استاد زیار

د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری

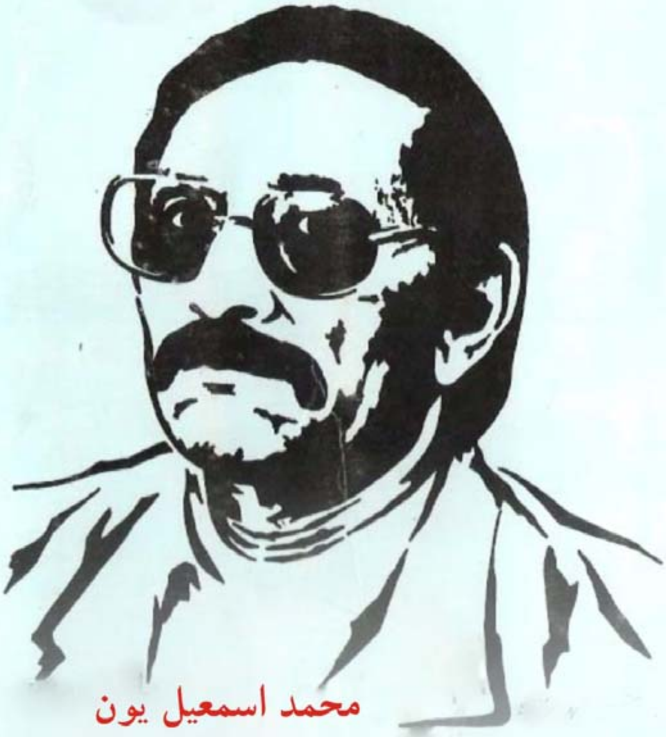

محمد اسمعیل یون

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد زیار
د پښتني فرهنګ یو ځلاند
ستوری

لیکوال

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

پخپله استاد زیار ته
چې د پښتنې مینې راکښون یې زما په
زړه کې د دغه اثر د کښلو هیله وروزله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری
لیکوال:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۸ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د لیکوال پرله پسې نومره:	(۷)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۷)
کمپوزر:	ضیاءالرحمن ضیاء

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

سرلیک	مخ
ددې اثر دويم چاپ	۱
سريزه	۳
ژوندليک	۷
ژورناليست زيار	۲۱
شاعر زيار	۲۹
څېړنيال زيار	۵۸
کره کتونکی زيار	۸۰
داستان ليکونی زيار	۸۸
ژبپوهاند زيار	۹۹
ځانګړې ژبني چاپي او ناچاپي اثار	۱۱۳
ژباړونکی زيار	۱۳۷
يادښت (سريزه) ليکونکی زيار	۱۴۹
راډيويي مرکې	۱۵۸
تر هېواده دباندې	۱۵۹
يادونه (مرکه)	۱۲۲
ځانپېښې	۱۸۳
اخځونه	۲۰۰
د محمد اسمعيل يون لنډه پېژندنه	۲۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې اثر دویم چاپ

دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی، ما د خپل تحصیل په بهیر کې لیکلی دی. زه د پوهنځي د لومړي ټولګي محصل وم، چې دا کار مې پیل او تر څلورم ټولګي (۱۳۷۰ل کال) پورې مې بشپړ کړ، هغه وخت په کابل کې کتابتونو او ځینو نورو اخځونو ته لاسرسی څه ناځه اسانه و، نو ځکه ما وکړای شول ګڼ شمېر اړتیا وړ مواد پیدا کړم. که هغه مهال مې دا کار نه وای کړی، نو په دې اثر کې، چې د کومو اخځونو یادونه شوې، تر جګړو وروسته یې پیدا کول ناشوني وو. ددې کتاب هر څپرکی چې ما بشپړاوه، نو استاد زیار ته مې د بیا کتنې او تدقیق لپاره سپاره، هغه په کې زیاتون او سمون راوسته او په پای کې ترې دغه اثر جوړ شو. کله چې څوک دا اثر لولي، نو لیکنې سبک کې به یې، د استاد زیار د ژبني سبک سیوری څه ناځه حس کړي، ددې علت دا و، چې ددې اثر د کتنې پر وخت زیار صیب په کې ځینې کلمې اړولي را اړولي دي.

دا اثر بیا وروسته پر ۱۳۷۲ل کال په لاهور کې چاپ شو. ددې کتاب له لیکلو بیا تر اوسه (۱۳۸۷ل کال وروستۍ میاشت) پورې، نږدې شل کاله تېرېږي، د شلو کلونو په بهیر کې استاد زیار ګڼ شمېر نور اثار هم لیکلي، لکه پښتو سیندګی، پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې، پښتو لیکلاربود او ځینې نور څېړنیز او تخلیقي اثار، دغه راز د استاد نوري ګڼ شمېر لیکنې هم په چاپي او برېښنايي خپرونو کې خپرې شوي دي، چې ددې کتاب د دویم چاپ پر وخت پر هغو بحث او بیا دلته ددې بحث ځایونه ماته شونې نه وه، نو ځکه مې د دې کتاب د تېر شلکلن تاریخي اصالت له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې، په خپله بڼه د هغه بیا چاپ مناسب وګاڼه. زه دا یادښت نور نه غځوم، یوازې دومره یادونه کوم، چې ځوان لیکوال باید د خپلو مخورو او محسنو لیکوالو زیات قدر وکړي او که غواړي د هغو په باب څه ولیکي، نو ښه به دا وي، چې د هغوی د ژوند پر مهال، پر هغوی څه ولیکي، ددې ډول لیکنو ګټه داده، چې یو خو به زموږ مشران پر ژوندوني، خپل قدر او ارزښت ووینې او بله دا چې دا ډول لیکنه یا لیکنې به له خپل نظره تېرې کړي، د نیمګړتیاوو او غلطیو مخه به یې ونیسي او تېروتنې به یې په خپله سمې کړي.

د مړو ستاینې د زړې عنعنې د بدلانه، د ژوندي ستاینې د نوي دود د پیل په هیله.

په درنښت

پوهندوی محمد اسمعیل یون

ارګ، د جمهوري ریاست ودانۍ

کابل- افغانستان

د ۱۳۸۷ ل کال د سلواغې، ۲۲مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د خوشال قدر که اوس پر هېچا نه شته
پس له مرګه به یې یاد کا ډېر عالم

نن راته د هغه چا د احساس تاو قلم په ګوتو کې راکړی، چې ډېر کلونه د مخه ورسره په نا اشنایي کې اشنا وم، زه لا کوچنی وم، چې د هغه نوم مې اورېدلی و. خلکو به یې ډېره ستاینه کوله. له همغه مهاله مې په زړه کې د هغه مینې او پښتنې ولولو ځای نیولی و. په زړه کې به مې دا هیله څو ځلې د خیال او خوب په شان وګرځېده، چې ګوندې داسې وخت راشي چې استاد زیار مې ښوونکی شي او د هغه له اورنیو پښتني ولولو څخه مې زړه تودوخه او فکر روښانتیا ومومي.

ډېر وخت تېر شوی و، خو هیله مې لا نه وه زړه شوې. یو وخت ما په خوشال خان لېسه کې زده کړه کوله، له شعر او ادبیاتو سره مې زیاته مینه پیدا شوې وه، کله کله به زه هم هغو فرهنګي ځانګو، چې ادبي غونډې او مشاعرې یې جوړولې، خبرولم.

یوه ورځ د افغانستان د لیکوالو انجمن له خوا د کره کتنې یوه غونډه جوړه شوې وه او د یوه شاعر پر شعرونو خبرې کېدلې. زه هم هلته تللی وم، له نېکه مرغه مې هلته استاد زیار هم ولید، چې له بهر څخه تر یو اوږده سفر وروسته تازه راغلی و، دده عالمانه لوښې او کمینی زما هیله لا پیاوړې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو ورځې وروسته مې ورسره د ليکوالو انجمن د ځوانو شاعرانو او ليکوالو په کانون کې بيا وکتل، دا ځل ورسره پوره بلد شوم. خپله پته يې ماته راکړه، بيا نو زه ادبياتو پوهنځي ته ډېر ورتللم او خپلې ليکنې او شعرونه به مې وراوړل او ده به په ډېره سړه سينه راته اصلاح کول. زما هيله خو پوره شوې وه، ځکه چې هغه زما ښوونکی شوی و، يو ډېر خوږ او مهربانه ښوونکی.

خو زما هيلې هغه وخت لا پسې د خوښۍ په اوبو ولامبل چې زه د ژبو او ادبياتو پوهنځي محصل شوم، لومړی ټولګی و او لومړی ساعت، کله چې ټولګي ته ننوتم، پر يوې ځوکۍ کېناستم، ځو شېبې لا نه وې تېرې شوې، چې استاد زيار ټولګي ته راننوت او تر پېژندګلوۍ وروسته يې پر لوست پيل وکړ.

اوس نو چې زما هيله پوره شوې ده، پرځای بولم، چې د دغه پياوړي استاد د ژوند په باب د خپل توان په کچه يو څه وليکم. سره له دې چې دا کار بايد هغه ليکوال او څېړونکي کړی وای چې د ځواکمن قلم خاوند وای، خو هغه څه چې د استاد پر ما حق دی، بايد ادا يې کړم. سره له دې چې دا کار زما لپاره ډېر ګران دی او نه شم کولای څنګه چې ښايي، د استاد د ژوند او اثارو د څرنګوالي په باب وړنده معلومات وړاندې کړم او د هغه پر ټولو ادبي، هنري او علمي کارونو باندې په ټول ټال او کره ډول خپل ځان او نور خبر کړم.

زه دا کار د دې لپاره سرته رسوم، يو دا چې د استاد حق مې ادا کړی وي او بل دا چې تر اوسه پورې پرته له (استثناتو) په پښتو ادب، فرهنګ او زموږ په ټولنه کې دا خبره باب ده، چې په ژوندوني د شاعر،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادیب او هنرمند درناوی نه شته. هغه د افغان سید جمال الدین خبره چې وایي: ((په شرق کې ادیب د ژوند پر وخت مړ دی او تر مرګه وروسته ژوندی کېږي)). بېځي پرځای خبره ده (دوکتور عبدالحکیم طبیبي: تلاش های سیاسی سید جمال الدین افغان، **۱۳۵۵**ل کال ۲۰ مخ).

زما موخه داده، چې د یوه شاعر یا لیکوال د ژوند په لړ کې د هغه پر اثارو لیکنه او د هغه پر ژوند لیکنه به له څو اړخونو څخه غوره او مثبته پرېوځي.

یو دا چې شاعر یا لیکوال او یا هنرمند به په ژوندوني د خپل کار ثمره په خپلو سترګو ویني، دویم دا چې لیکوال به د خپلې دغې ثمرې د لیدلو په پایله کې لا نورهم ددې زغم او ځواک پیدا کړي، چې خپلې پنځونې او نوښتونه لا پسې زیات کړي، درېیم دا چې موږ به د لیکوال او هنرمند حق ادا کړی وي او څلورم دا چې موږ به په څېړنو او لیکنو کې له تېروتنو سره مخامخ نه شو او که مخامخ هم شو، هغه به ډېرې کمې وي.

خو اوس دا خبره باب ده، چې کله شاعر یا لیکوال له نړۍ څخه سترګې پټې کړي، بیا نو د قلمونو څوکې تېرې کړي او متې راونغاړي او تر هغه چې یې له لاسه کېږي، زړونه تش کړي او داسې شیان ولیکي، چې ارواښاد په ګور کې نا ارامه کړي.

په ځینو ځایو کې خو لا داسې هم لیدل شوي دي، چې د یوه شاعر یا لیکوال د ژوند او مرګ نېټې د معلومولو په باب کتابونه لیکل شوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسالې كښل شوي، خو بيا هم په بشپړ او جوت ډول د هغه د ژوند يا مرګ نېټه نه ده زباته ((ثابته)) شوې.

په دې توګه به ښه دا وي، چې په خپله د ليكوال په ژوندوني د هغه د ژوند او اثارو په باب څه وليكل شي او د تېروتنو پر وخت په خپله له هغه څخه مرسته وغوښتل شي. بيا به نو ددې اړتيا نه وي، چې يوازې د يوه شاعر يا ليكوال د ژوند او مرګ نېټې د جوتيا لپاره كتابونه او رسالې وليكو. بېخرته غونډې پرې جوړې كړو او له دې سره سره پرې بېځايه لګښتونه وكړو.

دا زما لومړنى كار دى، چې ښايي نيمګړتياوې به ولري، خو زما هيله دا ده، چې نور ليكوال په دې برخه كې په پوره ځيرتيا كار وكړي او د خپلو مشرانو او نوښتګرو ليكوالو حق ادا كړي. زه په دې ليكنه كې د استاد زيار د ژوند او اثارو په باب غږېږم. هيله ده، هغه څه چې مې راټول كړي دي، څه ناڅه د استاد له اندو ژوند سره سمون ولرلاى شي.

په پښتنه مينه
اسمعيل يون
د ژبو او ادبياتو پوهنځي محصل
۱۳۶۸ ل كال، پسرلى

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند لیک

پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار د عجب ګل زوی پر ۱۳۱۴ل کال د سپین غر د مزینې رود پر غاړه د اخون کلي په یوه بېکوره او بې ځمکه بزګره کورنۍ کې وزېږېد. د ښوونځي په دربیم ټولګي کې یې د یوازیني ګټندوی پلار سیوری له سره پرېوت. پاتې درې ټولګي یې له کوچاني بېوزله ژوند سره د یو بل په مزدورۍ پای ته ورسول. تر څلور کلنې خوارۍ مزدورۍ وروسته ورته د کابل د لیلیه ښوونځي چانس برابر شو، له ۱۳۳۵ تر ۱۳۳۲ کال یې د زده کړې ترڅنګ د هلمند په ناوه کې کار کوه.

پر ۱۳۳۷ کال یې دولس کلنې زده کړې پای ته ورسولې او پر ۱۳۳۸ کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي کې پر زده کړه بوخت شو. پر ۱۳۴۱ل کال یې له دغې څانګې څخه لیسانس واخیست او د همدغه پوهنځي په کدر کې پر تدریس او ژبنیو څېړنو بوخت شو.

پنځه کاله یې د هېواد په غرو، رغو، ځنګلو، میرو، کلیو او بانډو کې د ۱۴ ژوندیو او نیم ژوندیو ژبو ۱۰۴ ټوکه ګړدودي څېړنې ترسره کړې. بیا سویس ته واستول شو او هلته یې د ((برن)) پوهنتون د ژبپوهنې، ادب پوهنې او وګړپوهنې په څانګه کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

علومو دوکتورا واخیسته. پر ۱۳۵۱ل کال یې هېواد ته له راستنېدو سره خپلې استادۍ ته دوام ورکړ او ترڅنګه یې د څانګې ۲ میاشتنۍ مجله (وږمه) وچلوله.

پر ۱۳۵۷ل کال ورته د استادۍ ترڅنګ د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز ریاست دنده ورترغاړې شوه. څه مهال وروسته زنداني شو. بیا یې د سولې او پیوستون د سازمان د رئیس او مرستیال په توګه دنده ترسره کړه. څلور کاله د ژبو او ادبیاتو پوهنځي رئیس پاتې شو. بیا یې د المان په هومبولت پوهنتون کې د مېلمه استاد په توګه د افغانستان پوهنې د تدریس دنده پرمخ یوړه او د ۱۳۶۵ل کال له مني راهیسې بیا د ژبو او ادبیاتو پوهنځي په پښتو څانګه کې د ژبپوهنې او ادب پوهنې پر تدریس بوخت شو.

دوکتور زیار له ننه اووه ویشت کاله دمخه واده کړی دی، یو زوی او یوه لور لري. زوی یې په المان کې د لوړو ریاضیاتو او لور یې دلته د طب په څانګه کې زده کړه کوي او مېرمن یې د ژبو او ادبیاتو پوهنځي دالماني څانګې استاده ده.

استاد زیار یو ډېر کاري او څو اړخیز انسان دی. کله چې د ده د ژوند پاڼې اړوو را اړوو، ان له وړکینې څخه یې څو څو کاره پرمخ وړي دي، هم به یې له ځمکوالو سره مزدوري کوله او هم به یې ورسره د ښوونځي او جومات زده کړه غبرګه پرمخ وړله. لو او لور او نورې راز راز موسمي خوارۍ او ورځ مزدورۍ خو یې په هره توګه د زیار کښنې لوښې نه بېلېدونکی توک و. د منځنیو زده کړو په دوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې يې دغې بوختيا بيا نوې بڼه وموندله. د تعليمي کال په بهير کې يې د شعر ليکنې او ژباړنې له لارې مطبوعاتي فعاليت کاوه.

د ورزش په برخه کې له اووم ټولګي څخه د بېلابېلو ورزشي ډولونو لېوال و او د باسکتبال په توګه د کابل او ان د برن پوهنتون د اړوندې لوبډلې (ټيم) رسمي غړی پاتې شوی دی. د ښوونځي په رخصتيو کې ددې پرځای چې کلي ته ستون شي او له خپلې کورنۍ سره په ارامه واوسېږي، د هېواد په ځينو پروژو، لکه د هلمند وادي په هغه کې پر کار بوخت شوی او په ګټلو پيسو يې هم د خپل تعليمي ژوند جيب خرڅ برابر کړی او هم يې له خپلې بېوزلې کورنۍ سره مرسته کړې ده.

د پوهنتون په دوره کې يې لړ تر لړه شپږ ډوله بوختياوې (مصروفيتونه) پرمخ وړل. د هېواد د ورځپاڼې خبريال، د اصلاح، انيس، ژوندون، عرفان او پوهنې او د مرکز او ولاياتو د خپرونو قلمي همکار، د پوهنې مطبعې مصحح، د رحمان بابا، بيهقي ښوونځي او پښتو کورسونو حق الزحمه يي ښوونکی، د پوهنځي د پښتو مجلې (ورمې)) مرستيال، د پوهنتون د باسکتبال د ټيم غړی، په کابل کې د مصر سفارت د عربي کورس شاګرد او د ثقيله ورزش د کلوپ غړی او داسې نور.

استاد زيار په دې ګروهه دی، چې ژوند د زمانې د بهير پر وړاندې ډېر لنډ او تنګ دی او هغه څه چې يو انسان يې بايد په خپله ژوند کې ترسره کړي، نه ترسره کېږي، نو له همدې کبله تل په تلوار او منډو رامنډو کې دی او نه غواړي د ژوند يوه شېبه خوشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره کړي. هېڅکله يې په ياد نه دي، چې د زينې پوړۍ يې يو په بل پسې تر پښو لاندې کړې وي، بلکې تل يې کله يوه او کله دوه په منځ کې پرې ايښې دي. پلې تګ يې له نورو سره توپير لري. پر پليو لارو هم، چې هر څو مره ګڼه ګوڼه وي، د شتې غونډې خپله لاره باسي او له ټولې پاملرنې سره سره يې له يو بل سره ټکر هم راځي، همدا سې يې بايسکل ځغلول او موټرسايکل چلول هم درواخله.

په ژبنيو څېړنو کې يې پوره څلور کاله له دغو دوه ارابه يي وسيلو څخه تر وروستي بريده کار اخيستی او ډېر يې ژوبل کړي هم دي. له همدې کبله يې موټر اخيستو ته مېړمن نه پرېږدي. له دې ټولو منډو رامنډو او بېړندويي سره بيا هم يو روغتيايي اوډلې او مهالوېشی ژوندون لري او دا هم په دې موخه چې وخت يې هسې خوشې له لاسه ونه وځي. خوب و خوراک، کار، ورزش او هوسا ينه هر څه يې پر مهالوېش برابر دي.

په الکولي څښاک، څکاک، تونډو، تورشو خوراکونو او نورو ناوړو عادتونو، نه خپل اقتصاد ويجاړوي او نه روغتيا. په ټوليز (ګُلي) ډول يې ساده ژوند خوښ دی، خو دومره هم نه چې څوک ورته ساده ووايي. سهارنی کړاو (جمناستيک) او تشناب تر وسې وسې، که پر کور وي که پر بيديا، نه قضا کوي.

شعر او شاعري او نور زېرندويه فعاليت يې له هوسايېزو (تفريحي) بوختياوو څخه ګڼل کېږي، د سفر او ان د ناروغۍ د وخت بوختيا يې همدا ده. د يادښت کتابچه يې خو ټول عمر ملګرې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد زیار له اوډلي، بيړندويه، ترور، خوځندويه (ډيناميک) او دوديال (اخلاقي) ژوند دود سره يو سرکښ، سرغړانده او ناړامه خوی خصلت لري او له هر راز دوديزو او ټولنيزو بنديزونو او اجبارونو سره نه پخلاکېدونکی دی. کله چې استاد زيار ته جوته شي، چې په يوه خبره کې د حق پر خوا دی، د دوست و دښمن ورم و پند او زور زاري پرې څه اغېزه نه لري. په سپين ويلو او ګوتې نيولو کې نه ډار پېژني او نه لورو وپاس اوزړه سوی او هغه هم زياتره بيا د خپلو نژدې اړوندانو او دوستانو پر وړاندې. استاد زيار له ټول کلکوالي، ناړاموالي او انتقادي او انتقامي لوښې سره سره بيا هم د لوی زغم او سپېڅلي احساس څښتن او په دوستۍ او اشنايۍ کې ډېر ټينګ دی.

له مېرمنې، زوی او لور سره که څه هم په ټولو چارو کې مرستندوی دی، خو بيا هم ترې دومره خوشاله نه برېښي، ځکه په بدل کې ترې دا سترګې لري، چې هغوی هم دده اوډلی بېړندويه ژوند دود ومني، د ساري په توګه يې مېرمن د کور په اوډون، سمون، پاک کارۍ او لوښو پرېوللو کې د مرستې پاسلنه پرځان نه اخلي او هغه يې زياتره د سپېڅلتيايي او اوډلي لوښې او آر (اصل) يوه برخه بولي.

ان تر دې چې د نوي ازاد پښتو شعر او په ځانګړي ډول بيا د پښتو د ليکنې معيار لپاره د استاد زيار دا شل کلنې پرله پسې هلې ځلې يوازې دده له پښتونولۍ يا ځانګوالۍ څخه نه، بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیاتره د ده له اوډوني او ډینامیکي لوښې څخه سرچینه اخلي، دی وايي:

((هغه بې شمېره ځیلونه (وراینتونه) یا ګړدودونه، چې په ګړنی (ګفتاري) پښتو کې دود لري، باید په لیکنۍ پښتو کې یووالی او کره والی ومومي. یا په بله وینا - جوړښتي او ګرامري واریتنونه توحید کړ شي او لغوي واریتنونه تکثیر کړ شي. په بله وینا خولې ډېرې او بې شمېره دي او کنټرول یې ناشونی، څه چې یو بې سرو بوله کار دی، مګر قلمونه هغومره ډېر نه دي، چې کنټرول نه شي)).

دی لکه څنګه چې د ټولو پښتنو ټبرونو لپاره د یوه ملي یووالي یا (ملیت) په بله وینا د یوه لوړ ټولنیز پرمختګ او بشپړتیا غوښتونکی دی. دغسې د لیکني ژبیووالي لپاره هم ټینګار کوي او څنګه چې لومړی موخه د یو واریز (اوښتون) له لارې کېدونکې ده، دغسې دغه ژبنۍ بشپړتیا هم یوې اګاهانه او تینګر هاند او هڅې ته اړتیا لري.

د استاد دا خبره، چې ټولنیزه بشپړتیا او ژبنۍ بشپړتیا سره یو له بله نه شلېدونکي بهیرونه دي، یوه پرځای او په نوي علمي نړۍ لید کره شوې خبره ده. د نړۍ نورې یادې ژبې، لکه (انګلیسي، الماني، پرانسي، یا روسي هغه مهال معیاري بڼې پیدا کړې، چې بېلا بېلو ټبرنیو او فیوډالي ډلو ټپلو یې پانګوالي اړیکو ته لوړتیا موندلې ده، یا په بله وینا (ملت) ته رسېدلی دي. استاد زیار پر دې ټینګار کوي، چې (له ټولنیز- اقتصادي انقلاب سره باید فرهنګي انقلاب هم له یاده ونه ایستل شي او ژبه خو د دواړو بیخبنایي- مخبنایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړښتونو یو ګڼ آر او اړیکی بلل کېږي (د استاد زیار ژوند لیک چې د اکبر کرګر له خوا د استاد زیار د زېږېدنې د پنځوسمې کالیزې په غونډه کې اورول شوی و).

استاد زیار تراوسه ۱۳۷۰ پورې ۳۰ کاله د ژبو او ادبیاتو پوهنځي او په علومو اکاډمۍ کې اکاډیمیک خدمت کړی دی. د سویس له برن پوهنتون څخه یې د ژبپوهنې، ادبپوهنې او وګړپوهنې لومړۍ درجه دوکتورا اخیستې ده. په انګلیسي، الماني، روسي، عربي او نورو لرغونو هندو اروپایي ژبو هېږي.

استاد زیار د ښوونځي له نهم ټولګي ۱۳۳۴ راهیسې د شاعرۍ او لیکوالۍ ډګر ته راوتلی دی، د ټولو ادبي، علمي او تحقیقي اثارو شمېر یې ۱۳۰ ټوکو (کتابونو) او ۱۱۰۰ لیکنو ته رسېږي. په دې کې د ګڼو علمي، تحقیقي لیکنو ترڅنګ هغه ژورنالستیکي لیکنې هم راځي چې له ۱۳۳۸ کال راهیسې یې د هېواد ، ننګرهار ، وړانګې، اصلاح او د ثور انقلاب حقیقت (پیام) ورځپاڼو او د پوهنې مجلې د خبریال او د هېواد د نورو ټولو مهالنیو خپرونو او راډیو تلویزیون د همکار په توګه د هېواد په دننه او بهر کې په پښتو ، دري، انګریزي او الماني ژبو خپرې کړې دي. د پوهاند زیار ادبي، علمي او تحقیقي اثار په لاندې ډول دي:

۱- نومترنګونه یا اسمي ترکیبونه، په الماني ژبه د سویس د برن پوهنتون د ۱۹۷۴ کال خپرونه.

۲- پښتو پښویه (ګرامر) د کابل پوهنتون د ۱۳۲۲ کال خپرونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- پښتو لیکلار د ننګرهار د بایزید روښان پوهنتون د ۱۳۶۰ کال خپرونه.

۵- زنداني نغمې، د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې د ۱۳۵۹ کال خپرونه.

۶- سوزونه او سازونه (د شعرونو غونډ)، د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې د ریاست د ۱۳۶۴ کال خپرونه.

۷- اور او وینې (د شعرونو غونډ) د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې د خپرونو ریاست د ۱۳۶۵ کال خپرونه.

۸- وینه او مینه (د شعرونو غونډ) د ملي دفاع وزارت د ۱۳۶۰ کال خپرونه.

۹- نظر کوتاهی بر زبان و زبانشناسی، د کابل پوهنتون ګستنر چاپ، ۱۳۶۳ کال.

۱۰- پښتانه او ورونه ملیتونه (ژباړه) د چاپ او خپرونې دولتي کومېټې د ۱۳۶۶ل کال خپرونه.

۱۱- مینه د زړه په وینه (رومان) تر چاپ لاندې.

۱۲- اندو ژوند (شعري طرحې او څلوریزې) د سرحدونو چارو وزارت د ۱۳۶۸ل کال خپرونه.

۱۳- پښتو - دري فرهنګ تر چاپ لاندې.

۱۴- ګلکڅونه (شعري غونډ) د افغانستان د لیکوالو د انجمن د ۱۳۶۷ل کال خپرونه.

۱۵- الماني- پښتو فرهنګ- د برلین پوهنتون په غوښتنه د ۱۳۶۷ل کال خپرونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۶- د پښتو الماني ژباړيز پرابلمونه (په الماني) ناچاپ.

۱۷- افغان- شوروي فرهنګي اړيکي، په دوستي مجله کې يې برخه برخه چاپ شوې ده.

۱۸- سپين غر (شعري غونډ) ناچاپ.

۱۹- کارپوهه (ارګولوژي) برخه برخه په فولکور مجله کې خپره شوې ده.

۲۰- ټولنوال رياليزم برخه برخه په هنر او ژوندون مجلو کې خپور شوی دی.

۲۱- پښتو ګړدودونه (لهجې) په وړمې مجله کې چاپ شوي دي.

۲۲- پښتو آر پوهه (اتمولوژي) تر ((ژ)) پورې په وړمه مجله کې خپره شوې ده.

۲۳- پښتو بدلمېچ يا پښتو شعر څنګه جوړېږي؟ د اطلاعاتو او کلتور وزارت د ۱۳۶۹ ل کال خپرونه.

۲۴- ليکونه (په پښتو- دري- انګليسي او الماني) ناچاپ.

۲۵- ځان پېښې (په پښتو- دري- انګليسي او الماني) ناچاپ.

۲۶- د هېواد پر ۱۴ ژبو (پښتو-دري، اوزبکي، ترکمني، بلوڅي، براهوي، واخي، پشه يي، پاراسوني، کتي ((نورستاني))، ګوجرو ((ګجراتي))، تيرو ((تيراهي))، شغني، کشمونډي ۱۰۴ ټوکه ګړدودودي (لهجوي) څېړنې، چې د سويس د ملي فونډ له خوا د يونسکو په سپارښتنه، د افغانستان (د ژبپوهنې اتلس) په نامه په برن پوهنتون کې تر کار لاندې دي.

۲۷- پښتو، دري، پشه يي فولکوري څېړنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸- تر ۱۱۰۰ زیاتې علمي، ادبي، تحقیقي او ژورنالیستیکي لیکنې یې په پښتو، دري، انګلیسي او الماني، تر هېواد دننه او د باندې خپرې شوې دي. دغه راز یې یو لړ ادبي اثار د شوروي اتحاد په څو ژبو او مجاري، الماني، انګلیسي، بلغاریایي او داسې نورو ژبو اړول شوي او په اړوندو هېوادو کې خپاره شوي دي.

د اثارو ټول شمېر یې له مقالو پرته:

ـ ادبي ۱۰ اثره.

ـ علمي ۱۲ اثره.

ـ تحقیقي ۱۰۴ اثره.

ـ مجموعي ۱۳۰ اثره.

(ژوندون مجله، ۱۳۶۷ کال د میزان او عقرب ګڼه).

استاد زیار د پورتنیو یاد شوو اثارو په درلودلو سره په ټول هېواد کې تر ټولو لوړ ملي ریکارډ ټینګ کړی دی. استاد د هېواد په نویو او زړو ژبو کې پوره تخصص لري. استاد د اروپایي او بین المللي ژبپوهانو د ټولنې، د کابل پوهنتون او د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي د علمي شوراګانو او د علومو اکاډمۍ د ژبنیو او ادبي علومو د انسجام د کومېټې غړی دی او د علامه سید جمال الدین افغان د فرهنګي ټولنې مشر هم دی.

همدارنګه استاد زیار په ګڼو ملي او بین المللي علمي او سیاسي غونډو کې ګډون کړی او لیکنې او ویناوې یې په کې اورولې دي.

دا و د استاد زیار د اندو ژوند لنډ جاج. په دې ډول استاد زیار له زیاتو ناخوالو سره سره په خپل کارو زیار او هاند وهڅې نن دې ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـه رارسـېدلی دی، چـې هېڅکلـه يـې پښــتانه او پښــتانه ليکـوال او ادیبان نه شي هېرولای.

استاد زيار ډېرې ليکنې کړې دي، د ژبې او ادب په هره برخه کې يې هر هر څه ليکلي دي، زيار يې کښلی دی، منډې يې وهلې دي، سترې شـوی او د پښـتو ادب او پښـتني فرهنګ هـرې برخې تـه يـې يـو څـه ورکړي دي. فکر کوم، دی په خپل ټول عمر کې ډېر کم وخت او کـه پـه زغرده وواېو يوه ګړۍ هم بې قلمه او بې کاغذه نه دی پـاتې شـوی، خـو دا ټول يې د چا لپاره او د څه لپاره؟ ځواب يې روښانه دی، چې دا هـر څه يې د خپلې ژبې، ادب، فرهنګ او خپلو وګړو لپاره کړي دي.

زيار د خپل ژوند زياته برخه د خپلو خلکو ادبياتو ته ورکړې ده، دی وايي:

((ليکنه زما د ژوند نـه جلا کېدونکی ټـوک دی، لـه هغـې راهيسـې چې خپل ښي او کيڼ لاس مې پېژندلی دی، زه ليکنه کوم او ليکنه مې د ژوند ملګرې شوې ده)).

يو ليکوال دده په باب ليکي: ((زه استاد زيار د يو پرکاره خو دقيـق ليکوال او محقق په توګه پېژنم. دی چې هر څه ليکي، په ژوره توګه يې ليکي، ښـه يـې ليکـي، ښـکلي يـې ليکـي او لـه يـوه ژور احسـاس او پښتني احساس سره يې وړاندې کوي، دده هڅه په دې کې ده، چې پـه ليکنه کې د اړوندې موضوع ټولې پوښتنې او اروي او نه پرېږدي، چې لوستونکی په تياره کې پاتې شي (د نورمحمد سهيم مقالـه، د اسـتاد زيار پنځوسمه کاليزه، ناچاپ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هند يو ليکوال ((سادهن مکرجي)) د خپل کتاب ((افغانستان زوال سی عروج تک))، چې پر ۱۹۸۴م کال د هند په نوي ډهلي کې چاپ شوی دی. په ۱۲۲ مخ کې د پوهاند زيار يادونه کوي او هغه د پښتو يو ستر عالم بولي. همدارنګه په ((تاريخ نوين افغانستان)) کې هم د يوه ستر فرهنګي او ټولنيز شخصيت په نامه ياد شوی دی، نو بايد د داسې ستر انسان درناوی وشي او په درنه سترګه ورته وکتل شي، چې د خپل زړه په وينو خپل فرهنګ او ادب ته د زمانې له ناخوالو سره سره کار کوي او پرمخ ځي. لکه څنګه چې د استاد زيار له لنډ نوم (تخلص) څخه څرګندېږي، دی يو زيارکښ انسان دی، له همدې امله خو يې نن تر دې ځايه ځان رارسولی دی او پر موږ پښتو مينانو باندې يې د احسان سيوری پروت دی. زه دلته د استاد په باب له زياتو خبرو تېرېږم، ځکه که هر څومره خبرې ورباندې وکړم، بيا به هم کمې وي. هغه د شاعر خبره دلته سمه راځي چې وايي:

کتاب وصف ترا آب بحر کافی نيست
که ترکنم سر انگشت و صفحه بشمارم

او يا دا پښتو لنډۍ:

ستا د ښايست ګلونه ډېر دي
ځولۍ مې تنګه زه به کوم کوم ټولومه

تر دې وروسته راځو، د پوهاند زيار ليکوالۍ، اثارو او دده اثارو څرنګوالي ته.

لکه څنګه چې د مخه مو وويل، پوهاند زيار د خپلې ليکوالۍ له پيل نه، يانې له هغه وخت نه، چې دی لا پنځلس کلن و، بيا تر ننه پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ادبیاتو په بېلابېلو برخو کې یې خپل قلم ازمویلی او د پښتو ادب په بڼ په هر ګوټ کې یې زرغون نیالګي ایښي دي د یوه لیکوال خبره ده چې وایي:

((استاد زیار د خپلې هغې مینې له مخې چې د خپل فرهنګ له غوړېدا او سمسورتیا سره یې لري، د پوهې او ادب هېڅ یوه خوا بې برخې نه ده پرېښې او د هغې هر نیالګی یې د زړه په وینو خړوب کړی دی، روزلی یې دی، پاللی یې دی او ثمر ته یې د رسېدو په هیله پر خپل ځان باندې کړاوونه ګاللي دي او اوس هم لګیا دی، کړاوونه ګالي، پر ځان سختۍ تېروي او بې خوبۍ زغمي، چې په دې توګه دغه نیالګی زمونږ راتلونکو پښتونو (نسلونو) ته له خوږو او په زړه پورې مېوو سره وسپاري)).

لکه څنګه چې ښکاره ده، استاد زیار د ژبې، ادب او فرهنګ په بېلابېلو برخو کې ډېر ګټور او ارزښتمن کارونه کړي دي نو که موږ اوس د استاد ټولې لیکنې او اثار په ځیر سره وګورو، ویې څېړو او مطالعه یې کړو، نو د هغو څرنګوالی او شننه به موږ ته استاد زیار په لاندې نومونو راوپېژني:

۱- ژورنالیست زیار ۲- شاعر زیار ۳- څېړنیال زیار ۴- کره کتونکی زیار **–۵**- داستان لیکونکی زیار ۶- ژبپوهاند زیار ۷- ژباړونکی زیار.

دا ډلبندي ما له خپل فکره کړې ده، ښایي نور یې پر نورو برخو ووېشي، خو له دې سره سره بیا هم د استاد نورې لیکنې شته، چې د څرنګوالي له مخې د استاد په پورتنیو نومونو کې نه راځي، خو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولیز (عمومي) ډول یې زیاتې لیکنې په پورتني نومونو کې په یوه نه یوه کې راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژورنالیست زیار

استاد زیار د خپلې وینا له مخې لومړی ژورنالیستیکي کارونه پرمخ وړل او ژورنالیستیکي لیکنې به یې کولې، هغه هم په ډېره زیاته کچه. دې کار بېلابېل لاملونه (عوامل) درلودل، یو دا چې استاد زیار د هغه وخت د ځینو لیکوالو، چې دا کارونه یې پرمخ وړل، تر اغېزې لاندې و او بل دا چې د خپلو اقتصادي ستونزو له کبله دې ته اړ و، چې له ورځپاڼو سره همکاري وکړي، د هغوی د خوښې مطالب وربرابر کړي او ورسره ورسره خپله پښتني مینه خړوبه کړي.

یوه بله د یادولو وړ خبره داده، چې پر یوه مهال د ژورنالیستیکي لیکنو ترڅنګه د ده شعرونه هم چاپېدل او له راډیو خپرېدل او ځینې لا تر ژورنالیستیکي لیکنو دمخه چاپ شوي دي، یانې استاد زیار مخکې تر هغه چې ژورنالیست شي، شاعر و، خو اصلي خبره چې موږ ورباندې ټینګار کوو، هغه داده چې استاد زیار له **۱۳۳۵** کال راهیسې د هېواد اخبارو او مجلو ته بې کچه ژورنالیستیکي مطالب کښلي او تیار کړي دي او له ۱۳۳۸ کال څخه یې د (هېواد) د ورځپاڼې د لومړي خبریال په توګه دنده ترسره کړې ده.

استاد زیار پر **۱۳۳۵- ۱۳۴۵** کلونو له انیس ورځپاڼې سره قلمي همکاري لرله او همدارنګه به یې اصلاح ورځپاڼې ته مطالب برابرول. له ۱۳۳۷- ۱۳۴۳ کلونو پورې د عرفان او پوهنې مجلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبریال او قلمي همکار و. هغه وخت او راوروسته یې د هېواد په بېلابېلو ورځپاڼو، جریدو او مجلو کې زیاتره مرکې، راپورتاژونه، لیدنې کتنې، هنري او ورزشي لیکنې، خبرونه، گزارشونه، یونلیکونه او داسې نورې ژورنالیستیکي لیکنې خپرې شوې دي.

سره له دې چې استاد زیار تراوسه پورې کوم ځانګړی تیوریک ژورنالیستیکي اثر نه لري، خو د ژورنالیستیکي لیکنو شمېر یې خورا زیات دی. زه یې دلته د ځینو لاسته راغلو ژورنالیستیکي لیکنو سرلیکونه له اخځونو سره راوړم او پر څرنګوالي یې غږېږم. چې استاد زیار د خپلې لیکوالۍ له پیل څخه تراوسه پورې د هېواد په مطبوعاتو کې چاپ کړي دي. خو د یوه ټکي یادول یې ضرور دي، چې استاد زیار ډېرې زیاتې ژورنالیستیکي لیکنې چاپ کړې دي او د ټولو راټولول یې لا ډېر ګران کار دی او لا بېخي کېدون (امکان) نه لري، په خپله وایي: ((ما به خپل ژورنالیستیکي مطالب په خپله د مرکز ورځپاڼو او مجلو ته ورکول، چې همکاري مې ورسره لرله همدا راز مې په ۱۳۳۵ او ۱۳۳۶ کلونو کې یو زیات شمېر ژورنالیستیکي لیکنې د مطبوعاتو مستقلې ادارې ته ورکولې چې کریم ((روهینا)) یې مسوول او سلیمان لایق یې مرستیال و. هغو زما دا لیکنې د هېواد زیاترو ولایتونو او مهالنیو او ورځپاڼو ته لېږلې او ماته به یې ځای پرځای حق الزحمه راکوله، په دې ډول زما یو زیات شمېر ژورنالیستیک مطالب د هېواد د ټولو خپرني ارګانونو له خوا چاپ شوي دي)). خو زما هیله دا وه، چې زه د استاد ټولې لیکنې راټولې کړم، خو پر دې کار بریالی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم. زه لومړی عامه کتابتون ته ولاړم هلته مې پر کار پیل وکړ، ځینې مطالب مې پیدا کړل زیاتره کلکسیونونه نیمګړي وو او د ځینو کلونو خو لا هېڅ نه شته او د ولایتونو د ځینو خپرونو خو لا هېڅ پته نه لګي. بیا مې د علومو اکاډمۍ کتابتون ته مخه وکړه، هلته مې هم دا حال ولید، په خپله له استاد زیار سره هم د هغو ورځپاڼو، مجلو او جریدو ګڼې، چې د ده لیکنې په کې چاپ شوي، نه شته او له دې کبله يې د ټولو لیکنو راټولول او د هغو اخځ ورکول یو ناشونی کار دی، نو زما دلته هماغه ورځپاڼې، مجلې او جریدې چې په ځینو کتابونو کې او یا له ځینو کسانو سره خوندي دي، تر څېړنې لاندې ونیولې او پر همدې مې بسنه وکړه.

۱- د میدان کتنه:

دا د استاد زیار د هغه ژورنالیستیکي لیکنې نوم دی، چې د وردګو ولایت د یوه راپور تاژ په بڼه لیکل شوی دی. په دې لیکنه کې د وردګو ولایت د میدان د خلکو دود دستور په باب معلومات ورکړ شوي دي. همدارنګه له دې لیکنې سره یوځای د کرکیلې پر وخت ځینې عکسونه چاپ شوي، چې په خپله يې اخیستې دي. دا لیکنه د وږمې مجلې د ۱۳۴۲ل کال د **۵**-۶ ګڼې په **۳۵**-**۴۳** مخونو کې خپره شوې ده.

۲- د سږ کال د ښوونکي د ورځې ګزارشونه:

د پوهاند زیار د هغه ژورنالیستیکي لیکنې نوم دی چې د یوه خورا اوږد ګزارش په بڼه برابر شوی، په دې لیکنه کې يې د ۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډو ګزارشونه راغلي، چې د ښوونکي دورځې په وياړ جوړې شوې وې. دا ليکنه د پوهنې مجلې د ۱۳۳۹ کال د ۹ ګڼې په ۶۷-۷۴ مخونو کې خپره شوې ده.

۳- د ازموينو ګزارشونه:

دا د استاد زيار د يوې ژورناليستيکي ليکنې نوم دی، چې په هغه کې له ۹ تعليمي موسسو څخه د نهايي ازموينو د اخيستلو ګزارشونه برابر شوي دي. دا ليکنه د پوهنې مجلې د ۱۳۳۹ کال د لسمې ګڼې په ۵۷-۶۲ مخونو کې چاپ شوې ده.

۴- د خوښۍ او سوله ييز ژوند يوه بېلګه:

دغه ليکنه د المان په ديموکراتيک جمهوريت کې پر فاشيزم باندې د برې د څلوېښتمې کاليزې په وياړ د جوړو شوو خوشاليو او جشنونو يو لنډ راپورتاژ دی، چې د ثور انقلاب حقيقت ورځپاڼې د ۱۳۶۴ کال د ۲۵۵مې ګڼې په ۵ مخ کې چاپ شوی دی.

۵- اګاهانه هرکلی:

دا ليکنه چې د اساسي قانون د طرحې د اعلان په اړوند تيا له ننګرهار ولايت څخه د يوه راپورتاژ په بڼه کښل شوې ده. په دې راپورتاژ کې د اساسي قانون په باب خبرې شوي دي. دا راپورتاژ د ثور انقلاب حقيقت ورځپاڼې د ۱۴-۷-۶۲ نېټې په لومړي او درېيم مخ کې چاپ شوی دی.

۶- د استاد ميوندي ويرمن شهادت:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د پوهاند زیار بله ژورنالیستیکي لیکنه ده، چې د پوهاند میوندي د شهادت په باره کې لیکل شوې ده او په هغه کې د میوندي د ژوند او شخصیت په باب معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د وږمې مجلې د ۱۳۵۱ کال د ۴-۵ ګڼې په ۱-۲ مخونو کې خپره شوې ده.

۷- د سویس له برن څخه لیک:

د پوهاند زیار یو لیک دی، چې د سویس له برن پوهنتون څخه یې کابل مجلې ته رالېږلی دی، دا لیک د کابل مجلې د ۱۳۴۹ کال د ۴ ګڼې په ۵۷-۵۸ مخونو کې چاپ شوی دی.

۸- د وږمې اتلسم خپرنی کال:

د استاد زیار یوه سرلیکنه (سرمقاله) ده چې د وږمې مجلې په باب یې کښلې ده. دا لیکنه د وږمې مجلې د ۱۳۵۳کال د لومړۍ ګڼې په ۱-۲ مخونو کې خپره شوې ده.

۹- زموږ ملي واکمني بل الترناتیف نه لري:

دا د هغه ژورنالیستیکي لیکنې نوم دی، چې د یوې مرکې په ترڅ کې وړاندې شوی او د کابل پوهنتون اوونیزې د ۱۳۶۷ کال ۱۲ ګڼې په ۲ مخ کې چاپ شوې ده.

۱۰- د ثور انقلاب لسمه کالیزه د افغانانو د نېکمرغۍ کالیزه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هم یو ډول ژورنالیستیکي لیکنه ده، چې د کابل پوهنتون د اوونیزې د ۱۳۲۷ د ثور د اوومې نېټې په ګڼه کې خپره شوې ده.

۱۱- جنګیالي ځوانان باید د پوهې او زده کړې په ډګر کې هم مخکښ اوسي:

یوه ژورنالیستیکي لیکنه ده، چې د (درفش جوانان) جریدې د ۱۳۲۰کال د ۱۱مې میاشتې په ګڼه کې خپره شوې ده.

۱۲- د ثور انقلاب او افغاني مېرمنې:

یوه ژورنالیستیکي او خبړنیزه لیکنه ده، چې د ((زنان)) مجلې د ۱۳۲۰ کال د ۲ ګڼې په ۱۹ او ۲۰ مخ کې خپره شوې ده.

۱۳- ټول ملي او هېواد پال ځواکونه دې د یوې نوې نېکمرغې ټولنې د جوړولو لپاره سره یو موټی شي:

دا هم د پوهاند زیار یوه ژورنالیستیکي لیکنه ده، چې د هېواد ورځپاڼې د ۱۳۵۹ کال د ۱۰ میاشتې د ۲۳نېټې په ګڼه کې خپره شوې ده.

۱۴- پراخه پلار وطنه ملي جبهه:

د ملي جبهې په باب د پوهاند زیار یوه ژورنالیستیکي لیکنه ده، چې د هېواد ورځپاڼې د ۱۳۲۰ کال د درېیمې میاشتې د ۱۹مې نېټې په ګڼه کې خپره شوې ده.

۱۵- د شوروي لیدنه کتنه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استاد زيار په وينا تر ياد شوي سرليک لاندې يې د وړمې مجلې د **۱۳۵۲** کال په يوه ګڼه کې يو راپورتاژ خپور کړی دی. خو ددغه کال د اړتيا وړ ګڼه زما لاس ته رانغله. همدارنګه استاد زيار وايي: د هېواد ورځپاڼې د **۱۳۵۹** کال په يوه ګڼه کې يې د هند سفر په نامه يو راپورتاژ خپور کړی دی.

ديموکراتيک المان د سولې او سوسياليزم په سنګر کې:

دا هم د پوهاند زيار يو بل راپورتاژ دی، چې د المان له ديموکراتيک جمهوريت څخه برابر شوی دی او د ثور انقلاب حقيقت ورځپاڼه کې چاپ شوی دی.

ديموکراتيک المان د تېرو تاريخي خوږو ترخو د پاتوړي (وارث) په توګه:

د پوهاند زيار يو بل راپورتاژ دی، چې د هېواد ورځپاڼې د ۱۳۶۱ کال په يوه ګڼه کې خپور شوی دی.

ټولنيزه هوساينه:

د استاد زيار يو بل راپورتاژ دی، چې له ختيز المان څخه يې برابر کړی او د هېواد ورځپاڼې د ۱۳۶۱ کال په يوه ګڼه کې خپور شوی دی.

هيتلري وژنځايونه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهاند زیار یو بل راپورتاژ دی، چې د المان له ختیځ جمهوریت څخه برابر شوی دی او د هېواد ورځپاڼې د هماغه کال په یوه ګڼه کې خپور شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر زيار

شعر زمونږ د ادب يوه غوره برخه ده او ځانګړې ځېرکې تر او سه پورې په پښتو ادب کې تر نورو ټولو ادبي ژانرونو او برخو د شعر برخه زياته ده، زيات مينه وال لري، زيات ليکونکي لري او زيات لوستونکي. استاد زيار زمونږ د ادب په دغه برخه کې نه هېرېدونکي کارونه کړي دي او کوي يې. ده زيات شعرونه ليکلي، د وخت حالات يې په کې ښه ترا انځور کړي دي او تل ترتله د پښتو شعر د بهير د مخکښانو په ډله کې پاتې شوی او لا کله ترې دمخه شوی هم دی.

استاد زيار د اوسني ليکوال ليکونکي استاد ((بېنوا)) په غوښته پر ۱۳۴۱ کال خپل ژوند ليک داسې کښلی و:

((له لسم ټولګي څخه نوی بريالی شوی وم، چې د تېر با مشقته کړکېچن يا له خواږه سوزه ډک ژوند خاطراتو مې د تحت الشعور له پردو څخه د شعور صحنې ته پرله پسې په راوتلو پيل وکړ، چې ورو ورو يې زما له معصومانه عشقي احساساتو سره اړخونه بدل کړل. دې احساساتو زما له فطري او کسبي انکشاف څخه الهام واخيست، لومړی يې زما ژبه وخوځوله او بيا د قلم په ژبه د (شعر) په نوم راڅرګند شول)). (عبدالروف بېنوا: اوسني ليکوال ۳ ټوک، ۱۳۴۲ کال، ۱۱۰۸ مخ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد زيار په زياته کچه شعرونه ليکلي او وخت پر وخت يې د هېواد په مطبوعاتو کې چاپ کړي دي. د ده لومړنی شعر پر ۱۳۳۵ کال د زيري جريدې له خوا خپور شوی او وروسته يې بيا د هېواد، انيس، اصلاح، ننګرهار... ورځپاڼو او د پوهنې، کابل، عرفان په مجلو کې په زياته کچه شعرونه چاپ کړي او له راډيو څخه يې خپاره کړي دي او په دې توګه د څومره والي (کميت) له پلوه هم له خپلو هم مهالو څخه وروسته نه دی پاتې شوی. په دې ډول استاد له پښتو شاعرۍ سره يوځای- پارسي شاعري هم کړې ده، خو را وروسته يې پرې ايښې ده.

استاد لومړی پارسي شعر د ۱۳۳۳ کال د کب پر مياشت ويلی او د ۱۳۳۴ کال د نوروز پر ورځ يې د ابن سينا منځنۍ ښوونځي له خوا په جوړه شوې غونډه کې اورولی دی. د سر مصرع يې په دې ډول ده:

او ان وقت گل رسيد بشگفت گلها تازه تر

استاد زيار په بېلابېلو برخو کې خپل قلم ازمويلی دی او د پښتو شعر په زياتو برخو او زياتو فورمونو کې يې شعرونه ليکلي دي. څلوريزې يې کښلې دي، نظمونه يې ليکلي او اوس خو يې په زياته کچه د ازاد شعر د مخکښۍ دنده پر غاړه اخيستې ده.

دلته د ده د شعر پر ټولو اړخونو باندې غږېدل او خبرې کول ډېر کار غواړي او زما غوندې د کم منګي او کم ازمېښتي کار هم نه دی او غټو غټو ليکوالو او کره کتونکو ته اړتيا ليدل کېږي، چې د استاد زيار د شاعرۍ د اړخونو د څرنګوالي په باب څېړنې او ليکنې وکړي، خو زه دلته يوازې دومره څه ليکم، چې نورو ته يې لېږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لږه د شاعرانه هلو ځلو د پرله پسې بهیر یو لنډ انځور هومره وړاندې کړم.

استاد زیار له ډېر پخوا راهیسې، یانې له ۳۲ کلونو راهیسې شعرونه لیکي، خو بیا هم تر ډېره وخته پورې یې د شعرونو ځانګړې مجموعه نه وه چاپ شوې. متې یې پر ۱۳۵۹ کال لومړی شعري غونډ ((زنداني نغمې)) چاپ شو. دغه کار البته ځینې عوامل لري، چې زه یې دلته له څېړلو ډډه کوم، یوازې د ده پر شاعرانه فعالیتونو رڼا اچوم او هغه شعري غونډونه یې درپېژنم، چې تراوسه پورې چاپ یا چاپ ته چمتو دي.

یو بل ټکی هم د یادولو وړ دی او هغه دا چې استاد زیار یو زیات شمېر شعرونه په بېلابېلو وختو کې د بېلابېلو جریدو، مجلو او ورځپاڼو او راډیو له لارې خپاره کړي دي، د هغو ټولو راټولول یو ناشونی کار دی، خو یو زیات شمېر یې په شعري غونډو کې راغلي دي. له همدې کبله یې یوازې د شعري غونډونو پر پېژندنه بسنه کوو. خو تر دې مخکې، چې د هغه شعري غونډونه وښیو، ښه به وي چې د پښتو شعر او شاعرۍ په برخه کې یې ستر نوښت یانې د ازاد شعر مساله هم له یاده ونه باسو.

زیار د هغو مخکښو شاعرانو سرلاری دی، چې په پښتو کې د شعر نویوالي او نړیوالي لپاره سرسخته مبارزه، هاند او هڅه کوي، کله خو دی د خپلې دغې سرسختې مبارزې او د هغې بې کچه مینې له مخې، چې د شعر له دې ځانګړي فورم سره یې لري، د ادبي چاپېریال د ځینو لنډ اندو او لنډ پارو دود پالو (عنعنه پسندانو)

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ناوړه چلند او د ځینو نورو له ګونګسیو سره مخامخېږي. خو زیار هغه دومره ستر خنډ نه بولي، لکه څنګه چې د ده په پېژندنه کې مو وویل، دی په ډېره ګڼه ګونه کې هم خپله لار باسي او همدا راز په دې برخه کې هم د هېڅ راز خنډونو خیال نه ساتي.

دی په ځانګړې توګه زیاتره ځوان شاعران د بېته هڅوي، چې ازاد شعرونو ته مخه وکړي، خو دا په دې مانا نه ده، چې ګڼې زیار زموږ د ادب او په ځانګړي ډول د شعر له پخوانیو فورمونو سره دښمني ښیي، بلکې دی وایي:

((موږ باید د شعر په نورو پخوانیو جولو (فورمونو) کې داسې شعرونه ولیکو، چې تر مخکنیو غوره وي او قافیه او ردیف زموږ فکر او سوژې ته ضرر پېښ نه کړي. خو که چېرې د غزل غوندې د شعر په نورو پخوانیو چوکاټونو کې مو شعر لیکنه زموږ ترمخه شاعرانو ته نه شي رسېدی، نو ښه به دا وي، داسې یوه لاره وسنجوو، چې هم تر پخوانیو شاعرانو دمخه شو او هم زموږ لپاره نوی وي او هم په کې خپل فکر او خیال په ښه ډول ځای کړو)).

د استاد زیار پورتنۍ خبرې که ځینې غزل بول او دودیزوال شاعران راباندې راونه پارېږي، تر ډېره ځایه درستې دي. همدا اوس زه د یوه غزل بول شاعر، چې تر ټولو زیات ازاد شعر د رامنځته کېدو مخالف دی، تر ۸ ټوټو څخه زیات تش په نامه غزلې وړاندې کولای شم، چې په یوه قافیه، یوه ردیف په یوه محتوا او مانا او هغه هم په لا ډېره زړه او سولېدلې بڼه چې په سلګونو پلا زموږ په ادب کې تکرار شوې خپرې شوې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو له دې سره جوخت موږ له ښه مرغه دا سې شاعران هم لرو، چې د غزل په فورم کې يې ډېر پياوړی اندو خيال رانغښتی دی او دا سې شاعران بيا د ازاد شعر د رامنځته کېدو خنډ کېږي هم نه او د هر ادبي ژانر رامنځته کېدو ته په درنه سترګه ګوري. په هره توګه هر څوک چې د شعر په هر چوکاټ کې څه ليکي، بايد ښه يې وليکي او تر پخوانيو يې ډېر ښه وليکي.

ازاد شعر په پښتو ژبه کې يوه نوې پديده ده، نوې پديده که هر څومره د خلکو په ګټه هم وي، په پيل کې بيا هم له مخالفتونو سره مخامخېږي. په هر ډول استاد زيار په پښتو کې د ازاد شعر د يوه مخکښ او زړور مبلغ په توګه بايد له مخالفتونو سره مخامخ شي. خو راتلونکې يې روښانه ده او د پښتو ازاد شعر د لومړۍ مستقلې چاپي مجموعې د چاپوونکي او درلودونکي په توګه دا حق لري، چې د خپلې تاکلې لارې دفاع وکړي او پر مخ ولاړ شي. لوی استاد ((حبيبي)) لا هغه وخت د استاد زيار په باب کښلي وو:

((د پښتو د اوسني شعر د تنکي بڼ يو بل غوړېدلی ګل دوکتور زيار دی. په زړو قالبونو کې نوي موضوعات ځايوي، خو په دې وروستيو کې يې د شعر فورم هم اوښتی او د فورم او فون په لحاظ منظومې نوی والی لري...)). (د اصف بهاند مقاله- د استاد زيار پنځوسمه کاليزه، ناچاپه)

اوس راځو د استاد زيار شعري غونډونو ته:

خو تر دې مخکې چې د هغه د شعري غونډونو پر پېژندنه پيل وکړم، خپله ياده شوې خبره بيا راغبرګوم، هغه دا چې استاد ګڼ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمېر شعرونه پخوا په ورځپاڼو، مجلو او جريدو کې خپاره کړي دي. د هغو ټولو راټولول يو ناشونی کار دی، ځکه چې د ورځپاڼو، جريدو او مجلو کلکسيونونه نيمګړي دي، دا دی دلته بيا يو ځل د هغو خپرونو نومونه اخلم، چې د استاد شعرونه په کې په زياته کچه په انفرادي ډول خپاره شوي دي:

د هېواد، انيس، پيام ورځپاڼې، د پوهنې او عرفان مجلې، د ننګرهار، کندهار او پکتيا مجلې، زيري جريده او نورې زياتې خپرونې، چې له د برشو کلونو راهيسې يې خپرونې کړې دي. اوس يې دلته يو ازې پر هغه شعري غونډونو، چې تر اوسه پورې چاپ او يا ناچاپ دي، رڼا اچوو:

تر ټولو مخکې يې د لومړي شعر لومړۍ او وروستۍ مسره چې د زيري اوونيزې د **۱۳۳۵** کال په مني کې خپور شوی، راوړو:

ځو به يو موړه له کاروانه پاتې
(لومړۍ مسره)

د وطن غم کې شه کوشانه پاتې
(وروستۍ مسره)

زنداني نغمې:

زنداني نغمې د استاد زيار د شعرونو لومړی چاپي غونډ دی چې پر **۱۳۵۹** کال د بيهقي موسسې له خوا په ښکلې کچه او سکښت چاپ شوی دی. په دغه شعري غونډ کې، چې ټول ۱۰۰ مخونه لري **۳۵** ټوټې شعرونه راغلي دي. د دې مجموعې په شعرونو کې هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد زيار د نورو شعرونو په شان د ده سياسي کرښلاره او سياسي مفکوره له ورايه ښکاري. د دې مجموعې شعرونه د فورم له مخې ازاد او ځينې نيمه ازاد او ځينې يې په نورو فورمونو کې راغلي دي. پر دغه شعري غونډ باندې د (زنداني نغمې) تر سرليک لاندې د اکبر کرګر له خوا په ۴ مخونو کې يوه سريزه کښل شوې ده.

همدارنګه د مجموعې په پيل کې په ۲ مخونو کې د (زنداني نغمې) په نوم په خپله د استاد زيار يادښت راغلی دی. د ا دی دلته له دغه شعري غونډ څخه يو دوه بېلګې را اخلو:

ازاده مينه

ستا لـه خـوا نـه بېلېـدی نـه شـمه زه
ستا لـه مينـې صـبرېدی نـه شـمه زه
چـې نيـولې مـې ده سـتا د وفـا لاره
لـه دې لارې کږېـدی نـه شـمه زه
نـا اميـده سـتا د سـترګو لـه ککونـه
لکـه اوښـکه څڅېـدی نـه شـمه زه
يـم رنځـور سـتا د پېغلوټـو کرشـمو زه
بـې وصـال دې رغېـدی نـه شـمه زه
لـه خپـل ځانـه تېرېـدل ماتـه اسـان دي
خـو لـه تانـه تېرېـدی نـه شـمه زه
زه يـم سـتا هغـه ازاده مينـه زيـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په جبل کې ځايېدی نه شمه زه !

د زندان پسرلی

راغله مې خواته غلې غلې ورېمه
د تور زندان له وسپنيزو پنجرو
د ننګرهار د سپرلنيو ګلو
دلمر دوړانګو پر زرينو وزرو
دلته پراته دي پر د فاشيزم دښنه
د مېنې مينې په ګناه بنديان
د يو ولس د يرغملو په نوم
د ستر بري په هيله ګالي زندان
دلته بنديان د هغو زړو ځښتنان
چې د وطن په عشق ټوپونه وهي
چې سر ترپايه يې په رګ رګ کې
انساني مينه غورځونګونه وهي.

وينه او مينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينه او مينه د پوهاند زيار د شعرونو هغه غونډ دی، چې پر ۱۳۶۰ کال د ملي دفاع وزارت په چاپ خونه کې د ۱۰۰۰ ټوکو په تيراژ په ښکلې کچه او سکښت چاپ شوی دی.

په دغه شعري غونډ کې د استاد ځينې هغه شعرونه راغلي دي، چې د ۱۳۳۹- ۱۳۶۰ کلونو په اوږدو کې يې ويلي دي. دا مجموعه په ښکلي ډيزاين او انځور ښکلې شوې ده او د نورو کتابونو په پرتله په وړوکي (جيبي) کچه له چاپه راوتلې ده.

د دې غونډ په پيل کې د (سخن کوتاهی در باره وينه او مينه) د دوکتور اسدالله حبيب له خوا په درې مخونو کې د شاعر او د دې مجموعې د شعرونو د څرنګوالي په باب يوه سريزه کښل شوې ده.

په دې شعري غونډ کې چې ټول ۱۳۲ مخونه لري، ۱۱۹ ټوټې شعرونه ځای شوي دي، چې زيات شمېر يې څلوريزې او ځينې يې ازاد شعرونه او اډانې يا سپين شعرونه دي.

دا شعرونه د استاد زيار د اندو ژوند د څو اړخونو هنداري بلل کېږي. په تېره يې بيا د سياسي ژوند ، لکه چې وايي:

((زما دغه وينه او مينه زما د ۲۲ کلن ژوند او اند د بشپړتيايي بهير يو نيمګړی غوندې انځور دی. له يوه لنډ تنګ ولسوال نړۍ ليده نيولې تر ټولنوال او پرګنوال هغه پورې...)).

دلته به له دغه شعري غونډ سره د لا بلدتيا په موخه دوه ټوټې شعرونه را واخلو:

سم هوډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـازبدل لـه زمـانې سـره اسـان دي
زمانـه سـازول ځـان سـره زه غـواړم
سـاز ناسـازي زمـانې سـره بـه نـه شـم
څـه پـروا کـه راغلـم راغلـم، لاړم لاړم.

چپه زمانه

زمانـه راتـه چپـه غونـدې ښـکاريږي
چپ تـه ښـي او ښـي تـه چـپ چې ويـل کيـږي
((لېـونی خانـدي پـر کلـي پـر ده کلـی))
د هوښـيارو دا متـل دلتـه جـوړيږي.

سوزونه او سازونه:

د پوهاند زيار د شعرونو يو بل ښکلی غونډ دی، چې پر ۱۳۶۴ کال د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې له خوا په دولتي چاپخونه کې په افسېټ ډول د ۲۰۰۰ ټوکونو په تيراژ له چاپه راوتلی دی. د استاد دا شعري غونډ د کميت او کيفيت له پلوه پوره بډايه دی. په دې شعري غونډ کې ۷۳ ټوټې شعرونه راغلي دي، چې د فورم له مخې ازاد- نيمه ازاد او يو شمېر يې په پخوانيو شعري فورمونو کې ويل شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغه شعري غونډ په پیل کې د پیلامې په توګه د ((زما سوزونه او سازونه)) تر نامه لاندې په درو مخونو کې په خپله د استاد زیار یو یادښت راغلی دی، چې د دغه شعري غونډ په باب وايي:

((هسې خو د مانا او محتوا له مخې دغه شعري انځورونه د یوه ربړېدلي او کړېدلي انسان د ژوند یو داستان دی، چې د رنګارنګو مهالونو او چاپېریالونو رنګارنګیو په کې اړخونه بدل کړي، هر سوز یې د یوه مهال او هر ساز یې د یو چاپېریال ښکارندويي کوي، د هر هغه مهال او چاپېریال چې زه یې ستاسې او نورو ملیونونو همځېلو (همنوعانو) د یوه استازي په توګه یو نه جلا کېدونکی ټوک یم او له همدې کبله یې اوس د همدغه رنګین داستان آر لوبغاړی او اتل یم)).

پر دې شعري غونډ باندې په شپږو مخونو کې د ((زیار شاعري)) په نوم د اجمل ختک له خوا یوه سریزه کښل شوې او همدارنګه (د سوزونه او سازونه په باره کې څو خبرې) تر سرلیک لاندې په درېو مخونو کې د دوست شینواري له خوا هم یوه سریزه کښل شوې ده.

اجمل ختک د استاد زیار په باب وايي:

((زیار په سینه کې د شاعر زړه هم لري او ژبه هم، د یو داسې شاعر زړه چې د ښکلا او مینې خوندونه او دردونه هم محسوسولای شي او د ژوند او محنت ارمانونه او محرومیتونه هم. دی داسې شاعر دی، چې ژبه یې د خپلو خواهشاتو له تاوه نه تاوېږي، بلکې د خپل محیط او انسانیت په غم ککړه ده، د انسان د ژوند له هرې موضوع، مضمون او کار سره خپل تعلق څرګندوي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر تعصب او تنګ نظرۍ نه پرته په خلوص، بلکې لېونتوب سره خدمت کوي.)) دی همدارنګه زیاتوي: ((زیار د خپلو شخصي خواهشاتو په خوب ویده شاعر نه دی، د خپل هېواد او ولس په غم لړلی، بیدار لیکوال دی. زه هر وخت زیار صاحب او د ده ذهن د تحقق او څېړنې په کار کې مصروف وینم. د ده شعرونه د ده د ذهن پیداوار دي...)).

یوه بله خبره چې د دغه شعري غونډ په باب د یادولو وړ ده، هغه دا ده چې په دغه شعري غونډ کې راغلي دوه سریزې د کتاب په پای کې راغلې دي، یانې د شعرونو تر پای ته رسېدو وروسته. که چېرې له دود سره سم دا سریزې د کتاب په پیل کې راغلې وای، ښه به وای او له لوستونکو سره به یې ډېره مرسته کړې وای. دا استاد زیار دا یاد شوی شعري غونډ د خپل هغه درونډ ارزښت له مخې چې لري یې، پر ۱۳۵۸ کال د خوشال خان لومړۍ درجه جایزه وګټله.

دا شعري غونډ له سریزو او ویي پانګې پرته ۲۲۵ مخونه لري. د کتاب پای ته په شعري غونډ کې د راغلو وییونو ۲۲ مخه ویي پانګه هم راغلې ده، چې له لوستونکو سره د ستونزو په حل کې پوره مرسته کولای شي. دلته ترې یو ښکلی شعر رااخلو:

مین ارمانونه

دا مې اوښکې ورتې ورتې...
راخوټکېږي او بهېږي
د لیمو له سرچینو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر بارخو باندې مخ کښته...
که بهير دی رانه لېږدي د نيمګړو ارزوګانو.
دا زما بېلتون ځپلې
ارمانځپلې، ځوربېدلې
سرترپای ناکامه مينه
اوبو وړې شانې هيله...
په ارمان د يوه څرک د چا د مخ د رڼاګانو.
په دې زړه د تورې شپې کې
په تورتم تورو تيارو کې
د مينو ارمانونو...
برېښنا نه شته، ځلا نه شته
ورک را ورک او راورکي
نه بنداو د سونګ د شمعې نه کړاو د پتنګانو
ګوري ګوري تورې وربځې
چې دهسک مخ يې نيولی
پنا کړي يې له سترګو
دي د ستورو سترګکونه
پلوشې د ورمکې...
يا که سيوري دي چې ښوري د شهيدو ارواګانو !
لار لودن راځنې ورک دی
غورځم، پرځم، ټپربږم...
لار ښودنه لرم د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې بوځي تر درشله
د زړه سواندي خوارېه يار...
پخسوي مې، ځوروي مې ياد د تېرو پېرزوګانو !

اور او وينې

د پوهاند زيار د ازادو شعرونو يو ښکلې غونډ دی، چې پر ۱۳۶۵ کال د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې له خوا د ۲۰۰۰ ټوکونو په تيراژ په دولتي چاپخونه کې په ښکلې کچه او سکښت چاپ شوی دی. په دې غونډ کې ټول ۴۳ ټوټې شعرونه راغلي او ټول يې ازاد دي.

دا غونډ ۱۹۱ مخونه لري. د شاعر دې شعرونو هم د نورو شعرونو په څېر د ده اندو خيال په ښه ډول څرګند کړی دی، چې دا يې په شعرونو کې د بريالیتوب يوه ستره نښه ده. په پيل کې د سريزې پرځای (ازاد شعر ته رابلنه) په نوم يو ښکلی ازاد شعر راغلی دی. د اور او وينې غونډ د ازاد نوي پښتو شعر لومړۍ بېلګه ده، چې د ځوانو زېړندويانو لپاره يو ګټور لارښود ګڼل کېږي.

دا غونډ د ژبني سبک له پلوه د (يوې نړه، خوږې، لنډې، روانې او بشپړې کره) پښتو تر ټولو غوره بېلګه ګڼل کېږي او نوې رغونې او ترکيبونه په کې زيات راغلي دي.

د هنري پرداز، ايماژونو او انځورونو او په تېره د اساتيرو له پلوه ډېر لوړ او د فکري محتوا له مخې ډېر ژور دی په دې توګه دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټوله مانا د ژوند ((شعار)) پر ((شعر)) بدل شوی دی. دلته د هنري ارمان او ټولنیز ارمان، یا په لنډ ډول د شکل او محتوا ترمنځ ډیالتیک په رښتینې ((ډیالیکتیکي)) مانا ټینګ دی. د ترخه ټولنیز واقعیت له ځلونې سره سره په کې پر ارمان بری او ایمان هم یوځای انځورل کېږي.

استاد زیار په دغه شعري غونډ کې زیار کښلی، چې (ادب د ادب یا هنر د هنر لپاره) او بل (ادب یا هنر د ژوند لپاره) دواړو بهیرونو ته پیوند ورکړي او په دې توګه د ښوونکي او کره کتونکي په توګه یوه نوې لاره پرانیزي. د استاد دا شعرونه د کوم اروپایي یا شرقي ازادو شعرونو پېښې نه دي، بلکې زېږندوی او نوښتګر یې په دې ګروهه دی، چې دلته د فولکور او منظومو ادبي دواړو ډولو شعرونو له تونیک سیلابیک خصوصیت څخه ګټه اخیستل شوې، له قافیې پرته چې د نړۍ د هېڅ کومې ژبې د شعر بنیادي شرط نه دی، نور ازاد شعر له منظوم ادبي او فولکوري هغه سره کوم توپیر نه لري، په دې مانا چې وزن او سېلاب د نړیوال بنسټیز شرط په توګه تر دا منځ یو شان واکمني لري.

دلته د شعر د څرمې (فرعي) ځانګړتیا په توګه قافیې قید و بندیز نه شته او نه د مسرو د لنډوالي او اوږدوالي قید. د ساري په توګه قافیه وال (یا بې قافیه ولسي شعرونه) په اوو څپیزو مسرو پیلېږي. حال دا چې په نوي ازاد شعر کې له څلورو څپیزو مسرو څخه پیل مومي او ان تر ۳۹ څپیزو رسېږي. تر دې البته زیات

(c) ketabton.com: The Digital Library

(جمله) او (سا) نه شي اوړېدېدلای، په تېره سا ایستنه چې مسره سره ځای پرځای دروي.

استاد زیار د دې مجموعې د نوم په باب وایي:

دا چې ما بیا هم د دې دفتر نوم شعار ډوله ټاکلی، زما د سر صفحې شعر یې ځواب وایي:

ټول دفتر مې شو د مینې اورو وینې
ستا د سرو سکروټو شونډو له غزله!

د دغه غونډ ستر نوښت په دې کې دی، چې په پښتو ژبه کې د ازادو شعرونو لومړنی، ځانګړې بشپړه چاپي مجموعه ده چې شعرونو یې د پوخوالي زیاتې پوړۍ وهلې دي. یو شاعر د دې مجموعې په باب لیکي: ((د شعرونو سبک یې عاطفي او روښانفکرانه دی او د هنري ارمان او ټولنیز ارمان ترمنځ یاني د شعري شکل او مضمون ترمنځ ژور ډیالیکتیکي اړیکي شتوالی لري. د رسالت دقیق او استادانه رعایت، شاعرانه مسوولیتونو (زماني مسوولیت)، (مکاني مسوولیت)، (ټولنیز مسوولیت) او (ادبي مسوولیت) د محترم زیار شعرونه لا شتمن کړي دي)). (د ثور انقلاب حقیقت ورځپاڼه، ۱۱/۳/۱۳۶۲ ګڼه، ن. سیوری، اسحق ننګیال).

په هر حال دا غونډ پښتو ژبې ته د نوي فورم او نوې محتوا په درلودلو سره د پوره ارزښت لرونکی دی. باید زموږ ژبې داسې یوه مجموعه لرلای، خو ښه ده چې لري یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغه غونډ په باب د بېر څه ویلو ته اړتیا شته او موږ تر د خپلې لیکنې د بېر اوږدوالي له کبله ډډه کوو. د زیاتو معلوماتو لپاره وګورئ: کابل مجله ۱۳۶۲ کال لومړۍ ګڼه (اور او وینې ته یوه کتنه) د نورمحمد سهیم کره کتنه.

یوه بله خبره، چې د دې غونډ په باب د یادولو وړده، هغه داده، چې په پای کې یې له ۱۲۷-۱۸۴ مخ پورې د هغو وییونو پانګه راغلې ده، چې د دې شعري غونډ په شعرونو کې کارول شوي دي، چې بې له شکه د شعرونو په ځینو پېچلو برخو کې له لوستونکو سره مرسته کوي. دا دی، دلته له دې ښکلې شعري غونډ څخه د طلایي شګې په نامه یوه ټوټه ښکلی شعر را اخلو:

طلایي شګې

په وزرو د مینه وړو
او خوږو خوږو شېبو
کړم ګلیون د سرو ګلونو
ګلکځونو
دنګو دنګو چنارونو د وارنا...
د الواک نیلی مې ځغلې او راځغلي
کښته پورته
د شنه هسک و شنه دریاب په همغاړې او همبریدې
ارتې ارتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ناپايې شنې ورشو کې
سپينې سپينې ښکلې ښکلې
او جوړه جوړه کوترې
سره خاندې او مستي کړي
خوله پر خوله غاړه پر غاړه
پر پستو ((طلايي شګو))
تر تودو زرينو وړانګو
د لمر لاندې...
او زه ناست ورته پر غاړه
جوړوم د طلايي شګو کورونه
په پر غز، غر ځپه راشي
بېړۍ ډوبه مې د اند شي
کړي را وران خيالي کورونه.

ګلکځونه:

د پوهاند دوکتور مجاور احمد زيار د شعرونو هغه ښکلې غونډ دی، چې د افغانستان دليکوالو د انجمن له خوا په دولتي مطبعه کې په ښکلې کچه او سکښت د ۲۰۰۰ ټوکونو په تيراژ له چاپه راوتلی دی. دا غونډ ټول ۱۳۲ مخونه لري او د شاعر ۲۰ ټوټې شعرونه په کې راغلي دي. ددغه غونډ زياتره شعرونه غزل دي. يو شمېر نيمه ازاد او يو لړ يې په نورو پخوانيو فورمونو کې ليکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي دي. پر دې غونډه باندې د استاد عبدالروف بېنوا له خوا په ځلورو مخونو کې يوه سريزه کښل شوې ده، چې په هغه کې د استاد زيار د ژوند او د ده د شاعرۍ په هکله رڼا اچول شوې ده او په خپله د همدې غونډې په باب خبرې شوې دي. په دغه غونډه کې د استاد زيار د زلميتوب د وخت ځينې شعرونه راغلي دي، چې استاد بېنوا په دې باب ليکي:

((ده دا خپل ګلکخونه يوازې د زلميتوب د مينې او هوس لپاره حصار کړي نه دي، بلکې د خپل هېواد، د خپل ولس او د اوسنۍ نړۍ د ټولنيزو نابرابريو هغه نارې سورې او کوکې يې هم په کې وهلې دي، چې د ده انساني عواطف يې لړزولي او بشري احساسات يې راپارولي دي)).

دا دی، دلته يې يو ښکلی غزل را اخلو:

د استاد حمزه په ژبه

پرون دې پرېکړې د جرګو په ژبه
نن دې هر څه د ولولو په ژبه
درنه پښتو ده هېره شوې کښه
چې اوس غړېږې د وسلو په ژبه
څو به په څو يې زما وينو ته ناست
څو به مې وژنې د دښنو په ژبه
که وو تربرونه څو پردو ته يو وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولـــې پـــردې شـــو د پـــردو پـــه ژبـــه
لـــه ولـــس وځـــه خولـــه نـــرخ مـــه وځـــه
درتـــه يـــم ســـر د پښـــتنو پـــه ژبـــه
خيـــر دی کـــه کـــړم درتـــه د زړه خبـــرې
د اوښـــکو وينـــو د ســـلګو پـــه ژبـــه
وايـــم رښـــتيا درتـــه، ترخـــه کـــه هـــم وي
د اوســـمهال د اســـوېلو پـــه ژبـــه
پـــرې چـــې پيغـــام د ژونـــد درواســـتومه
د انقـــلاب د پلوشـــو پـــه ژبـــه
ځـــم د اســـتاد حمـــزه پـــه لار درســـره
ګونـــدې شـــې پـــوه مـــې د شـــعرو پـــه ژبـــه.

ګډه نړۍ:

دا د يوې درې کسيزې مشاعرې بنه لري، چې له ۱۳۴۰-۱۳۴۴ پورې د زيار، ممنون او فنا له خوا پرله پسې تر سره شوې او پر خپل وخت د مېرمن مجلې او هېواد ورځپاڼې له خوا خپره شوې ده او په راوروسته کلونو کې سېلاب ساپي او نصرالله حافظ هم په کې برخه اخيستې ده.

دلته له دغو درې کسيزو مشاعرو څخه لومړۍ مشاعره، چې د استاد زيار د شعرونو په دې طرحې جوړه شوې، راوړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا مې ښکلی یار په زړه وربېږي نن
ګاټي مې د سترګو پسې لوېږي نن

د محمد جان فنا شعر په دې ډول دی:

اند ېښنه

ساز د محبت را ته غږېږي نن
پېغله د هنر را ته نڅېږي نن
یو نظر مې ستا د مخ ښایست ولید
یو جهان رڼا پر ما وربېږي نن
تش چې تصور دې د بشر وکړم
ټول جهان مې خیال کې نه ځایېږي نن
خوب کې چې مې ستا سترګې لیدلې دي
څاڅکی د ماتم پر ما توییږي نن
ویې کتل په ناز را ته ښو لاندې
ځکه مې اغزي په سترګو کېږي نن
ښکل مې کړی خوږې سرې خندنۍ شونډې
زړه مې اور د مینې کې سوځېږي نن
مرګ او ژوند ((فنا)) را ته جنون ښکاري
خیال چې د لیلی را ته پسخېږي نن

دا هم د ممنون شعر:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناکامه هيله

غم مې بيا د خيال په کور کډېږي نن
هيله مې ناکامه شوه ژړېږي نن
ما د زړه په وينو چې ابادع کړه
دا د محبت ماڼۍ نړېږي نن
مسته ښه ورشو د اسماني مينې
زړه لکه هوسۍ ورنه تېرېږي نن
ستا د تصور درشل به پالمه
تېرې زمانې راته غړېږي نن
ستا د مکېزونو رڼاګانو کې
پرېږده دا ((ممنون)) چې وسوځېږي نن

اندو ژوند:

اندو ژوند د استاد زيار د کوچنيو ټوټو د لړۍ دويمه شعري مجموعه ده، چې په هغه کې د جولې له مخې زياتره ځلوريزي او ((سپين)) شعرونه راغلي دي او انتقادي، طنزي او حماسي رنګ لري. دغه غونډ پر ۱۳۶۸ کال د سرحدونو چارو وزارت له خوا په اريانا چاپخونه کې چاپ شوی دی. دلته يې دوه بېلګې راوړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلهاري

ما په مينه کې زده کړې　　　له پتنګه بلهاري ده
ولــولــه مــې پــښتنه او　　　اراده مې منصوري ده

لړم، ۴۳ کال

نکريزې او رانجه

دزړه وينـــې مـــې نکريـــزې
شـــوې د پېغلـــو هيلـــو پښـــو تـــه
شـــو رانجـــه راتـــه ګرومونـــه
غـــږ مـــې نـــه رســـي غـــوږو تـــه

۲۲-۹-۱۸

ګلو پيو نه:

د استاد زيار يو ناچاپ غونډ دی، چې په هغه کې د فورم له مخې د ګلکخونو شعري غونډ ته ورته شعرونه راغلي، دي چې زياتره يې غزليز رنګ لري.

سپين غر:

د استاد زيـار هغـه شـعري غونـډ دی، چـې پـه هغـه کـې د ده لـه ۱۳۳۸-۱۳۴۵ کلونــو پــورې ځينــې شــعرونه راغلــي دي، چــې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

((پښتونستان)) او ټولنیزو موضوعاتو په باب یې ویلي دي. په دې شعري غونډ کې اوږده نظمونه راغلي دي، چې یو شمېر یې په راډیويي مشاعرو کې ویل شوي او یو شمېر یې په بېلابېلو خپرونو کې خپاره شوي دي. دلته له دغه شعري غونډ څخه یوه بېلګه را اخلو:

پښتني غمونه

زه پښــــتون د پښــــتونخوا یـــم
پښــــتونخوا کـــې پښــــتون غـــوارم
پښـــــــتني دردونـــــــه ژارم
افغـــــــاني غمونـــــــه ژارم

✵✵✵

بیـــا مـــې وینـــې راخـــوټېږي
د زخمـــــي زړه لـــــه پرهـــــاره
څوربــــدلې تلوســــې مــــې
لـــه درد ســـوزه وهـــي څرېکـــې..
پـــه خـــوګلن کـــې د ګوګـــل مـــې
د مــــرو ژوانــــدو ارمــــانونو
آواره واره بڅرکـــــــــــــــي
پـــــه ورو ورو راتــــازه کېــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسوېلي مې لمبه اخلي..
د پلرونو او نیکونو
د آتېرو پرتمونو
هغه تېرې خاطرې بیا
هغه هېرې خاطرې بیا
زما زړه باندې ورېږي
دا لمبې به پټې پټې
نور په زړه کې ځنګه نغارم
پښتني دردونه ژاړم
افغاني غمونه ژاړم

✵ ✵ ✵

په ترپکو مې شي زړه کې
پښتني سپېڅلې مینه
لېونی شانې احساس مې
کومې لور ته لېږدوي بیا
د هوښیارو په نړۍ کې
لېونتوب راته پیغور شي
چېرته ښه هلته به ځمه
که وي سمې او که غرونه
کور و کلی به پرېږدمه
وایم ځان مې کړای ازاد
له هر قید او له جنجاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل غم چې د ځان مل کړم
پرې به پام غلطومه
مرګ ته شپې به تېرومه
څوک به نه نیسي مې ستونی
په خپل واک اختیار به ژاړم
پښتني دردونه ژاړم
افغاني غمونه ژاړم

❋❋❋

چېرې مینه چې ګناه ده
چېرې زړونه چې ساړه دي
چېرې ژبه او قلم چې
ښوروول دار ته ختل دي
چې په نوم انسان یادېږم
او انسان نه بلل کېږم
یو موجود ددې د جهان یم
او جهان کې بې اختیاره
د شمال په یوه ربړه
لکه پاڼه هسې رپم
د نانځکې غوندې هسې
له هوس سره لوبېږم
ټول کار زیار مې بل لپاره
هېڅ مې واک د خپل ځان نه شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره شرم و څومره ننګ دی
که پر دې ژوندانه وياړم
پښتني دردونه ژاړم
افغاني غمونه ژاړم

❋ ❋ ❋

چې يو ځل په حقه مينه
دار په خپلو سترګو ښکل کړم
د خپل سر او مال په بيه
پښتونواله کړم ترسره
د خوشال له سپينې تورې
د ايمل، دريا له ننګه
د تيارو ګوګل شي ځيرې
د خيبر له دنګې څوکې
د شمشاد له هسکه سره
پلوشې د ژوند خورې شي
د باړې او سوات سيندونه
اباسين لره بيا يوسي
د خپلواک ژوندانه زيری
له خپلواک پښتونستانه
څه ارمان به مې بيا نه وي
له دنيا که زياره ولاړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتــــــــــتني دردونــــــــــه ژاړم
افغـــــــــاني غمونــــــــــه ژاړم.

استاد زیار د پورتني شعر په باب وایي: ((د ۴۴/۲/۹ کال د پښتونستان په راډیویي مشاعره کې وار راونه رسېد. همداسې مې د موسی شفیق په غوښتنه په سټډیو کې واوراوه. یو کال وروسته ۴۵/۲/۹ قدیر، فهیم اورولی و. په دغه کال سویس ته تللی وم. له دې سره سره دا زما تر ژباړلي شعر ((بلنه)) ۱۳۴۰ وروسته لومړی نیم ازاد شعر دی او تر دې راوروسته مې دغې خواته ورو ورو هڅه زیاتېږي. دغه راز د ((ګلولې)) په نوم د استاد زیار د ازادو شعرونو دویم غونډ هم چاپ شوی دی.

دا شعري غونډ پر ۱۳۶۹ل کال د افغانستان د لیکوالو د ټولنې له خوا د ۲۰۰۰ ټوکونو په شمېر خور شوی دی، چې د استاد ۲۰ ټوټو په شاوخوا کې ازاد شعرونه پکې خوندي دي. دغه راز یې د ازادو شعرونو د لړۍ درېیم غونډ ((د سبرونو نڅا)) او د کوچنیو ټوټو د لړۍ درېیم غونډ چاپ ته چمتو دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېرنيال زيار

پوهاند دوکتور مجاوراحمد زيار د خپلې هر اړخيزې ليکوالۍ په ترڅ کې علمي ښېړنې او پلټنې هم له ياده نه دي ايستلي او په دې برخه کې يې زياتې مقالې کښلي او ليکنې يې کړې دي. په حقيقت کې ښېړنه د استاد د ليکوالۍ يوه زياته برخه را اخلي. موږ به دلته له ګڼو ښېړنو پرته د ده نورې ژبنۍ ښېړنې دده په ژبپوهنيزه برخه کې راوړو او دلته به يې هغه تحقيقي ليکنې له اخځ او څرنګوالي سره يادې کړو ، چې په بېلابېلو برخو کې يې کړې دي او بيا به يې پر خپلوا کو ښېړنيزو اثارو رڼا واچوو:

په پښتو کې ازاد وګړنې او ليکنې شعر پر سېلابي تونيکو آرونو او ويونو ولاړ دی:

دا د هغې ښېړنې نوم دی، چې د پښتو شعر او په ځانګړي ډول د پښتو ازاد شعر او د هغه جوړښت د څرنګوالي په باب په کې هر اړخيز او په زړه پورې معلومات وړاندې شوي دي. فکر کوم دا په پښتو کې د لومړي ځل لپاره د ازاد شعر په باب يوه ژوره علمي ليکنه ده.

دا ليکنه د ژوندون مجلې د ۱۳۲۷ل کال د لومړۍ ګڼې په ۲۲مخونو کې خپره شوې ده، دغه راز يې د همدغې مجلې د همدغه کال په پنځمه ګڼه کې دغې لړۍ ته دوام ورکړی دی او ترڅنګه يې د همدغه کال په کابل مجله کې يو لړ نورې ورته ليکنې هم خپرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي (دغـه ليکنـه را وروسـته د کتـاب بڼـې (پښـتو شـعر څنګـه جوړېږي؟)) ته لوړتيا موندلې ده).

راورټي او پښتو ګرامر يې:

دا يوه څېړنيزه ليکنه او ژباړنه ده، چې د مستر راورټي د ژوند او د هغه د پښتو ګرامر په باب معلومات په کې ورکړ شوي دي. دا ليکنه د وږمې مجلې د ۱۳۵۲ کال د ۴ ګڼې په ۵۰-۵۷ مخونو کې خپره شوې ده او بيا پر ۱۳۵۷ کال د (پښتو چاپي اثار په دوو تېرو پېړيو کې) د اطلاعاتو او کلتور وزارت د مقالو په غونډ کې هم راغلې ده.

د امير شېرعلي خان د پښتو بوليو يوه قلمي نسخه:

دا په متنپوهنه کې د استاد زيار يوه څېړنيزه ليکنه ده، چې د امير شېرعلي خان د فرهنګ پالنې او پښتو پالنې په برخه کې په کې زيات معلومات وړاندې شوي دي، دا ليکنه د کابل مجلې د ۱۳۲۲ل کال د ۱۱ ګڼې په ۳۴-۴۲ مخونو کې چاپ شوې ده.

پټه خزانه د پښتو د تاريخي ګړدود څېړنې د يوه غوره اخځ په توګه:

دغه څېړنيزه ليکنه په ((د محمد هوتک ياد)) نومي کتاب کې د علومو اکاډمۍ له خوا پر ۱۳۶۲ کال خپره شوې ده.

د ملا درمحمد ځائي شاعري:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې بلې څېړنیزې لیکنې نوم دی، چې د یاد شوي شاعر د شاعرۍ په باب په کې معلومات راټول شوي دي دا لیکنه د کابل مجلې د ۱۳۴۲ کال د ۷-۸ ګڼې په ۲۳-۳۲ مخونو کې خپره شوې ده.

نو میالی نورسیب:

دا یوه بله څېړنیزه لیکنه ده، چې له ګڼو بېلګو سره په کې د نورسیب د شاعرۍ په باب هر اړخیز معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د کابل مجلې د ۱۳۴۲ کال د ۹ ګڼې په ۱۴-۳۶ مخونو کې راغلې ده.

د لال پورې شریف:

په دې تحقیقي لیکنه کې له لاسته راوړو بېلګو سره د لال پورې شریف د ژوند او شاعرۍ په باب پوره معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د کابل مجلې د ۱۳۴۳ل کال د ۴ ګڼې په ۷-۲۳ مخونو کې خپره شوې ده.

الفت (۱۲۸۸-۱۳۵۶) د پښتو ادب د نوي ادبي سنتیز پر پېچومي:

په دې لیکنه کې د استاد ګل پاچا الفت د لیکوالۍ په باب معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د کابل مجلې د ۱۳۲۲ کال د ۲ ګڼې په ۱۲-۱۳ مخونو کې راغلې ده.

د سید راحت الله راحت زاخیلي مهال او چاپېریال:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د سید راحت زاخیلي په باب د استاد زیار یوه تحقیقي لیکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۲۳ل کال د لومړۍ ګڼې په ۲۹-۳۹ مخونو کې خپره شوې ده. همدا رنګه نوموړې لیکنه ((د راحت یاد)) نومي کتاب په ۵۷-۲۵ مخونو کې هم راغلې ده. چې د کابل پوهنتون د فرهنګي شورا له خوا په ۱۳۲۳ کال کې خپور شوی دی.

په افغانستان کې پښتو داستان لیکنه:

په دې څېړنیزه لیکنه کې په افغانستان کې د پښتو داستان لیکنې د څرنګوالي په باب معلومات وړاندې شوي دي. دا لیکنه د کابل مجلې د ۱۳۲۲ کال د ۱۲ ګڼې په ۱-۸ مخونو کې چاپ شوې ده.

د انقلابي شاعر نورمحمد غمجن د شهادت د لومړي تلین په درناوي:

په دې تحقیقي لیکنه کې د پوهندوی نورمحمد غمجن د لیکوالۍ او ژوند په باب معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د ژوندون مجلې د ۱۳۲۲ کال د لومړۍ ګڼې په ۹-۱۲ مخونو کې خپره شوې ده.

مایاکوفسکي په هاوانا کې:

د مایاکوفسکي په باب د استاد زیار یوه څېړنیزه لیکنه ده چې د ژوندون مجلې د ۱۳۲۲ل کال د ۲ګڼې په ۵۵-۶۲ مخونو کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مایاکوفسکي د سترسوسیالیستي انقلاب د شاعر په توګه:

دمایاکوفسکي په باب د استاد زیار دویمه څېړنیزه لیکنه ده، چې د ژوندون مجلې د ۱۳۶۲ کال د ۴ ګڼې په ۹-۱۵ مخونو کې خپره شوې ده. دغه ډول دا لیکنه د دوستي مجلې د ۱۳۶۲ل کال د ۳ ګڼې په ۸۰-۸۴ مخونو کې هم را اخیستل شوې ده.

نومیالی انقلابي لیکوال انازیګر به خپل ادبي شاهکارونه ژوندي وساتي:

دا د یوې څېړنیزې او ژباړیزې لیکنې نوم دی، چې د یادې شوې لیکوالې د مړینې له کبله لیکل شوې ده. دا لیکنه د ژوندون مجلې د ۱۳۶۲ل کال د ۲ ګڼې په ۷۲-۸۰ مخونو کې خپره شوې ده.

د ټولنوال ریالیزم په رڼا کې د میتود او موضوع ډیالکتیک:

یوه بله علمي لیکنه ده چې په یوې اوږدې لړۍ پورې اړه لري او د ژوندون مجلې د ۱۳۶۲ کال د ۳ ګڼې په ۵-۹ مخونو کې خپره شوې ده.

کارپوهه (Ergology):

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د پوهاند زیار د یوې بلې څېړنیزې لیکنې نوم دی، چې په هغې کې د فولکور او وګړنی تکنالوژۍ په باب معلومات ورکړ شوي دي او په دې لړ کې د کټ اوبدنې په باب څېړنه شوې ده. دا لیکنه د فولکور مجلې د ۱۳۵۵ ل کال د ۱۱ګڼې په ۱۵۷-۱۷۲ مخونو کې خپره شوې ده.

د کرنې لوښي او سامان او د هغوی د کارونې چمونه:

دا هم یوه څېړنیزه لیکنه ده، چې د کرنې سامان الاتو په باب په کې معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د فولکور مجلې د ۱۳۵۵ل کال د ۳ ګڼې په ۲۵-۳۹ مخونو کې خپره شوې ده.

کارپوهه (اوبدنې او رغاونې):

په دې لیکنه کې د ولسي کارونو د یو ډول (اوبدنو او رغونو) په باب معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د فولکور مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۲ ګڼې په ۳۹-۴۳ مخونو کې خپره شوې ده.

اوبدنه او د هغې لومړۍ لارې چارې او ډولونه:

د فولکور په برخه کې یوه بله څېړنیزه لیکنه ده، چې په هغې کې د لاسي کارونو د ځینو ډولونو په باب معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د فولکور مجلې د ۱۳۵۵ل کال د ۴ ګڼې په ۳۲-۳۵مخونو کې خپره شوې ده.

پسته انځورګري یا رنګونه (رنګریزي):

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ولسي لاسرغاوي (لاسي صنعت) کې یوه بله څېړنیزه لیکنه ده، چې د فولکور مجلې د ۱۳۵۲ال کال د ۳ گڼې په ۲۸-۲۹ مخونو کې چاپ شوې ده.

کارپوهه (Ergology):

یوه بله لیکنه ده، چې په هغې کې د ولسي جامو (څادر) په باب معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د فولکور مجلې د ۱۳۵۵ کال د ۶ گڼې په ۲۲-۲۹ مخونو کې خپره شوې ده.

اوبدنه او د هغې لارې چارې او ډولونه:

دا د تېرې یادې شوې لیکنې یوه برخه ده، چې د فولکور مجلې د ۱۳۵۵ کال د ۵ گڼې په ۲۹-۳۲ مخونو کې خپره شوې ده.

کارپوهه:

یوه بله څېړنیزه لیکنه ده، چې د (فرهنگ خلق) جریدې د ۱۳۵۷ کال د لومړۍ گڼې په ۱۲-۱۳ مخونو کې خپره شوې ده.

په پاټکیزه (طبقاتي) جگړه کې د هنر ونډه:

د هنر په باب یوه علمي تحقیقي لیکنه ده چې د هنر مجلې د ۱۳۵۷ کال د لومړۍ گڼې په ۲۴-۲۵ مخونو کې خپره شوې ده.

ټولنوال ریالیزم د رښتینې ټولنیز هنر استازي (رسالت) پرځای کولای شي:

یوه علمي تحقیقي لیکنه ده چې د هنر مجلې د ۱۳۵۹ کال د لومړۍ گڼې په ۵-۶ مخونو کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتینی ټولنیز هنر د وګړو زېږونه ده او د همدوی د غوښتنو او اړتیاوو څرګندونه:

د هنر په باب یوه علمي تحقیقي لیکنه ده، چې د هنر مجلې د ۱۳۵۸ال کال د ۴-۵ ګڼې په ۱۸ او ۸۴ مخ کې خپره شوې ده.

د ټولنې په ژغورتیایي بهیر کې د ټولنوال ریالیزم اغېزه او ونډه:

یوه علمي او تحقیقي لیکنه ده، چې د هنر مجلې د ۱۳۵۹ کال د ۵-۶ ګڼې په ۱۷-۱۸ مخونو کې خپره شوې ده.

د پښتو د اوسني نظام تحلیل او څېړنه د روحیاتو له مخې:

د پورتنۍ یادې شوې لیکنې یوه برخه ده، چې د پوهنې مجلې د ۱۳۴۱ال کال د ۴ ګڼې په ۳-۶مخونو کې خپره شوې ده.

د پښتو د اوسني نظم تحلیل او څېړنه:

د یادې شوې لیکنې یوه بله برخه ده، چې د پوهنې مجلې د ۱۳۴۱ کال د ۵ ګڼې په ۱۸-۱۹ مخونو کې چاپ شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپیتامه زره توشتره یا سپین ځواکي زردښت د بامي بلخ ستر نومیالی بچی:

د یاد شوي شخص په باب یوه تحقیقي لیکنه ده، چې د بلخ مجلې د **۱۳۵۷** کال د لومړۍ ګڼې په ۱۴-**۱۵** او پاتې په **۵۱** او **۵۳** مخونو کې خپره شوې ده.

د ټولنوال ریالیزم په رڼا کې د میتود او موضوع دیالتیک:

یوه علمي او تحقیقي لیکنه ده چې د ژوندون مجلې د **۱۳۲۲**ل کال د **۳** ګڼې په **۵**-**۹** مخونو کې خپره شوې ده.

پرده پوښي او سپېڅلتیا له ټولنوال ریالیزم او ژمنتیا څخه تېښته ده:

دا هم یوه علمي تحقیقي لیکنه ده، چې د ژوندون مجلې د **۱۳۲۱** کال د لومړۍ ګڼې په ۱۲-**۱۵** مخونو کې خپره شوې ده.

د واقعیت تشې پېښې په وزن او قافیه شعر کېدی نه شي:

یوه تحقیقي او علمي لیکنه ده، چې د ژوندون مجلې د **۱۳۲۱**ل کال د **۳** ګڼې په ۱۱-۱۴ مخونو کې خپره شوې ده.

د معیاري لیکنۍ پښتو اړتیا، پرنسیپونه او لارې چارې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه علمي او تحقیقي لیکنه ده، چې د ژوندون مجلې د ۱۳۲۱ل کال د ۴ ګڼې په ۴۴-۴۷ مخونو کې خپره شوې ده.

د ګویټې پر پلونو:

ګویټې په باب یوه علمي او تحقیقي لیکنه ده، چې د ((اجتماعي علوم)) مجلې د ۱۳۲۱ کال د ۳ ګڼې په ۱۲۳-۱۷۲) مخونو کې خپره شوې ده.

کوشاني د یوې آرې (اصلي) باختري ژبې په توګه:

یوه تحقیقي او علمي لیکنه ده، چې د (تحقیقات کوشاني) مجلې د ۱۳۵۹ل کال د ۲ ګڼې په ۱۱-۱۱۲ مخونو کې خپره شوې ده.

د افغان- شوروي ګډ فرهنګي میراثونه:

یوه څېړنیزه لیکنه ده، چې د شوروي اتحاد او افغانستان د ګډ فرهنګ په باب په کې معلومات ورکړ شوي دي. دا لیکنه د دوستي مجلې د ۱۳۵۹ل کال د ۲-۳ ګڼې په ۴-۳۸ مخونو کې چاپ شوې ده.

د ملي سپورتونو په لړ کې (هله داد):

د ورزش په باب یوه څېړنیزه لیکنه ده، چې په هغې کې د (هله داد) لوبه بیان شوې ده. دا لیکنه د (بدني روزنه) مجلې د ۱۳۳۹ل کال د ۳ ګڼې په ۱۲-۱۴ مخونو کې خپره شوې ده.

د کبډۍ لوبه:

دا هم د کبډي ورزش په باب د استاد یوه څېړنیزه لیکنه ده، چې د بدني روزنې مجلې د ۱۳۳۹ل کال د لومړۍ ګڼې په ۱۱-۱۳مخونو کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې د اجباري او اختیاري ودونو کړکیچونه:

دا په ټولنه کې په اجباري او اختیاري توګه واده کول او د هغه د راتلونکې د څرنګوالي په باب یوه څېړنیزه او تحلیلي لیکنه ده. د استاد دا لیکنه د هغه د مېرمنې په نوم ((سکینه زیار)) د مېرمن مجلې د ۱۳۴۴ کال د اسد ګڼې په ۱۱ مخ او پاتې په ۳۳ مخ کې خپره شوې ده.

په افغانستان کې د اختیاري او اجباري ودونو کړکیچونه:

د پورتنۍ یادې شوې لیکنې دویمه برخه ده، چې د مېرمن مجلې د ۱۳۴۴ کال د سنبلې او میزان ګڼې په ۲۳ مخ او پاتې یې په ۵۳ مخ کې خپره شوې ده.

دغه ډول یې د هنر په باب یوه بله علمي څېړنیزه لیکنه د اجتماعي علوم مجلې په لومړۍ ګڼه کې هم خپره شوې ده.

د افغان- شوروي ګډ فرهنګي اړیکي د موسیقۍ په برخه کې:

یوه څېړنیزه لیکنه ده، چې د دوستي مجلې د ۱۳۶۳ل کال د ۴ ګڼې په ۲۷-۲۹ مخونو کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان- شوروي ګډ فرهنګي اړیکي، د فلم او سینما په برخه کې:

یوه بله تحقیقي لیکنه ده، چې د دوستي مجلې د ۱۳۶۰ کال د ۸ ګڼې په ۴۴-۴۸ مخونو کې خپره شوې ده.

د افغان-شوروي فرهنګي اړیکي، د فلم او سینما په برخه کې:

د یادې شوې لیکنې دویمه برخه ده، چې د دوستي مجلې د ۱۳۶۲ کال د لومړۍ ګڼې په ۵۱-۵۷ مخونو کې خپره شوې ده.

د شوروي اتحاد په شپېته کلن پېر کې د افغان- شوروي د دوستۍ پرمختیا:

دا هم د پوهاند زیار یوه څېړنیزه لیکنه ده، چې د دوستي مجلې د ۱۳۶۱ل کال د ۱۱ګڼې په ۵۷-۶۳ مخونو کې خپره شوې ده.

۷۷کلن مصري لیکوال نجیب محفوظ د نوبل سرېنۍ جایزه وګټله:

د استاد یوه بله څېړنیزه لیکنه ده، چې د مصري لیکوال نجیب محفوظ د اثارو او ژوند د څرنګوالي په باب په کې معلومات وړاندې شوي دي. دا لیکنه د ژوندون مجلې د ۱۳۶۷ کال د میزان او عقرب میاشتو د ګڼې په ۵۳-۵۴ مخونو کې خپره شوې ده او همغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهال په دري ایډیشن کې د همده له خوا په دري ژبه هم خپره شوې ده.

ارتوګرافیک ریفورم (الفبایي سمون) زموږ له ملي انقلابي هیلو سره سمون لري، نوې افغاني الفبا د ټولو افغاني ژبو لپاره:

دا یوه پیشنهادي ډوله څېړنیزه لیکنه ده. دلته استاد زیار د اوښتون په پلمه خپلو هغو الواکونو (نظریاتو) ته یوه ټولنیزه بڼه ورکړې، چې له کلونو راهیسې یې د پښتو د اوسنۍ لیکني یا الفبايي سیستم د ریفورم یا سمون په برخه کې خپاره کړي وو. ده په دغه ویړه څېړنیزه لیکنه کې د عربي سیستم ټولې نیمګړتیاوې په ګوته کړي او دا یې زیاته کړې ده چې یو یوازینی فونیمیک الفبايي سیستم کولای شي د ټولو افغاني ژبو لپاره رامنځته شي او دود ومومي. ده د همدې موخې لپاره پر بېلابېلو لارو چارو رڼا اچولې او د دغه الفبايي اوښتون د ترسره کولو لپاره یې یو لړ پلانونه په ګوته کړي دي. دغه لیکنه د عرفان مجلې د ۱۳۵۷ل کال د سرطان-اسد او عقرب-قوس په ګڼو کې له یوه الفبايي جدول سره خپره شوې او ۱۲ مخه یې نیولي دي.

د حمید مومند لیکلار:

دا یوه شپاړس مخیزه څېړنیزه لیکنه ده چې استاد زیار د عبدالحمید مومند د شاه و ګدا د ترجمې د دوه سوه اویایمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالیزې په سیمینار کې اورولې وه او بیا پر ۱۳۶۶ کال په اړوند غونډه کې د افغانستان د علومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوې ده.

د حمزه ژب- ښکلا ییز سبک:

دا د پوهاند زیار یوه پنځه ویشت مخیزه علمي څېړنه ده چې د حمزه شینواري د اتیایمې کالیزې په سیمینار کې یې اورولې او بیا په ((د حمزه یاد)) غونډه کې پر ۱۳۶۶ل کال د سرحدونو چارو وزارت د خپرونو له خوا خپره شوې ده.

د رحمان بابا لیکلار:

دا یوه پنځلس مخیزه څېړنه ده، چې د کابل پوهنتون له خوا د رحمان بابا د دوه سوه اتیایم تلین له کبله په جوړ شوي سیمینار کې اورول شوې او بیا وروسته ۱۳۶۹ل کال په اړوند غونډه کې د نوموړي پوهنتون له خوا چاپ شوې ده.

د تاریخ مرصع لیکلار:

په دې نامه هم د استاد زیار یوه مقاله خپره شوې ده چې په هغې کې د تاریخ مرصع د لیکلار او لیکدود په باب خبرې شوي دي.

هغه انقلابي لیکوال او پوهاند چې اندو ژوند یې د انسان ژغورتیا ته وبښل:

دا د هغې څېړنې نوم دی، چې استاد زیار د الماني لیکوال ګیورک بیوخنر د یو سلو پنځوسم تلین له کبله ترسره کړې ده او د بیوخنر د لیکوالۍ په باب په کې خبرې شوي دي. دا لیکنه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون مجلې د ۱۳۲۲ کال د لومړۍ ګڼې په ۴۷-۵۴ مخونو کې خپره شوې ده.

ژباړه د پښتو پښتنې ماتوي او نامعیاریتوب یې کوپړی:

یوه علمي لیکنه ده، چې د (پښتو په ټولیزو رسنیو کې) د سیمینار په غونډه کې چې د علومو اکاډمۍ له خوا په ۱۳۲۷ کال چاپ شوې دی راغلې ده. همدارنګه د بټه ورته مقاله د ژورنالیستانو د ټولنې له خوا د همداسې یوه سیمینار په غونډه کې راغلې ده.

وګړپوهنه (اتنولوژي):

دیوې نیم خبرنیزې او نیم ژباړیزې لیکنې سرلیک دی چې د فرهنګ مجلې د ۱۳۲۸ کال په لومړۍ (وري-غويي) ګڼه کې خپره شوې ده.

د ډګریزې څېړنې لارې چارې:

دا هم د استاد زیار دیوې علمي لیکنې نوم دی چې د افغانستان د علومو اکاډمۍ د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز د ۱۳۲۷ل کال په سمپوزیم کې وړاندې شوې او په اړوند غونډه کې چاپ ته سپارل شوې ده.

Jams Darmesteter:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استاد زيار ليکنه ده، چې په پښتو مجله کې په انګليسي ژبه د ۱۳۶۲ کال د ۳ ګڼې په ۴۵-۵۰ مخونو کې خپره شوې ده.

لويه جرګه:

په الماني ژبه ((Der Rat des Jirgas)) د استاد يوه ليکنه ده چې د ديموکراتيک المان د ((ويلت بيونې)) نومي مجلې په ۱۷-۶-۱۹۸۶ ګڼه کې خپره شوې ده.

" The Ethno – Linguistic Composition of Afghanistan"

د افغانستان وګړ- ژبيز جوړښت:

دا ليکنه استاد زيار په انګليسي ژبه د هند ((انجمن فارسي)) اورګان ((بياض)) د ۱۹۸۳م په لومړۍ ګڼه کې خپره کړې ده او د افغانستان د علومو اکاډمۍ د پښتو مجلې د همدغه کال د دريمې ګڼې په ۲۵-۲۷ مخونو کې هم خپره شوې ده.

نوي ازاد شعر پر وړاندې:

يوه علمي تحقيقي ليکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۲۷ل کال د ۵ ګڼې په ۳۵-۵۴ مخونو کې خپره شوې ده.

همدارنګه يې د نوي ازاد شعر په باب د همدې کال په يوه بله ګڼه کې هم يوه مخ ليکنه خپره شوې ده.

دغه راز يې دوه نورې ليکنې، يوه د سيد حسن حسن په باب او بله د سعدالله جان برق د شاعرۍ په باب د جرګې په مجله کې خپره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې ده. همدارنګه يې د استاد خادم په باب يوه ليکنه په ژوندون مجله کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړي څېړنيز چاپي او ناچاپي اثار

کارپوهه:

يو علمي تحقيقي اثر دی، چې په پنځوسمو کلونو کې د اطلاعاتو او کلتور وزارت د فولکور مجلې او ((فرهنګ خلق)) له خوا برخه برخه خپور شوی دی. مګر د خپلواک يوځايي چاپ پر وخت يې ښايي دغه اوسنی نوم په ((د افغانانو وګړنۍ تخنيکپوهنه)) په نوم سمون ومومي.

ټولنوال رياليزم:

يو علمي څېړنيز اثر دی، چې د ټولنوال يا اجتماعي (سوسياليستي) رياليزم په باب په کې يو لړ تيوريکي څېړنې شوي دي. د دغه اثر يوه زياته برخه د شپېتمو کلونو له پيل سره د هنر او ژوندون په مجلو کې خپره شوې ده.

د افغان – شوروي فرهنګي اړيکي:

د پوهاند زيار يو بل څېړنيز اثر دی، چې د دوستۍ په مجله کې يې ځينې برخې خپرې شوي دي.

د پښتو، دري، پشه يي فولکوري څېړنې:

د استاد زيار يو څېړنيز علمي اثر دی، چې په هغه کې د يادو شويو ژبو فولکوري څېړنې شوې دي.

ګړدودي (لهجوي) څېړنې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهاند زیار تر ټولو ستر تحقیقي علمي اثر دی چې د څلورو کلو په موده کې یې کښلی دی. دا اثر ۱۰۴ ټوکه لري چې په هغه کې د افغانستان د ۱۴ ژبو د ګردودونو په باب هر اړخیز معلومات ورکړ شوي دي او له څو کلونو راهیسې د سویس د ملي فونډ له خوا د یونسکو په سپارښتنه ((د افغانستان د ژبپوهنې اتلس)) لپاره په برن پوهنتون کې تر کار لاندې دی.

لیکونه:

لیکونه د استاد زیار یو بل اثر دی، چې په هغه کې په پښتو، دري، الماني او انګلیسي ژبو هغه لیکونه راغلي دي چې استاد ځینو کسانو ته د بېلابېلو ادبي، هنري او سیاسي موضوعاتو په باب لېږلي دي. دا اثر تر اوسه چاپ ته نه دی ورکړ شوی.

پښتو بدلمیچ یا پښتو شعر څنګه جوړېږي؟

دا کتاب د استاد زیار له خورا نوښتګرانه علمي- تحقیقي اثارو څخه دی. په دغه کتاب کې د پښتو شعر ((سېلابوتونیک)) قواعد وړاندې شوي چې د لومړي ځل لپاره د همده له خوا را ایستل شوي او پر درې ګونو پښتو وګړنیو (فولکوریکو) لکینیو یا دیواني او اوسنیو ازادو شعرو باندې تطبیق شوي دي. دغه کتاب چې له یادښت، ویی پانګې، سمونلیک او نیولیک پرته ۱۷۸ مخونه او یو لړ کلیشې، یوه ټېټرۍ او د اوستربلونو جدول لري، د اطلاعاتو او کلتور وزارت د خپرونو له خوا د ۱۳۶۹ پر اوړي په ښکلې کچه او سکښت له چاپه راوتلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددغه کتاب د تېرې (واسکټ) پر يوه پيڅکه داسې کښل شوي دي: ((پوهاند زيار د يوه ژبپوهاند ، ادبپوهاند او ۳۳ کلن شاعر او ليکوال په توګه تر خپلو اوږدو څېړنو وروسته دې پايلې ته ورسېد ، چې د هرې ژبې او بيا پښتو پويټيکس او فونيټيکس (شعر پوهه او غږ پوهه) سره نه شلېدونکي اړيکي لري او په دې توګه د پښتو شعر رغښت سپلابو تونيک (څپيز- خجيز) دی، نو دا دی د لومړي ځل لپاره د همدغه سيستم د دودونو او د ويونو (قواعد او قوانينو) پر را ايستنه برې مومي او زړو بېولالو ته د پای ټکی ږدي. څنګه چې دی شعر ((موزونه او مقفی)) نه بلکې ((موزونه او مخيله)) وينا بولي، نو ((نوی ازاد شعر)) رښتينی شعر ګڼي او د رغښت مخبيلګه يې ولسي ازاد شعر دی (لنډۍ، سروکي...) نه اروپايي هغه. دغه کتاب د ژبو او ادبياتو پوهنځي د ادبي فنونو ، عروضو او قافيې او څه ناڅه متنپوهنې د ټکسبو کونو ځای نيولای شي)).

پوهندوی عبدالحکيم د يوې کره کتنې (کابل مجله د ۱۳۷۰ دويمه ګڼه) په ترڅ کې داسې ليکي: ((... د ژبپوهنې او ادبپوهنې د ګڼ شمېر خپرو شوو ليکنو، څېړنو او تدريس په لړ کې په همدې وروستيو وختو کې د ادبپوهنې د تيورۍ د شعر پوهنې په برخه کې د محترم پوهاند دوکتور زيار يو نوی اثر چې په هغه کې د پښتو شعر جوړونې تيوري وړاندې شوې ده... پوهاند دوکتور زيار د ((پښتو شعر څنګه جوړېږي؟)) د اثر په ليکلو سره د ادب تيورۍ د شعر پوهنې او شعر جوړونې په برخه کې لومړنۍ ژوره او جامع

(c) ketabton.com: The Digital Library

څېړنه وړاندې کړه، چې دا څېړنه د نړيوالو ادبي څېړنو په شان يوازې د پښتو ژبې د ځانګړنو او قواعدو پر بنسټ ولاړه ده...)).

کره کتونکی زیار

وايي چې: ((ادبي کره کتنه د ادبياتو روح دی، کره کتنه د ادبياتو د ودې او تکامل اساسي او عمده عامل دی.))[۱] او ((په حقيقت کې د ټولنيز نظارت يوه مهذبه بڼه ده چې د صميميت او خواخوږۍ له مخې روښنفکره ايجاد ګرانه لارښوونه کوي.))[۲]

((دا د ادبي کره کتونکي وظيفه ده، چې د يوه ادبي اثر محتوا، تکنيکي اړخونه او بديعي پرابلمونه او ځانګړنې وڅېړي، په ادبي اثر کې ژور ټولنيز پرابلمونه راوسپړي، د هغه ليکوال يا شاعر ملاتړ وکړي، چې په خپل خلاقيت سره د ژوند واقعيتونو او بشري لوړ ارمانونه يې په ښکلې او عاطفي بڼه انځور کړي دي او د دې خلاف هغو کسانو ته چې اشتباه کوي د منطقي استدلال له لارې قناعت ورکړي.)[۳]

استاد زيار هم زموږ د ادب دغه ارزښتناکه برخه له خپل زياره بې برخې نه ده پرې ايښې. سره له دې چې ده تر اوسه پورې په دې برخه کې کوم ځانګړی اثر نه دی خپور کړی، خو زيات کار يې پرې کړی دی، په لسګونو مقالې يې ليکلې دي، د کره کتنو په زياتو غونډو

---

(۱) ژوندون مجله، ۱۳۶۵ل کال، ۵-۶ګڼه، د پښتنۍ څلورم مخ.
(۲) محمد صديق روهي، ژوندون مجله، ۱۳۶۳ل کال، ۵ګڼه، ۸مخ.
(۳) محمد صديق روهي، ژوندون مجله، ۱۳۶۳ل کال، ۵ګڼه، ۱۳مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې يې برخه اخيستې او زياتې ادبي غونډې او مشاعرې يې تر کره کتنې لاندې نيولې دي.

دلته به يې هغه ليکنې راوړم، چې په دې باب يې په بېلابېلو وختونو کې ليکلي او په بېلابېلو خپرونو کې خپرې شوې دي:

ځوان ژمن (متعهد) پښتو ادب ته يوه کره کتنه:

د استاد د هغې ليکنې نوم دی، چې د پښتو ادب بېلابېل فورمونه، چوکاټونه او ليکنې په کې تر کره کتنې لاندې نيول شوي دي. دا ليکنه د کابل مجلې د ۱۳۶۲ کال د ۹-۱۰ گڼې په **۲۵-۳۷** مخونو کې خپره شوې ده.

کره کتنه:

د پوهاند زيار د هغې کره کتنې نوم دی، چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۲** کال د ۱-۲ گڼې په ۱۷۴-۱۸۰ مخونو کې خپره شوې ده. په دې ليکنه کې درې کتابونه تر کره کتنې لاندې نيول شوي دي.

لومړی د ((فردي او اجتماعي ژوند لارښوونکی)) د سيد حکيم کمال شينواري اثر دی.

دويم د چار گل په نوم د همېش خليل د لنډو کيسو مجموعه ده.

درېيم روسي- پښتو قاموس دی چې (نژدې ۳۲۰۰۰ لغتونه) لري.

د پښتو غزل مشاعرې ته يوه کتنه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کره کتنې په برخه کې د استاد زيار د يوې ليکنې نوم دی چې په هغې کې د پښتو ژبې يوه مشاعره تر کره کتنې او ارزونې لاندې نيول شوې. دغه مشاعره د همده په هڅه د سعدالله جان برق په يوه شعر:

((بيا مې په تيارو کې ستا د خيال لمنه ونيوه
بيا يو سيلاب وړې د يو جال لمنه ونيوه))

د سرحدونو چارو وزارت د خپرونو رياست له خوا جوړه شوې وه او د کابل مجلې د ۱۳۶۲ل کال د ۸ گڼې په ۱۵-۴۱ مخونو کې خپره شوې ده.

نوی قاموس او نوې لار:

د کره کتنې په برخه کې يوه بله ليکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۴۹ل کال د ۸ گڼې په ۴۴-۵۱ مخونو کې خپره شوې ده.

ليکنې که ژباړنې ! ولې زموږ ليکنې د پرديو ژبو رنګ لري !؟

د کره کتنې په برخه کې د پوهاند زيار يوه بله ليکنه ده، چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۴ل کال د حوت ګڼې په ۱۰ مخ او ۳۲ مخ کې خپره شوې ده. دغلته تر پورتنۍ کليشې لاندې استاد د کره کتنې په برخه کې نورې ليکنې هم کړې دي.

ليکنې که ژباړنې ! ولې زموږ ليکنې د پردو ژبو يو رنګ لري !؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کره کتنې په برخه کې یوه بله لیکنه ده، چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۴ل کال د سلواغې د ګڼې په ۱۵ او ۳۹ مخ کې خپره شوې ده.

تولنپوهنه یا د پښتو علمي کېډو یوه غوره بېلګه:

دا هم د کره کتنې په برخه کې یوه علمي لیکنه ده، چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۳ل کال د مرغومي او سلواغې د ګڼې په ۲۷ او ۳۰ مخ کې خپره شوې ده.

د ژبنیو آرونو (اصولو) په رڼا کې د لیکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د کره کتنې په برخه کې د پوهاند زیار یوه علمي لیکنه ده، چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۳ ګڼې په ۴ مخ کې خپره شوې ده. دلته تر پورتنۍ کلیشې لاندې د کره کتنې په برخه کې د استاد زیاتې لیکنې راغلې دي.

د ژبنیو آرونو (اصولو) په رڼا کې د لیکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د کره کتنې په برخه کې یوه علمي لیکنه ده، چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۴ ګڼې په ۲۲-۲۳ مخونو کې خپره شوې ده.

د ژبنیو ارونو (اصولو) په رڼا کې د لیکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د کره کتنې په برخه کې یوه علمي لیکنه ده چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۲ ګڼې په ۱۲ مخ کې چاپ شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کره کتنه:

د کره کتنې په برخه کې د پوهاند زیار د یوې بلې لیکنې نوم دی، چې د وږمې مجلې د ۱۳۵۴ کال د ۳ گڼې په ۱۷۳-۱۷۷ مخونو کې خپره شوې ده.

د ژبنیو آرونو په رڼا کې د لیکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د کره کتنې په برخه کې یوه علمي لیکنه ده، چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۲ کال د ۷ گڼې په ۸ مخ کې خپره شوې ده.

د ژبنیو آرونو په رڼا کې د لیکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د یادې شوې لیکنې یوه بله برخه ده، چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۷ل کال د ۱-۲ گڼې په ۱۲ مخ کې خپره شوې ده.

د ژبنیو آرونو په رڼا کې د لیکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د یادې شوې لیکنې یوه بله برخه ده، چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۷ل کال د ۳ گڼې په ۲۸ مخ کې خپره شوې ده.

د ژبنیو آرونو په رڼا کې د لیکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يادې شوې ليکنې يوه برخه ده، چې د پکتيا مجلې د ۱۳۵۷ل کال د ۷ گڼې په ۲۳ مخ کې خپره شوې ده.

د ژبنيو آرونو په رڼا کې د ليکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د يادې شوې ليکنې يوه برخه ده، چې د پکتيا مجلې د ۱۳۵۷ل کال د ۴ گڼې په ۱۵ مخ کې خپره شوې ده.

د ژبنيو آرونو په رڼا کې د ليکنۍ او خپرنۍ پښتو کره کتنه:

د يادې شوې ليکنې يوه برخه ده، چې د پکتيا مجلې د ۱۳۵۶ل کال د ۵ گڼې په ۱۵ مخ کې خپره شوې ده.

ټولپوهنه يا د پښتو د علمي کېدو يوه غوره بېلگه:

د کره کتنې په برخه کې د استاد زيار يوه علمي ليکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۵۳ل کال د مرغومي او سلواغې د گڼې په ۲۷ مخ او ۳۰ کې خپره شوې ده.

کره کتنه:

بيا هم تر دغې کليشې لاندې د پوهاند زيار دري ليکنې راغلي، چې په هغو کې د وږمې مجلې د ۱۳۵۱ل کال د ۳ گڼې په ۱۱۱-۱۱۶ مخونو کې د پښتو ليکونه، مطبوعاتو ته يوه کتنه او برشنا کتابونه تر کره کتنې لاندې نيول شوي دي.

دغه راز يې د کره کتنې په برخه کې ځو بېلابېلې ليکنې د وږمې مجلې د ۱۳۵۱ کال د ۴-۵ گڼې په ۱۲۴-۱۷۸ مخونو کې چاپ شوي، چې په هغو کې د عصبي جهاز توصيفي تشريح، ننۍ ادبي پښتو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويي پوهنې يادښتونه، د توري شرنګ، مظلومه دنيا ، د ملګرو ملتو منشور او مرغلرې کتابونه تر کره کتنې لاندې نيول شوي دي.

دا راز د کره کتنې په برخه کې د استاد زيار دوه ليکنې د وږمې مجلې د ۱۳۵۱ ل کال د ۶ ګڼې په ۱۷۶-۱۷۲ مخونو کې خپره شوې ده، چې دلته هم دوه کتابونه (کندهار او کاکړې سندرې) تر کره کتنې لاندې نيول شوي دي.

همدا راز د وږمې مجلې د ۱۳۵۲ کال د ۳-۴ ګڼې په ۱۵۲-۱۲۴ مخونو کې بيا هم د کره کتنې په برخه کې د استاد زيار دوه ليکنې خپرې شوي، چې په هغې کې ابدالي توره او غورځنګ کتابونه تر کره کتنې لاندې نيول شوي دي.

د کره کتنې په برخه کې يې دوه ليکنې د وږمې مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۵ ګڼې په ۱۲۱-۱۲۹ مخونو کې خپرې شوي، چې په هغې کې د ((مزارات)) او بلې کې د((تلوسې)) کتابونه تر کره کتنې لاندې نيول شوي دي.

د کره کتنې په لړ کې يې د نجيب ديوان او زما سندرې کتابونه هم تر کره کتنې لاندې نيولي دي، دا ليکنه يې د وږمې مجلې د ۱۳۵۲ل کال په ۶ ګڼه کې خپره شوې ده.

نصر الله حافظ دو ديزوال وګړني شاعر:

د کره کتنې په برخه کې د پوهاند زيار يوه بله علمي ليکنه ده، چې په هغې کې د نصرالله حافظ د شعرونو د ښکلا د ځرنګوالي په باب خبرې شوي دي. دا ليکنه د سباوون مجلې د ۱۳۶۲ کال د ۵ ګڼې په ۳۵ او ۲۳ مخ کې خپره شوې ده.

پيوند د اسطورو او تلميحو شاعر:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د استاد زیار هغه کره کتنه او ارزونه ده، چې پر ۱۳۶۸ل کال یې د علي ګل پیوند پر شعرونو او بیا پر ((سیلۍ)) نومي شعري غونډ باندې کړې وه او د لیکوالو د انجمن په کلوپ کې یې یوې غونډې ته اورولې وه. دا چې ولې ژوندون له چاپه لرې کړه او تر یې تم یې له منځه یوړه، تراوسه یې کومه پته ونه لګېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان لیکونکی زیار

وایي چې: ((کیسه ژوند دی او ژوند کیسه. په ژوند کې کیسې جوړېږي او کیسې له ژونده جوړېږي. ژوند د پېښو یو بهیر دی او پېښې د کیسو اساسي شرط. ژوند پېښې جوړوي او پېښې کیسې. کیسې د ژوند یو تصویر دی او د تصویر یو اړخ په کیسو کې ژوندی کېږي او کیسې هستېږي. یون د ژوند یو نوم دی او که یون نه وي کیسه هم حرکت نه شي کولای او نه شي جوړېدلای.

ژوند او د ژوند هره شېبه تنظیم او برابرۍ ته سخت ضرورت لري او کیسه د همدغسې یو تنظیم لپاره تلاش دی او باید وي.

ژوند د خپل وړاندې تګ په سلسلو کې قهرمانان خلقوي، قهرمانان بیا کیسې جوړوي او په کیسو کې قهرمانان باید خلق شي. ژوند د غورځو پرځو یو نوم دی او کیسې له همدغو حالاتو څخه ایجادېږي.)) [1]

نو استاد زیار هم د کیسې د غومره ستر ازښت په پام کې نیولو سره کیسه هېڅکله له یاده نه ده کښلې، تل یې په دې برخه کې کار کړی دی، د کیسو په باب یې علمي او تحقیقي لیکنې کړي، د هغو پر شکل او محتوا پوره غږېدلی دی او ان که وو ایو پوره استادي په کې لري، زیاته به مې نه وي ویلې، نو ځکه یې کیسې لیکلې دي، ډېرې یې لیکلې دي او ښې یې لیکلې دي.

---

(۱) زرین انځور، کابل مجله، ۱۳۴۲ کال، لومړۍ ګڼه، ۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته په لنډ ډول د ده پر چاپي او نا چاپي کيسو رڼا اچوو:

د يو ولسم پوړ کړکۍ (مينه د زړه په وينه):

دا يو رومان دی، چې استاد زيار په ديموکراتيک المان کې پر ۱۳۶۴ل کال کښلی دی. په دغه رومان کې له يوې المانۍ پېغلې سره د يوه مېلمه افغاني استاد مينه انځور شوې او په دې ترخ کې د هيټلري فاشيستي جنګ ناخوالو او پايلو ته ګوته نيول شوې ده. له دې سره سره په کې د افغاني ټولنې جنګ ځپلی اکر هم رانغښتل شوی او په دې توګه په کې د ((ولسيتوب)) او ((ژمنتوب)) توګه له ورايه ځلېږي.

دغه رومان څه دپاسه (۲۰۰) ټايپي مخه او (۱۲) څپرکي لري چې د سرحدونو چارو وزارت له خوا چاپ ته وړاندې شوی دی.

او خندا يې راوپښ کړم:

د استاد زيار يوه لنډه کيسه ده، چې د سباوون مجلې د ۱۳۶۷ل کال د ۲ ګڼې په ۱۸-۱۹ مخونو کې خپره شوې ده. همدارنګه همدغه کيسه د مېرمن مجلې د ۱۳۶۴ل کال په ۵ ګڼه کې هم خپره شوې ده.

د غرونو او ځنګلونو شپه:

د غرونو او ځنګلونو شپه د استاد زيار يوه داستاني اډانه (طرحه) يا تکل دی، چې په ښکلو الفاظو کې رانغاړل شو ی دی. دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستاني طرح د کتاب مجلې د ۱۳۲۵ کال د ۷-۸ گڼې په ۷۱-۷۴ مخونو کې خپره شوې ده.

همدا ډول يې يوه بله اډانه د زېري جريدې د ۱۳۲۵ال کال په يوه گڼه کې هم خپره کړې ده.

پټه پلوشه:

پټه پلوشه يو منځنی داستان دی، چې استاد د ځرخي پله زندان تر اغېزې لاندې ليکلی دی. دا داستان شل مخه لري او تراوسه پورې خپور شوی نه دی.

د ستر گو درون:

د ستر گو درون د هغې منځنی کيسې نوم دی، چې د هېواد د ځوان شاعر باقي بريال ژوند په کې بيان شوی دی. دا کيسه پر ۱۳۲۵ال کال د بريال په وياړ ليکل شوې ده او د ځارندوی مجلې د ۱۳۲۷ال کال د لسمې گڼې په ۶۸-۷۲ مخونو کې له چاپه راوتلې ده.

په همدې ډول يې د ۳۹-۱۳۴۰ کلونو په اوږدو کې يو شمېر نورې لنډې کيسې ليکلي او په هېواد او اصلاح ورځپاڼو کې خپرې شوي دي. دا دی، دلته يې يوه لنډه کيسه د بېلگې په توگه وړاندې کوو:

او خندا يې راوينښ کړم

د يوه لرې سفر په تکل د برلين ښار د (رنها غر) لوی تمځي ته ورسېدم. بار بستره مې ښه پوره درانه وو. شاکځوړې مې دواړې اوږې سره ټينگې کېښکلې وې، ملا مې ورسره کړوپه کړو په کېده او سم مې پورته نېغ کتلای نه شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویو او وړو کڅوړو مې لاسونه هم خورا بې دمې کړي وو. په پښو کې مې متره پاتې نه وه او په ډېره خوارۍ مې په ځان پسې راکښلې. دا اند ښنه هم راسره وه، چې که لږه دمه ونیسم او سا هو مره واخلم، نو خپل ټاکلی اورګاډي به را څخه وخوځېږي. په دې کې مې ناڅاپه پر یوې ښکلې نجلۍ سترګې ولګېدې، چې زما غوندې دا هم له یوه ښاري ګاډي څخه نوې پلې شوې وه او د اورګاډي په هڅه لېږداوه غبرګ بکسونه د تمځي پر وچې کانکریټي ډیوډۍ ورو ورو کښوي او پاپې پاپې پلونه ورسره اخلي، په هغه ګڼه ګونه کې یو زړه سواند لاروی نه پیدا کېده، چې د بکسونو په لېږد کې ورسره مرسته وکړي او تر یوې بلې ډیوډۍ یې ورسره ورسوي.

ما په دغه ښار او ټول هېواد کې وخت ډېر تېر کړی و، ډېرې رنګیزې څېرې مې لیدلې وې، مګر د دغې ښکلې پېغلې سره سپینه او زړه راکښونکې څېره یوازې ماته نه، بلکې ټولو ښاریانو ته نوې بربښېده، دومره چې تا به ویل له ارمه کومه ښاپېرۍ راغلې او یا له اسمانه کوهم پرښته راکښته شوې ده.

زما غوندې پرې د هر چا دا اټکل راته، چې یا خو د کوم بل هېواد ګرځندویه ده او ښایي د کوم یار اشنا یا خپل خپلوان تر لیدنې وروسته بېرته خپل ټاټوبي ته ځي. زړه مې ډېر غوښتل ورسره مرسته وکړم، نه یوازې د هغې د بې سارې ښکلا او بې کچه پېغلتوب په پار، بلکې د یوې پردېسې ښځمنې په توګه، مګر خپل درانه پېټي له دغه ویاړه بې برخې کړی وم. خو نورو تش لاسو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوسا لارويانو ته مې له پخساکه يينګۍ ايښيده چې ولې پر هغې ښلکې پردېسې زړه نه سبزي او پېتې ورسره نه سپکوي.

زه هله پوه شوم، چې لوديځيان له پرمختللي کولتور سره سره بيا هم کلک زړي دي. خپلې پردېسی ته مې زړه خټه شو چې نه چېرې زه هم له داسې تنګسې سره لاس وګرېوان شم او خپل بار پر خپلو اوږو تر منزله ونه شم رسولای. سره له دې مې هم خپل پېتی دومره نه ژاړه او ځانته مې ډاډ ورکاوه، مګر د هغې ښکلې پردېسې او بېوسۍ مې يوه شېبه هم له زړه نه وته او همدا سودا راسره وه، چې کېږي خپل ګاډی لاندې نه کړي او بل ورپسې ګاډي ته يوه ګړۍ دوه ستړګې پر لار پاتې شي.

زما ګاډی پر خپلې ټاکلې شېبه له تمځي وخوځېد او زړه مې له هغې پردېسې سره په تمځي کې تم پاتې شو. اورګاډی لکه د ژوند بهير ډېر ګړندی او بېړندی له ښکلو غرونو، سيندونو او ګلکځونو څخه تېرېده. ځنډ و ځنډ يې نه پېژندل او د سيمه ييزو ګاډو غوندې هر کلي او بانډې ته نه ودرېده په ښکاره د نورو سپرليو غوندې ما هم پر ښکلو شا او خوا منظرو سترګې ښخې کړې وې، خو له زړه مې يو خدای خبر و. د پاتې نيمې ورځې له تېرېدو سره د کوربه هېواد تر پولو واوښتو، مګر د ((ايلبې)) ښکلی سيند مو له خپل ښکلي چاپېريال سره هماغسې ملګری و. تر څو يې د دو ناو په څپانده سيند او د الپ په ننداريزو ځنګلي ګلکځونو وسپارلو. لمر را څخه خپلې تودې طلايي وړانګې ورو ورو لېږدولې او د اسمانڅکو غرنيو ونو د څوکو په ښکلولو يې له موږ سره هم مخه ښه کوله او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېرته راڅخه مخ پر لويديځ ستنېده، تر څو د سکني ماښام تياره ولګېده، توري تروږمې شپې رانه هر څه له سترګو پنا کړل، سپرلۍ هم په خپلو څوکيو او سفري کټونو کې ځای پر ځای شوي. ما په خپل کټ کې هسې پښې غځولې وې او کمپله مې نيمکښه غوندې پر ځان راکښلې وه. هرڅه چې مې ځان تلقيناوه، د خوب نړۍ ته پناه يوسم، خو خوب چېرې و. يوازې د ګاډي د ګړب ګړوب له کبله نه، بلکې د پردېسې پېغلې اند ښېنې مې هم لکه ماران په زړه کې کښته پورته ځغلېدې راځغلېدې.

شپه به نيمايي ته رسېدلې وه او سترګې مې سره سمې نه وې ورغلې، چې ناڅاپه د ګاډي يوې بوږنوونکې کړيکې بېرته راويښ کړم. کوم همخوني مې د کړکۍ پرده يوې خواته کړه او سترګې مې د پراګ د ښکلي ښار په څراغان تمځي ولګېدې. له تمځي او بيا له ټول ښار څخه له وتو سره مې چې هر څو هڅه وکړه، تښتېدلی خوب مې سترګو ته بېرته کډه راو کړي، خو بريالی نه شوم او هسې مې له نيمکښې کړکۍ څخه د تور مخي اسمان په ناپايه ورشو کې د يونيم ستوري ننداره کوله. په همدې همدې کې ورو ورو د ختيځ له خوا د شلمې يا دوه ويشتمې سپوږمۍ نيمزالې غوندې رڼا د کړکيو ښيښې راوبرېښولې او له يوه اوږده تورتم تونل څخه له وتلو سره بيا د شپې نوراني پېغله د اسمان نيمايي ته رانبغه شوې وه او د هسک په ارته ورشو کې يې راسره تېز تېز ځغاستل. زما لپاره دا رومانتيکه شاعرانه او شپېنۍ ننداره تر ورځنۍ هغې هم ډېره په زړه پورې وه، ځکه له کومه راهيسې چې د يو ګڼ مېشتي اروپايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار په اسمانڅکو کې مېشت شوی وم. سپوږمۍ ته مې هډو پام شوی نه و او د چا خبره بېخي يې راڅخه ونګه هېره شوې وه.

شپه به متې پار نيمه پاتې وه، چې سخت خوب راغلی و، يو له ډېرو رنګينو ډک خوب چې له ډېرو خوږو خوږو خوبونو سره ملګری و. له زړه مې هغه ټولې ورځينۍ انديښنې او ستړياوې لښېدلې وې او د يوه زړه راکښونکي روښان سباوون هيله منو ولولو مې په زړه کې غځونې کولې. خدايزده چې نور به مې څه خواږه خوبونه کتل او خپلې مرورې او تمبېدلې هيلې او اسرې مې پرې غولولې او پخلا کولې، چې يو ناڅاپه يوې مستې زړه وړونکې خندا راويښ کړم.

له کټه مې ورو ورو ځان راښوی کړ، د کړکۍ هنداره مې په بېره بېره راکښې ايسته او د باندې مې سر وکيښ. ګورم چې لمر نوی څرک راوهلی او د پسرلني سباوون خوشبويه او پسته وږمه د غرنيو ګلانو عطرونو زموږ پر ګاڼې راشيندې.

ترور ترور مې ګاونډيو کړکيو ته غلچکي غلچکي وکتل او سم مې په هماغسې پرونۍ پېغلې سترګې ولګېدې، چې سپينه نرۍ غاړه يې له کړکۍ راکښلې وه او اوږدې ورېښميني طلايي څڼې او اوربل يې د اورګاډي د تونډ باد له څپو سره شيند پر شيند اخوا دېخوا اوښتل را اوښتل.

همدا چې يې هوسۍ وږمه ترنډې او برنډې سترګې پر ما ولګېدې، نو ما پرې هم بېواکه غږ وکړ: سهار مو نېکمرغه! هغې هم لکه ټول عمر چې ليدلی او کتلی اوسم، په يوه پېژندويه او مينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړي شان ګرځېدو د زما د سلام غبرګون وکړ او بېرته د لمر څرک په ښکلي ننداره بوخته شوه، زه هم ترې را شا کوچ شوم. یخ پرځای کېناستم، تندي ته مې یو ټس ورکړ او په زړه کې مې له ځان سره وویل: ((هغه مې چې پر اسمان غوښتله، خدای پر ځمکه راکړه !)).

هو، ما نوره خپله ورکه او د لارې مله موندلې وه، داسې مې انګېرله چې د لمر وړانګې او د سباوون زړه راکښونکې وږمه او بیا شاوخوا غرونه، ځنګلونه، سیندونه او ګلکځونه طلایي کورونه او پرتمین ښارونه راسره یوځای څغلي او د لمرین ختیځ پر لور زما د پردېسو هیلو بدرګه کوي. نور مې نو د ارمانونو غوټۍ باغ باغ غوړېدلې وې او ټوله نړۍ راته د ګل په څېر موسکۍ موسکۍ کېده.

✲✲✲

له کیسه لیکنې پرته استاد زیار یو زیات شمېر ادبي ټوټې هم لیکلي چې ځینې د تکلونو بڼه لري او چاپ کړي یې دي. دلته یې د لاسته راغلو ټوټو یادونه کوم.

د توبې ورونه:

د توبې ورونه د استاد زیار د هغې ادبي ټوټې نوم دی، چې (افراطینو ته) تر سرلیک لاندې د کابل پوهنتون اوونیزې د ۱۳۴۲ کال د ۵ میاشتې د ۲۱ نېټې په ګڼه کې خپره شوې ده.

تلک:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهاند زيار يوه بله ادبي ټوټه ده، چې د ورمې مجلې د ۱۳۵۱ کال د ۳ ګڼې په ۶۹-۷۱ مخونو کې خپره شوې ده. دغه ډول د زېرې جريدې د ۶۵- ۶۶ کلونو په ګڼو کې د استاد زيار ځينې نورې ادبي ټوټې هم خپرې شوې دي.

خوب کالي:

خوب کالي د پوهاند زيار د يوې بلې ادبي ټوټې نوم دی چې لاندې به يې متن په بشپړ ډول راوړو:

زه په ختيځ کې وم،
ته په لويديځ کې
لومړی
پر ما ورځ راغله
او بيا پر تا
خو ته،
تر ما دمخه راويښ شوې
او دمخه ولښېدې
او زه
ځای پر ځای ويده پاتې شوم
ستا د کاروان د غړو غوړ
زما په غوږو کې
هسې خوبولې انګازې شوې
او زما خوب يې نور هم پسې لا درون کړ
تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له خوبولتیا ناوړه ګټه واخیسته
بېرته راپسې راستون شوې
په خوب کې دې رانه هر څه ولجه کړل
او زه دې
پر وچ ډاګ
میرات او کور ګډی
ویده پرېښودم...
هو
تر څو چې زما د راویښېدو وار راسېده
او عقل مې سرته راته
بیا پېړۍ اوښتې وې
او پړاوونه پړاوونه
تر تا لرې پاتې وم
اوس نو
که یو خوا
له ډېرې بېوسۍ او نهیلۍ نه
زما د پښو سپینې غوټې شوې
نو بل خوا
تا هم راباندې داسې کوډې کړې دي
چې په سپېره خاورینه کنډواله کې
پر سپینه رڼا ورځ
په غړېدلو سترګو
خوب وړی یم
له کار او ژوند سره هماغسې مرور یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

او خوب کالي مې لا
پر کار کاليو نه دي بدل کړي ! !؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبپوهاند زيار

وايي چې ((ژبپوهنه هغه علم دی، چې د يوې ژبې داخلي ساختمان او جوړښت تر څېړنې لاندې نيسي)). [1] پوهاند زيار هم په دې برخه کې ډومره زيات کار کړی دی، چې کله په هېواد کې څوک د ژبې يا ژبنيو مسايلو په باب غږېږي، نو د استاد زيار نوم به يې تر ټولو لومړی په خوله کې وي.

ده تر اوسه پورې په سلګونو علمي او تحقيقي مقالې د ژبپوهنې په برخه کې په ملي او هم بين المللي کچه ليکلې دي او څکه خو يې باید ليکلی وای، چې د ده رسمي څانګه او مسلک همدا ژبه ده او په دې برخه کې يې لومړۍ درجې او علمي رتبې هم اخيستې دي.

ده د ژبپوهنې په برخه کې ډومره زيات کار کړی دی، چې ګرد يې د ده پر نورو ادبي کارونو او نوښتونو هم پرېوتی دی. ټول خلک لومړی دا فکر کوي، چې د يو ستر ژبپوهاند نوم اخلي او د هغه په باب خبرې کوي، خو ځينې خلک لا په دې پوه نه دي، چې استاد زيار نه يوازې په ژبپوهنه کې استاد دی، بلکې په شعرو شاعرۍ او داستان ليکنه کې هم استادي لري. موږ دلته د ده په باب له زياتو خبرو څخه تېرېږو. د ده کار ټولو ته ښکار او څرګند دی، زموږ ډېرو خبرو او نه خبرو ته حاجت او اړتيا نه شته، هغه د خوشال بابا خبره:

لمر په ګوته پټاوه نه شي خوشاله

---

(۱) پوهندوی نوراحمد شاکر، ژبنۍ څېړنې، ۱۳۵۰ کال، مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېڅ منکر مه شه له خپلې عاشقۍ

اوس بـه دلتـه لـومړی د پوهانـد زيـار هغـه ژبنـۍ ليکنـې چـې پـر بېلابېلو وختو يې په بېلابېلو جريدو ، مجلو او ورځپاڼو کې خپرې کړې دي له اخځ سره يادې کړو او د هغـو پـر څرنګوالي بـه لنـډه رڼا واچوو او بيا د هغه په ځانګړو ژبنيو اثارو وغږېږو.

د ژبپوهنې نومونې:

د ژبپوهنې نومونې د استاد زيار د يوې اوږدې ژبنۍ ليکنې نوم دی، چې د وږمې مجلې په بېلابېلو ګڼو کې خپره شوې ده. استاد زيار د دې ليکنې د لومړۍ برخې په پيل کې وايي:

((د لوی څښتن په نامه د ژبپوهنې پـه نومونو لاس پـورې کوم او پـه دې توګـه پـه پښـتو کـې لـومړی پـلا د نومونپـوهنې (Terminology) بنسټ ږدم دا ځکه يوه اړتيا ګڼم، چې زموږ ژبه نن سبا د نړۍ له سترو ژبو سره سيالۍ ته ملا تړلې ده.)).[1]

پـه دې ليکنـه کې د ژبپـوهنې نومـونې (اصطلاحات) پـه پښـتو ، دري، المـاني او انګليسـي ژبو کښـل شـوي دي. د دې اوږدې ژبنـۍ ليکنې لومړۍ برخه د وږمې مجلې د **۱۳۵۰** کـال د **۵-۶** ګڼې پـه ۱۱۲- **۱۱۵** مخونو کې خپره شوې ده.

ترکيبات اسمی در زبان دری:

ترکيبات اسمی در زبان دري د هغې ژبنۍ ليکنې نوم دی چې پـه دري ژبـه کښـل شـوې ده. پـه دې ليکنـه کې د دري ژبې د نومونـو د

(۱) دوکتور زيار، د وږمې مجله، **۱۳۵۰**ل کال، **۵-۶**ګڼه، ۱۱۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړښت او څرنګوالي په باب ګټور معلومات وړاندې شوي دي. دا لیکنه د خراسان مجلې د ۱۳۶۰ال کال د **۵** ګڼې په **۱۵۰-۱۵۳** مخونو کې خپره شوې ده.

د ژبپوهنې نومونې:

د پورتنۍ یادې شوې لړۍ بله برخه ده، چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۱**ال کال د **۶** ګڼې په **۴۷-۴۸** مخونو کې خپره شوې ده.

د ژبپوهنې نومونې:

د یادې شوې لیکنې یوه برخه ده، چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۲**ال کال د **۶** ګڼې په **۵۵-۵۶** مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو ګړدودونه ((لهجې)):

پښتو ګړدودونه د هغې اوږدې لیکنې نوم دی چې د پښتو ژبې د بېلابېلو ګړدودونو (لهجو) په باب په کې ګټور معلومات وړاندې شوي دي. دا لیکنه چې تر ۷۰ څخه زیات مخونه لري، د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز د نړۍ وال سیمینار د مقالو په مجموعه کې، چې پر **۱۳۵۴** کال جوړ شوی و، راغلې ده.

د ژبپوهنې نومونې:

د یادې شوې لیکنې بله برخه ده، چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۲**ال کال د **۵** ګڼې په **۵۷- ۵۹** مخونو کې خپره شوې ده.

د ژبپوهنې نومونې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يادې شوې ليکنې بله برخه ده چې د ورمې مجلې د ۱۳۵۱ل کال د ۱-۲ گڼې په ۱۳۹-۱۴۰ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

پښتو آرپوهه د استاد زيار د هغې ژبنۍ علمي څېړنېزې اوږدې ليکنې نوم دی، چې د ورمې مجلې په زياتو گڼو کې په پرله پسې توگه خپره شوې ده. په دې ليکنه کې د هغو لغتونو ريښې له نورو ژبو، لکه هندي، پارسي، بلوڅي، مونجي، سوغدي... سره څېړل شوي دي، چې اوس په پښتو کې کارول کېږي. دا ليکنه د ورمې مجلې د ۱۳۵۱ل کال د ۱-۲ گڼې په ۹۸-۱۰۲ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

د يادې شوې ليکنې څلورمه برخه ده، چې د ورمې مجلې د ۱۳۵۱ل کال په ۶ گڼه کې په ۸ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

د يادې شوې ليکنې اوومه برخه ده، چې د ورمې مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۵ گڼې په ۶۳-۷۲ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

د يادې شوې ليکنې اتمه برخه ده، چې د ورمې مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۶ گڼې په ۸ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يادې شوې ليکنې بله برخه ده، چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۲**ل کال د ۱-۲ گڼې په **۸۹-۹۲** مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

د يادې شوې ليکنې بله برخه ده، چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۱**ل کال د **۶** گڼې په **۴۷-۴۸** مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

د يادې شوې ليکنې يوه برخه ده، چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۱**ل کال د **۴-۵** گڼې په ۱۱۷-۱۲۲ مخونو کې خپره شوې ده.

د زيات پيا وړتوب په هيله يوه نوې هڅه:

دا د استاد زيار د هغې ليکنې نوم دی، چې هغې کې ده پر خپلې نوې وظيفې باندې د ټاکل کېدو له امله خپل هوډ ښوولی او د ليکلار په برخه کې يې لږ و ډېر معلومات وړاندې کړي دي. دا ليکنه د وږمې مجلې د **۱۳۵۱**ل کال د **۳** گڼې په ۱-۳ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو آرپوهه:

د يادې شوې ليکنې يوه بله برخه ده چې د وږمې مجلې د **۱۳۵۱**ل کال د **۳** گڼې په ۸۲-۸۸ مخونو کې خپره شوې ده.

ارتوگرافيک ريفورم (الفبايي سمون) زموږ له ملي انقلابي هيلو سره سمون لري، نوې افغاني الفبا د ټولو افغاني ژبو لپاره:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژبپوهنې په برخه کې د پوهاند زيار يوه علمي ليکنه ده چې د عرفان مجلې د ۱۳۵۷ال کال د ۴-۵ گڼې په ۲۱-۲۷مخونو کې يې يوه يوه برخه خپره شوې ده. همدا سې يې يوه وړه ليکنه کال دوه د مخه په جمهوري پلوشه کې هم وړاندې شوې ده (زياته ځرگندونه: د لومړي ځپرکي وروستۍ برخه).

د تذکرة الاوليا ژبنۍ خوا:

دتذکرة الاوليا ژبنۍ خوا د پوهاند زيار د يوې بلې ژبنۍ ليکنې نوم دی، چې په((د امير کروړ ياد)) نومي کتاب کې چې د افغانستان د علومو اکاډمۍ له خوا پر ۱۳۴۲ال کال خپور شوی، په ۳۹۰-۳۹۹ مخونو کې راغلې ده.

پښتو آرپوهه:

د يادې شوې ليکنې يوه برخه ده، چې د وږمې مجلې د ۱۳۵۲ال کال د ۳-۴ گڼې په ۱۲۵-۱۳۲ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو ځنگه په پښو ودرېږي او ځنگه پل واخلي:

يوه ژبنۍ علمي ليکنه ده چې د کابل مجلې د ۱۳۴۲ال کال د ۹ گڼې په ۲۰-۳۰ مخونو کې خپره شوې ده.

ژبپوهنه د پښتو په چوپړ کې:

يوه ژبنۍ ليکنه ده، چې د کابل مجلې ۱۳۵۷ال کال د ۲ گڼې په ۱۲۰-۱۷۰ مخونو کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو ویي پوهنې ته یوه لنډه کتنه:

یوه علمي ژبنۍ لیکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۵۹ل کال د ۳ گڼې په ۱۳-۱۸ مخونو کې خپره شوې ده.

لنډون د لیکنۍ پښتو د یوه معیار په توگه:

یوه علمي ژبنۍ لیکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۵۵-۱۳۵۶ کال د ۲ گڼې په ۱-۵ مخونو کې چاپ شوې ده. همدارنگه د زېري جریدې د ۱۳۵۵-۱۳۵۶ کال په گڼو کې هم خپره شوې ده.

مختصری پیرامون وجه تسمیهٔ خراسان:

دا یوه علمي ژبنۍ څېړنه ده، چې په پارسي ژبه کښل شوې او د خراسان مجلې د ۱۳۶۲ل کال د ۱۲ گڼې په ۵۴-۸۲ مخونو کې خپره شوې ده.

د ویي پانگې په پراختیا کې د کړ نومونو (فعلي مشتقاتو) ونډه:

یوه ژبنۍ مقاله ده، چې د ننگرهار مجلې د ۱۳۵۳ل کال د لومړۍ گڼې په ۳۰ مخ کې خپره شوې ده.

د ویي پانگې په پراختیا کې د کړ نومونو (فعلي مشتقاتو) ونډه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يادې شوې ليکنې يوه بله برخه ده، چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۳ل کال د غويي مياشتې د ګڼې په ۲۸ مخ کې خپره شوې ده.

په ويي پانګه کې د ستاينومونو (صفتونو) ونډه:

يوه ژبنۍ ليکنه ده، چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۳ل کال د غبرګولي د ګڼې په ۳۷-۳۸ مخونو کې خپره شوې ده.

د پکتيا ګړدودونه:

په دې ليکنه کې د پکتيا ګړدودونه تر څېړنې لاندې نيول شوي دي دا ژبنۍ ليکنه د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۵ د وږي مياشتې ګڼې په ۱۵ مخ کې خپره شوې ده.

د پښتو ويي پانګې په پراختيا کې د بيا ځلي ترړنګونو (تکراري ترکيبونو) ونډه:

يوه ژبنۍ ليکنه ده چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۳ کال د لړم د مياشتې د ګڼې په ۲۹ او ۳۲ مخ کې خپره شوې ده.

د ګډې ليکنۍ معياري پښتو پربکړه د نوې تاريخي اړتيا په توګه:

يوه ژبنۍ ليکنه ده چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ليندۍ د ګڼې په ۱۳ مخ کې خپره شوې ده.

د پښتو ويي پانګې په پراختيا کې د جوړه ترړنګونو (جفتو ترکيبونو) ونډه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ژبنۍ لیکنه ده چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۳ کال د لیندۍ د ګڼې په ۲۳ مخ کې خپره شوې ده.

د پښتو ویي پانګې په پراختیا کې د تماکنترنګونو (تعیني ترکیبونو) ونډه:

یوه ژبنۍ څېړنه ده چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۳ل کال د مرغومي او سلواغې د ګڼې په ۴۸ مخ کې خپره شوې ده.

د پښتو دایرة المعارف بشپړېدل:

یوه علمي او ژبنۍ لیکنه ده، چې د عرفان مجلې د ۱۳۵۲ل کال د لومړۍ ګڼې په ۱۴۱-۱۴۲مخونو کې خپره شوې ده.

راځئ کلیو، باندو او غرو رغو ته ووځو او خپله هېره کړې پښتو بېرته یاده کړو:

یوه ژبنۍ مقاله ده، چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۲ کال د لومړۍ ګڼې په ۱۲ او ۳۷ مخ کې خپره شوې ده.

ګړدودونه (لهجې):

د استاد زیار د ګړدودونو د مقالې دویمه برخه ده، چې د پکتیا مجلې د ۱۳۵۵ کال د ۲ ګڼې په ۲ مخ کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمي مشتقات (نوم بېلنګونه) زموږ د ليکنۍ پښتو ستره برخه ده:

يوه علمي ژبنۍ ليکنه ده، چې د پکتيا مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۲ ګڼې په ۱۸ مخ کې خپره شوې ده.

موږ او ژبه:

دا يوه بله ژبنۍ څېړنه ده، چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۲ل کال د وږي د ګڼې په ۳۷-۳۹ مخونو کې خپره شوې ده.

خپلسرې معياري پښتو به څنګه وي؟ پښتو که ناپښتو؟

يوه علمي ژبنۍ ليکنه ده، چې د وږمې مجلې د ۱۳۵۳ل کال د لومړۍ ګڼې په ۱۲۲-۱۲۴ مخونو کې خپره شوې ده.

له ثور انقلاب راهيسې په پښتو کې نوې ويې رغاونه (نيولوګيزم):

دا يوه بله ژبنۍ ليکنه ده، چې د افغانستان د علومو اکاډمۍ له خوا په يوه جوړ شوي سيمينار کې اورول شوې او بيا په (پښتو څېړنې) نومي غونډ کې پر ۱۳۶۷ل کال په ۴۱۲-۴۵۹ مخونو کې خپره شوې ده.

د سويس له برنه رالېږل شوی ليک:

کابل مجلې ته د پوهاند زيار رالېږل شوی ليک دی، چې په هغه کې د ژبپوهنې د اصطلاحاتو په باب خبرې شوې دي. دا ليک د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل مجلې د ۱۳۴۷ل کال د ۱۱-۱۲ ګڼې په ۱۰۹ مخ کې خپور شوی دی.

د پښتو پرمختګ د هغې د پرابلمونو په حل کې نغښتی دی:

دا د هغې ژبنۍ لیکنې نوم دی، چې د ننګرهار مجلې د ۱۳۵۳ل کال د وږي د میاشتې د ګڼې په ۲۳مخ او پاتې په ۳۳ مخ کې خپره شوې ده.

سم یې لیکئ او سم یې لولئ، (په) او (پر) یو د بل پر ځای مه کاروئ:

دا هم یوه ژبنۍ لیکنه ده چې د دوو سربلونو (په) او (پر) د کارولو د ځرنګوالي په باب په کې څرګندونې شوې دي. دا لیکنه د هېواد ورځپاڼې د وري په ۱۳ ګڼه کې خپره شوې ده. دا لکینه د هغې لړۍ یو ټوک دی چې په نوموړې ورځپاڼه کې کله نا کله خپرېده.

سربلونه او ستربلونه:

دا هم د استاد زیار د یوې ژبنۍ لیکنې نوم دی، چې د پښتو ژبې د لیکلار په باب لیکل شوې ده. دا لیکنه د یوې مرکې په ترځ کې د ((جوانان امروز)) مجلې د ۱۳۶۲ل کال په ګڼه کې راغلې ده او هم په ځانګړي ډول په یوه جلا پاڼه کې هم چاپ شوې ده.

((په اوسنۍ لیکنۍ پښتو کې د نوې ویي رغاونې اړتیا)):

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استاد یوه ژبنۍ لیکنه ده، چې د پښتو مجلې د ۱۳۶۰ل کال د ۱ ګڼې په ۴۵-۴۷ مخونو کې په الماني ژبه خپره شوې ده.

((پښتو ژبې او ادب ته یوه لنډه کتنه)):

د استاد زیار لیکنه ده، چې د ۱۳۵۸ل کال په کالنۍ کې خپره شوې، په الماني ژبه عبدالغفار ژباړلې او د پښتو مجلې د ۱۳۵۹ل کال د ۴ ګڼې په ۱۱۸-۱۳۰ مخونو کې خپره شوې ده.

(پښتو ژبې او ادب ته یوه کتنه):

دا هغه لیکنه ده، چې د عطار له خوا په الماني ژباړل شوې او د پښتو مجلې د ۱۳۵۹ل کال لومړۍ ګڼې په ۹۲-۱۰۵ مخونو کې خپره شوې ده.

نومترړنګونه- د پښتو ویي رغاونې یو خورا ډېر زېږی ډول:

د استاد زیار یوه بله لیکنه ده، چې د پښتو مجلې د ۱۳۶۰ کال د ۳ ګڼې په ۶۵-۷۱ مخونو کې خپره شوې ده.

ویي پانګه (لغوي ذخیره):

یوه ژبنۍ لیکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۵۹ل کال د ۳ ګڼې په ۱۳- ۱۸ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو لیکلار:

یوه ژبنۍ لیکنه ده، چې د پلوشې مجلې د ۱۳۵۷ل کال د ۱-۲ ګڼې په ۲۴-۳۲ مخونو کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو لیکلار:

یوه ژبنۍ لیکنه ده، چې د پلوشې مجلې د ۱۳۵۷ل کال د ۳ ګڼې په ۳۳-۳۵ مخونو کې خپره شوې ده.

پښتو لیکلار:

یوه ژبنۍ لیکنه ده، چې د پلوشې مجلې د ۱۳۵۲ل کال د ۴ ګڼې په ۲۹-۳۲مخونو کې خپره شوې ده.

زموږ لیکنې او جمله رغاونې:

دا یوه ژبنۍ لیکنه ده، چې د کابل مجلې د ۱۳۲۱ل کال د ۱۰-۱۲ ګڼې په ۷۵-۸۰مخونو کې خپره شوې ده.

له اساطیري ضحاکه تر رښتیني تاریخي سهاکه:

دا یوه ژېړنۍ او تاریخي څېړنه ده، چې استاد د ابوالقاسم فردوسي تلین په ویاړ د جرګې مجلې د ۱۳۷۰ل کال په لومړۍ ګڼه کې خپره کړې ده.

افغاني فرهنګ د پلورالیزم په رڼا کې:

دغه لیکنه د وخت د فرهنګي او په تېره د هنري زېږونو د یوې ارزونې په توګه د وطن میاشتنۍ د ۱۳۷۰ل کال په دویمه ګڼه کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په هنري زېږندويۍ کې د نويو هڅو يو لنډ جاج:

دغه ليکنه هم پاسنۍ ليکنې ته ورته منځپانګه را اخلي او د وطن مجلې د ۱۳۷۰ل کال په څلورمه ګڼه کې چاپ شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړي ژبني چاپي او ناچاپي اثار

ويي رغاونه:

ويي رغاونه د پوهاند زيار يو ژبنی اثر دی چې په هغه کې ځينې ژبني مسايل په ځانګړي ډول پښتو وييونه (لغتونه) څېړل شوي دي. دا اثر د کابل پوهنتون له خوا په ۱۳۵۵ کال کې په ګستتنر ډول خپور شوی او په ادبياتو پوهنځي کې د درسي مضمون په توګه ورڅخه ګټه اخيستل شوې ده.

د ژبپوهنې بنسټونه:

دا هم د استاد يو ژبنی اثر دی، چې د کابل پوهنتون له خوا په ۱۳۵۳ل کال کې په ګستتنر ډول چاپ شوی دی. له دغه اثر څخه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کې د درسي مضمون په توګه ګټه اخيستل شوې ده.

نظر کوتاهی بر زبان و زبانشناسی:

((نظر کوتاهی بر زبان و زبانشناسی)) د پوهاند زيار يو بل ژبنی اثر دی، چې پر ۱۳۵۶ل کال د کابل پوهنتون له خوا په ګستينر ډول په دري ژبه کښل شوی، په عمومي ډول په کې د ژبې او ژبنيو مسايلو او ژبنيو کورنيو په باب معلومات راغونډ شوي دي او د فلسفې څانګې شاګردانو ترې د درسي مضمون په توګه ګټه اخيستې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو - دري فرهنګ:

پښتو دري فرهنګ يو علمي او سيستماتيک فرهنګ دی که څه هم دغه فرهنګ د دولس زرو (۱۲۰۰۰) پښتو وييو په درلودلو سره منځنی کچه لري، خو نژدې ټوله پښتو ويي پانګه په بنسټيزه او کليدي توګه را اخلي. دا اثر ټايپستي ۱۵۰۰ مخونه لري.

دغه فرهنګ له ۱۳۵۳ل کال راهيسې حروفي چاپ ته چمتو دی، خو استاد زيار نه غواړي، د چاپي تېروتنو بلهاري شي او داسې کښاند (خطاط) هم ډېر کم پيدا کېږي، چې د غږيزې (فونيميکي) ابېځې له توغه يې ووتلای شي.

ويي پوهنه:

ويي پوهنه يا علم اللغت د پوهاند زيار د هغه کتاب نوم دی، چې پر ۱۳۶۰ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي له خوا د لوړو او مسلکي ښوونو د وزارت په چاپخونه کې د شوکت حسيني په خطاطۍ په افيست ډول او په ښکلې کچه او ډيزاين د ۱۰۰۰ ټوکونو په تيراژ له چاپه راوتلی دی. دا کتاب د استاد زيار له خوا د پښتو ويي پوهنې او ملي ژغورنې د لارې شهيد عبدالرحمن لودين ته ډالی شوی دی.

نوموړی کتاب ټول ۳۵۱ مخونه لري او د استاد د څو کلونو د کار بيېره (ثمره) ده. په دې کتاب کې د پښتو ژبې يو ګڼ شمېر وييونه (لغتونه) له پارسي انډول سره يوځای راغلي دي. په ياد شوي اثر کې د پښتو ژبې د لغتونو د جوړښت او څرنګوالي په باب پوره پوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومات وړاندې شوي دي. د دغه کتاب په پيل کې په دريو مخونو کې د دوکتور زيار يو يادښت راغلی او وروسته بيا په دوو مخونو کې د پوهندوی نوراحمد شاکر يوه کتنه راغلې ده.

پوهندوی شاکر د دغه اثر په باب ليکي:

((دغه کتاب د دوکتور زيار د څو کلونو د څېړنو او پلټنو محصول دی او د پښتو ويي پوهنې (ليکزيکولوژۍ) په برخه کې يو لومړی جامع او سيستماتيک اثر دی. نوموړی همدارنګه زياتوي: ((زيار دا عيني مساله په خورا ښه توګه دلته څېړلې او شرح کړې ده چې پښتو غوندې د يوې نوې علمي کېدونکې ژبې کار بايد د لغوي زېرمې له برسېرونې، ټولونې او پرکاراچونې څخه بېل شي او په دې توګه د محاوري، د متني، مصنوعي او مستعارو برخو ترمنځ يو انډول ټينګ شي)).

د نوراحمد شاکر تر کتنې وروسته په دوو مخونو کې د هغه وخت د انګليسي ژبې او ادبياتو د رشتې استاد پوهندوی محمد عمر زاهدي تقريظ راغلی دی، چې د دې کتاب د څرنګوالي په باب يې رڼا اچولې ده. ښه به وي چې د دغه ارزښتمن کتاب د زياتې پېژندنې په هڅه د هغه نيوليک (فهرست) راوړو:

د ويپونو ډولونه:

- ويي پانګه (لغوي ذخيره)
- ويي پيدا ابښت، ويي جوړښت، ويي جوړونه
- د پښتو کولتوري کولو ليار...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ پلټنه، ټاکنه، پورونه
ـ نیولوګیزم یا لغت جوړونه
ـ د لیکنۍ پښتو یوه تاریخي اړتیا
ـ د خپلې پانګې ترویج، تصفیه نه ګڼل کېږي.
ـ هممانیز (مترادف) وییونه
ـ پور وییونه (مستعار لغات)
ـ وییکي (ادوات)
ـ ګړنې یا اصطلاحات
ـ د ویي رغاونې له مخې د کړ ډولونه
(کړ نومونه (فعلي مشتقات)
ـ ننوم بېلنګونه (اسمي مشتقات)
ـ ستاینومونه (صفتونه)
ـ چارنومونه
ـ اړیکنومونه (نسبتي اسماء
ـ لوښنومونه
ـ ځاینومونه
ـ مانا نومونه
ـووړنومونه
ـووړ نوم ډوله، څیزنومونه
ـ ډېر ګړي (جمع) څیز نومونه
ـ ترڼګونه
ـ ستاینوم ترڼګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

- جوړه تړنګونه (بشپړاند ، هممانیز، کړول، څېزنوم، ستاینوم)
- ټاکنتړنګونه (لوښنوم، څېزنوم، ستاینوم، څېزنوم)
- بیاځلي تړنګونه
- یومخیز
- بر خیز
- برخیز سمغړي
- ورته مانیز- مقفی
- ورته مانیز- مقفی
- مقفی- مهمل
- نوي نوموني (اصطلاحات)
- راز راز تړنګونه.

د یادوني بل ټکی دا دی، چې ځیني خلک دا سې فکر کوي چې ګني دکتور زیار یوازې دا سې سوچه پښتو غواړي، چې بېخي د بلې ژبې یوه کلمه هم په کې راغلې نه وي، خو په حقیقت کې دا سې نه ده. دا دی دد غه ټکي د روښانیتا په موخه د یاد شوي کتاب څو مخونه را اخلو:

د خپلې پانګې ترویج تصفیه نه بلل کېږي:

زموږ غوندې په یوه وروسته پاتې ټولنه کې هر نوی ګام زوړ عنعني ذهنیت پاروي، که څه هم دا نوی ګام د نوي ژوند زېری وي او د نړۍ والې سیالۍ سریزه. دلته د نوي ګام اخیستونکي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ازې زغمنه نه، چې سرښندنه او قرباني په کار ده چې یې د خپلې ټولنې د نوي کولو په خاطر د برې شرط او آړ وګڼي، دلیل او منطق په دلیل او منطق ځواب کړي او هسې بې منطقي او سر زوري په ((قالو سلاما))، نو ځکه مو دغه د تخنیکي خبرو پرځای د پښتو لیکلار په برخه کې د نوي ګام دفاع غوره وګڼله.

لیکونکي په ژبپوهنه کې لوړو زده کړو او په هېواد کې د پښتو ګړدودونو (لهجو) اوږدو څېړنو تر هر څه لومړی د بېته ځیر کړي چې پښتو بنه نوي علمي او کلتوري ژوند ته ورتمبول کېږي او ګړی پر ګړی او ورځ پر ورځ د بې کچه عربیزم په منګولو کې په لوی لاس ورښکېل کېږي، تر دې چې یې کور ته هستي له ډار سره مخامخوي او په ډېره لنډه موده کې یې د ګډوله کېدو او بیا د بېخي پردي کېدو کېدون رامنځته کوي.

د دغه ستر خطر د مخنیوي لپاره د څو نورو خواخوږو پښتو لیکوال په ننګه او ملاتړ مې وپتېیله چې په همدې (نوي علمي او کلتوري ژوند) پیل کې چې په منځوال (اوسط ډول) لا د شلمې پېړۍ په یوه پوهنه او فن کې هم یو لیکلی یا ژباړلی اثر نه لري او د چا خبره کار له کاره تېر نه دی، په ډېره چټکۍ او هر اړخیزه توګه د پښتو آره او اصیله پانګه رابرسېره خوندي او جوته شي او د دودولو او کارولو لپاره یې سیخه شي.

د نورې علمي او کلتوري نړۍ ازمېښتونه او چمونه هم په واک کې وو، هغه دا چې دلته له موږ سره د نوي ژبپوهنې د بنسټونو او څېړندودونو ترڅنګه لکه څنګه چې انګرېزي، جرمني، پرانسي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسي او نورو يادو ژبو د خپل علمي ژوند په پيل او اغاز کې له درو ، په بله وينا څلورو لارو څخه خپله پانګه رابشپړه کړې او هغه دا چې لومړی خپله آره پانګه له ګړدودو (لهجو) څخه راترلاسه کړې، بيا يوازې په علمي تخنيکي او مدني ډګر کې د پښتو د ويې پوهنې او ويي رغاونې بنسټونو له مخې نوې ټاکنې وکړي او تر ټولو وروسته بيا پرديو ژبنيو (وارداتو) ته غبږ پرانيځي.

په دې هڅه مو تر دا منځ د يوه انډول او تناسب د ټينګولو لپاره سمدلاسه د (يوې- نګه بشپړې- کره ليکنۍ يا علمي پښتو) د رامنځته کولو لپاره د فيصدي آر او معيار وټاکه:

ـ په سلو کې (۲۵) له اوسنيو ګړدودو (لهجو) ، (۲۵) له زړو ادبي متنو ، (۲۵) له ټاکنو او (۲۵) له نورو ژبو څخه د پورونو په توګه. هو ، د هرې عصري ژبې پانګه پر دغو څلورګونو بنسټونو ولاړه ده. (لهجوي، متني، مصنوعي، عاريتي).

پښتو هم حق لري له نړيوال دود سره سم د پردۍ پانګې ترڅنګه خپله پانګه په کار واچوي او د نورو ژبو غوندې علمي او مدني اصطلاحات وټاکي.

ـ پښتو د خپلې پانګې ترويج غواړي، نه تصفيه او د نورو ژبو غوندې د علمي اصطلاحاتو ټاکنه.

ژبنۍ خبرې په ژبپوهانو پورې اړه لري. يو ژبپوهاند پوهېږي چې کوم اړخ ولسي دی او کوم علمي.

ـ د پښتو پانګې تثبيت د نوي علمي ژوند لپاره د وخت اړتيا ده، ټولونه او پکاراچونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ پښتو هم حق لري، همدومره د غربيزم او عربيزم مخنيوی وکړي چې له خپلې ټولنې پردی نه شي.

او تر ټولو وروسته پښتو پردۍ پانګې ته په سلو کې (۲۵) زياته اړه نه ده او د خپلې پانګې ترويج تصفيه نه ګڼل کېږي.

دا شعارونه د هغو بې منطقيو او بې ځايه تورونو غبرګون دی، چې له علمي، عيني او افاقي حقايقو څخه سترګې پټې کړي او څه يې چې پر خوله ورځي، هغه ووايي:

له تنګ نظرو، ځان ساتو او ځان ښکارو سره لومړۍ درسته او حربه داده، چې ګوندې زموږ دغه کار تصفيه او پيوريزم دی او دا يو زوړ رټلی او فاشيستي مسلک دی.

يوه ډله داسې پوهېدلې ده، چې موږ ګوندې د خلکو (ګړنۍ) پښتو سموو، نه د ليک او علم پښتو، ځينې دا سپسته رامنځته کوي، چې د نړۍ ژبې او بيا زموږ د ګاونډ دا دغه کار نه کوي، نوي څيزونه دودوي، موږ يې ولې دود کړو؟ او له دې ناخبره چې که نورو ژبو يو څو پېړۍ مخکې دا هڅه کړې او زموږ ګاونډيانو (توركې او ايران) كه پخوا دومره نه وه كړې، همدا اوس يې کوي او روان دي او حق هم لري، ځکه يو هېواد چې هر څومره ځان نړيوال او بشروال ګڼي، خپله ژبه او کلتور سل په سلو کې پردي کول نه غواړي، ځينو دا اورېدلي دي چې ژبه په دې ډول سوچه کول د ژبې عامه استفاده راټيټوي او زموږ په راډيويي او اخباري پښتو بايد هر سړی پوه شي. حال دا چې دلته د هر سړي پوهېدل په يوې داسې بې ليک لوستې ټولنه کې بې له هغې کوم امکان نه لري، نه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

لهجوي لغاتو له پلوه او نه د علمي لغاتو له پلوه او يو څه لړ پراخ الواکي بيا په داسې حال کې چې د آرو وييونو او ټاکنو دودول د يوه آر (اصل) په توګه مني، مګر ټوکونه او جزئيات يې نه. دا نو په رښتيا هماغه ډله ده چې دليل او منطق ته غوږ نيسي او سړی ورسره يوې روغې ته رسېدای شي.

پښتو نومترېنګونه (اسمي ترکيبونه):

پښتو نومترېنګونه يا (اسمي ترکيبونه) د استاد زيار د دوکتورا تيزس دی، چې د سويس د برن پوهنتون له خوا پر ۱۹۷۴ کال خپور شوی دی. دغه علمي ژبنی اثر چې په الماني ژبه کښل شوی او ۱۱۲ مخونه لري، د هند و اروپايي زړو او نويو ژبو د ويي رغاونې (لغوي ساختمان) په رڼا کې د پښتو ويي رغاونه او بيا نومترېنګونه تر څېړنې لاندې نيسي او بېلابېل ډولونه يې په بېلابېلو څېرکو او لښتليکونو (جدولونو) کې وړاندې کوي پر دغه کتاب باندې د سويسي، الماني، فرانسي او امريکايي پوهانو له خوا ارزونې او کره کتنې شوې دي، چې يو لړ يې زموږ په خپرونو کې هم انګازه موندلې ده.

الماني- پښتو فرهنګ:

دغه فرهنګ د استاد زيار د يوه شپږ ژبيز فرهنګ يوه برخه ده چې په ختيز المان کې د برلين د هومبولت پوهنتون د ايرانپوهنې او افغانپوهنې د څانګې له خوا د څو کلونو راهيسې تر کار لاندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تراوسه لا چاپ ته استول شوی نه دی. دا اثر څه د پاسه ۱۵۰ مخونه لري.

پښتو ليکلار:

پښتو ليکلار د دوکتور مجاور احمد زيار يو بل درونډ ژبنی اثر دی، چې د ۱۳۶۰ ل کال د کب پر مياشت د ننګرهار پوهنتون د ښوونې او روزنې د پوهنځي له خوا په ښکلې کچه او صحافت له چاپه راوتلی دی.

دا اثر ټول ۲۲۷ مخونه لري او د پښتو ژبې د ليکنې لپاره يو ګټور اثر دی. په دې اثر کې د پښتو ژبې د معياري ليکنې لارې چارې په مفصله توګه څېړل شوې دي. دغه اثر ((د يوې يوازينۍ کره (معياري) ليکنۍ پښتو)) ((مانيفيست)) بلل شوی دی (د هيله من د ماستري تيزس). د کتاب په پيل کې په درو مخونو کې په خپله د پوهاند زيار يادښت راغلی دی. نوموړی اثر د غلام محی الدين افغان د شپېتم تلين په وياړ خپور شوی دی.

د کتاب له ۱۷۹-۲۰۲ مخونو پورې هغه لغتونه راغلي دي، چې په پارسي او پښتو کې کارول کېږي او د پارسي مانا ترڅنګ يې د پښتو درسته او نادرسته مانا هم راغلې ده.

له ۲۰۳-۲۱۰ مخونو پورې ځينې هغه لغتونه راغلي دي چې د دري او پښتو ژبې ترمنځ ګډ دي او په پښتو کې يې سمه او ناسمه کارونه ښوول شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر دې وروسته بيا له ۲۳۷-۲۲۲ مخونو پورې د ځينو لغتونو ويي پانګه راغلې، چې په پارسي ژبه هم مانا شوي، دلته له دغه با ارزښته اثر سره د زياتې بلدتيا په هڅه د هغه نيوليک او يو مطلب را اخلو:

ـ ځو نومونې (ترنومونه)
ـ يوه نګه، بشپړه او کره ليکنۍ پښتو.
ـ معياري کېدنه د پښتو لومړنۍ ربړه
ـ لنډون د ليکنۍ پښتو د يو معيار په توګه
ـ پښتو پردۍ پانګې ته په سلو کې...
ـ نيولوګيزم (ويي رغاونه)
ـ همانيز (مترادف) وييونه
ـ همجوليز او ډېر مانيز وييونه
ـ وييکي (ادوات)
ـ ګړنې (اصطلاحات)
ـ (ځو) يا (تر ځو)
ـ له (چې) سره (کوم، چا...، مه ملګري کوئ !
ـ سم، سوچه، لنډه، روانه او اسانه پښتو
ـ د معياري ليکنۍ پښتو اړتيا
ـ ټکي پر ټکي يې مه راژباړئ !
ـ ويي پانګه (لغتنامه)

دا دی، د دې کتاب له ۲۱-۲۴ مخونو پورې يو مطلب را اخلو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له (چې) سره (کوم-څوک- چېرې...) بې ځایه مه یو ځای کوئ!

لکه څنګه چې په کابلۍ پښتو کې د دري ژبې ((تا)) تر اغېزې لاندې (څو) او (ترڅو) یا (څو چې) او (تر څو چې) بې ځایه دود موندلی، دغه راز په پېښوري پښتو کې د اردو ژبې له لوري د انګرېزي اړیکنو مځرو (ارتباطي ضمیرو) تر اغېز لاندې (کوم چې)، (څوک چې)، (څومره چې)، (کله چې)...، هسې بې ځایه کارېدنه موندلې ده. ښایي دلته له انګرېزي پرته د نورو اروپایي ژبو مخامخ اغېزه هم بې څه نه وي او کوم پښتانه لیکوال، چې تر زده کړې وروسته خپل هېواد ته راستنېږي او تازه په پښتو لیکنه یا ژباړنه پیل کوي، نو په ناځانخبري (غیر شعوري) ډول د خپلې زده کړې ژبې په پېښو د پښتو له آر (اصیل) او ساده ارتباطي ضمیر (چې) سره (کوم)، (څوک)، (چا)، (چېرې) او داسې نور استفهامیه ضمیرونه ملګري کوي او په دې توګه خپله پښتو کړکېچنوي، لکه په دې وروسته جملو کې:

۱- ما هغه نجلۍ ولیده (څوک) چې په کابل ننداري کې کار کوي.

۲- نن مې هغه سړی ولید، (چا) چې له ما سره مرسته کړې وه.

۳- زه په داسې کور کې اوسېږم، (کوم) چې دوه ورونه لري.

په سمه پښتو:

۱- ما هغه نجلۍ ولیده چې په کابل ننداري کې کار کوي.

۲- نن مې هغه سړی ولید چې له ما سره یې مرسته کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- ما یو کتاب واخیست چې له چاپه نوی راوتلی دی.
۴- زه په داسې کور کې اوسېږم چې دوه ورونه لري.

د پورتنيو تقليدي مرکبو ارتباطي ضميرونو داسې نورې بېلګې له پېښور، مسکو او بي بي سي راډيو څخه اوربدل کېږي چې دوی خپلو اکې جملې سره په وچ زور یو ځای کوي، لکه په دې وروسته بېلګو کې:

۱- د هند د بهرنيو چارو وزير شوروي اتحاد ته ولاړ، څوک چې د هغه هېواد له مشرانو سره خبرې کوي.
۲- ما پښتو ګرامر وليکه، کوم چې اوس تر چاپ لاندې دی.
۳- زه ژمی په ننګرهار کې تېروم، چېرې چې هوا ډېره په زړه پورې وي.
۴- زه ماښام کورته راغلم، کله چې هوا خرابه وه.

په سمه پښتو:

۱- د هند د بهرنيو چارو وزير شوروي اتحاد ته ولاړ، دی به هلته د هغه هېواد له مشرانو سره خبرې اترې وکړي.
۲- ما پښتو ګرامر وليکه، دغه کتاب اوس تر چاپ لاندې دی.
۳- زه ژمی په ننګرهار کې تېروم، هلته ژمی ډېر په زړه پورې وي.
۴- زه ماښام کورته راغلم، دغه مهال هوا خرابه وه.

له ښه مرغه دغه ډول جملو لا زمونږ ليکنو او خپرونو ته لاره نه ده پيدا کړې او هيله ده پښتو ليکونکي ترې مخکې له مخکې ډډه وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې بې ځایه پېښو په لړ کې دا وروسته بېلګې هم د پاملرنې وړ دي:

۱- ما هغه سړی ولید د چا په باره کې چې ما ډېر څه اورېدلي وو.

۲- د نړۍ پرمختللي ځواکونه به د نړیوال امپرالیزم هغه ټولې د سیسې شنډې کړي د کومو له مخې چې د اتومي جنګ خطر رامنځته کېږي.

۳- توریالی له کندهاره په هغه الوتکه کې راغی، په کومه کې چې ځلمی هم و.

۴- زه له لغمانه راغلم، له کوم ځایه چې ډېرې ښې وریجې راځي.

۵- زه په کابل کې اوسېږم، له کله راهیسې چې په کار ګومارل شوی یم.

په دې توګه پښتو (چې) پر بیانیه، علنیه، ارتباطیه او داسې نورو دندو سربېره لکه د (ترځو) په برخه کې یې چې یادونه شوې، د اروپایي ژبو د ټولو ارتباطي ضمیرونو دنده هم پرځای کوي، هغه هم په دې شرط چې په ملګرې جمله کې ورسره بل ارتباطي ادات (اړیکوییکي) هم راغلی وي، لکه (یو، هغه، داسې...). لکه په پورتنیو پنځو لومړیو جملو کې. که نه، (چې) په ځانته ډول د نورو ژبو غوندې هېڅکله د دوو خپلواکو جملو د یوځای کولو لپاره د ارتباطي ضمیرونو په توګه کارېدلای نه شي، لکه په تېرو دویم ډول پنځه ګونو جملو کې. همدا خبره ده چې په پښتو کې ډېرې جملې سره لرې کول یا په بله وینا ډېرې پېچلې مرکبې او مختلطې (ګډې او ګډلې) جملې جوړول سم نه دي او که څوک یې له نورو ژبو نه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښو جوړې هم کړي، يو نادوده کار به وي، لکه د (څو)، (ترڅو)، (کوم چې)، (چا چې) او داسې نورو څيزونو بې ځايه کارونه.

که کوم ليکوال نه غواړي يو مطلب په بېلابېلو خپلواکو جملو کې څرګند کړي، بلکې د دوو يا زياتو جملو ته سره اړيکي ورکړي، نو ورته په کار دي چې پورتني ارتباطي شرطونه پرځای کړي او که وغواړي، ګرد سره د دوو يا زياتو خپلواکو مطلبونو لپاره سره دوې يا زياتې خپلواکې جملې وتړي هم کولای شي، د پښتو د ګرامري جوړښت دننه له راز راز ارتباطي وييکو (صله او موصول) څخه کار واخلي، بې له دې چې د اروپايي ژبو تقليد وکړي، لکه په دې وروسته جملو کې:

((زه د سپين غر په لمن کې زېږېدلی يم (چېرې چې) څپاند رودونه بهېږي او سمسور کڅونه خړوبوي)). دلته ګران لوستونکي ښه قضاوت کولای شي چې کومه بېلګه له پښتو رغاوني سيستم سره ښه ترا اړخ لګوي؟ د اجمل خټک په دې لاندې شعر کې که څه هم د (څوک چې) د کارونې يو شرط پرځای شوی نه دی او هغه دا چې د هغې فرعي جملې په سر کې يې ځای نيولی دی چې تر اصلي جملې وروسته راغلې ده، مګر د شعري اړتيا له مخې دومره نادوده نه برېښي، که نه په نثر کې بايد د پښتو ګرامر له دود سره سم د غسې څرمه جملې تل تر آرې دمخه راشي.

ځـئ هـغو خـوارو تـه جـنت وګـټو
څوک چې له موره دوزخيان پيدا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو الماني ژباړيز پرابلمونه:

دا هم د پوهاند زيار يو علمي ژبنی اثر دی، چې استاد زيار له ۱۳۶۳ل کاله تر ۱۳۶۶ل کال پورې د برلين په هومبولت پوهنتون کې د استادۍ د دندې د ترسره کولو پر وخت ليکلی دی او اوس چاپ ته تيار دی، په دې اثر کې د پښتو او الماني ژبې پرتله شوې ده. دا اثر په الماني ژبه کښل شوی او تر ۱۰۰ زيات مخونه لري.

پښتو پښويه (ګرامر):

پښتو پښويه (ګرامر) د استاد زيار يو ژبنی اثر دی، چې په ۱۳۶۲ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي له خوا په ښه ډيزاين او کچه د لوړو او مسلکي ښوونو په چاپخونه کې چاپ شوی دی. دا اثر د نوې علمي ژبپوهنې پر بنسټ ليکل شوی دی او په پښتو ژبه کې دګرامر په برخه کې يو نوی او ستر اثر ګڼل کېږي.

دا اثر له يوه يادښت او دوو کتنو پرته ټول ۲۷۴مخونه لري. دا اثر د پښتو ګرامر بنسټ ايښودونکي پيرمحمد کاکړ ته اهدا شوی دی.
د کتاب په پيل کې د استاد زيار خپل څلور مخيز يادښت راغلی دی، چې يوځای ليکي: ((ما د ژبپوهنې د يوه نوي زده کوونکي او پښتو ګړدود خېړونکي په توګه د سويس له زده کړو نه له بېرته راستنېدو سره له زړې ژبپوهنې او زړې ژبښودنې سره يو مخيز نه پخلاکېدونکي سرغړاوي ته راودانګل او خپله لومړنۍ دنده مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وبلله چې له پښتو ځانګې څخه نور د زړې ژبښودنې ټغر وبلېږدوم...)).

پر دې اثر باندې د استاد زيار تر يادښت وروسته په ۳ مخونو کې د پوهاند محمد رحيم الهام يوه کتنه راغلې ده چې وايي: ((پښتو پښويه (ګرامر) د پښتو په تشريحي ژبپوهنه کې يو نوی د پام وړ او ګټور اثر دی. له دې ګرامر نه ړومبی د پښتو ځينې ګرامرونه د بهرنيو ژبپوهانو او کورنيو څېړونکو له خوا ليکل شوي دي، خو زياتره يې عنعنوي څېړندود لري او معاصر علمي څېړندود په کې نه دی کارول شوی او ځينې يې چې علمي څېړندود لري، مکمل او مشرح نه دي. نوموړی زياتوي: ((دغه کتاب اوس د ازموينې له ډګر څخه په هسکه غاړه راوتلی دی او بله دا چې په دې کتاب کې د ژبپوهنې معاصر بين المللي اصطلاحات ټول پر پښتو اړول شوي دي)).

د محمد رحيم الهام تر کتنې وروسته په دوو مخونو کې د پوهنمل محمد صابر خويشکي له خوا يوه کتنه شوې ده، چې نوموړی په يوه برخه کې وايي:

((ددې کتاب په تاليف کې چې د ليکوال د اوږدو مودو د څېړنې او مطالعاتو نتيجه ده، له ډېرو سترو معتبرو کورنيو او بهرنيو اثارو څخه استفاده شوې او په ډېر دقت او د يوه منظم پلان له مخې او زمونږ د زمانې د علمي مقتضياتو په پام کې نيولو سره ليکل شوی دی او د محصلانو او نورو څېړونکو لپاره يو ارزښتناک او ګټور اثر دی...)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پښتو پښویه (ګرامر) اثر کې په درو څپرکو کې تر دغو لاندې سرليکونو لاندې بېلابېل ژبني مسایل څېړل شوي دي:

- ژبه
- غږ او ليک
- ژبه او ګړهار
- نومونې
- ځنځيري واحدونه
- اواز
- د اواز ډولونه
- بلغږ- فشار
- څپه
- ګړ
- ويې- غونډله
- نومونه
- کړ
- وييکي
- ژبوهنه
- ګړدود پوهه- پښويه
- غږ پوهه
- مورفولوژيکي اوښتنې
- وينابيز غږي
- ويند غږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زبږدولونه
- پورويي
- زيرځي- وتوځي
- پښتو اواز پوهه
- تم بېواک
- د خپلواکو لښتليک
- نيمواک غږونه
- غبرګغږونه
- د بېواکو لښتليک
- کوچنۍ ترينه جوړه
- پښتو ګړپوهه (صرف)
- نوم ګړپوهه
- د نوم اوړون اړخونه
- نرينه نوم- ښځينه نوم
- د ګڼې نښې
- پېر (حالت)
- ناوښتوني نومونه
- څيز نوم
- ستاينوم
- شمېر نوم
- نومځرى (ضمير)
- ځانګړنومځري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ تولنومځري
ـ پوښتنومځري
ـ پلوي نومځري
ـ اړيکنومځري
ـ غبرګون- ناټيکنومځري
ـ ګډ ټولنومځري
ـ ټول- ځانګړي نومځري
ـ کړ ګړپوهه
ـ د مصدر جوړښت او دنده
ـ کړ اوړون توکونه
ـ کم اوړوني (حکمي متعدي)
ـ اوړونونه- تېرمهال
ـ لنډ تېرمهال
ـ لر تېر مهال
ـ ګوماني تېر مهال
ـ ارماني تېر مهال
ـ اړوتی تېر مهال
ـ تواني او ټينګاري تېر مهال
ـ نالېږند کړ- خبري
ـ لنډ او لر تېر مهال
ـ روږدني او ارماني تېر مهال
ـ تواني تېر مهال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ټينګاري تېر مهال
ـ ګوماني تېر مهال
ـ پوښتني تېر مهال
ـ هيښني او اړوتی تېر مهال
ـ د اوسمهال کړاوون- لېږند
ـ اړوتی، ارماني او پوښتني...
ـ هېښني او تاني
ـ امري- ټينګاري اوغوښتنې
ـ نالېږند - بشپړ وسمهال
ـ د اوستر مهال کړاوون
ـ د کړ رغاونې ډولونه
ـ ناوړېدني ګړونه
ـ وييکي
ـ سربلونه او اوستربلونه
ـ وينا واښتي
ـ د پښتو ګړونو انځور ليک
ـ غونډله پوهه- غونډله
ـ د غونډلې رغنده ټوکونه
ـ اوډون
ـ د ايښي او ايښوني سمون
ـ نوموا له او کړوا له غونډله
ـ يوه ستوې غونډله

(c) ketabton.com: The Digital Library

- غبرګغونډله
- ګډه غونډله
- ګډلې غونډله
- ګړنې يا اصطلاحات
- غونډله پوهيزه شننه.

همدارنګه د کتاب په پای کې له **۲۵۷**-**۲۷۳** مخونو پورې د هغو نويو نومونو (اصطلاحاتو) او وييونو مانا راغلې ده چې په نومونو اثر کې کارول شوي دي.

ددې کتاب د چاپ يا د ټوکونو شمېر ناڅرګند دی، خو د استاد زيار په وينا ۱۰۰۰ ټوکه چاپ شوی دی.

پښتو ګړدودونه:

پښتو ګړدودونه د استاد زيار يو بل ژبنی اثر دی، چې څه د پاسه ۷۰ مخونه لري. دا اثر يو ځل د ((پښتو څېړنې)) د **۱۳۵۲** کال په غونډ کې خپور شوی. همدارنګه د ورمې مجلې په ځينو ګڼو کې يې ځينې برخې خپرې شوې دي په دې اثر کې د بېلابېلو پښتو ګړدودونو په باب معلومات ورکړل شوي دي.

پښتو آرپوهه:

پښتو آرپوهه د استاد زيار يو بل ژبنی اثر دی، چې د ورمې مجلې په ځينو ګڼو کې يې ځينې برخې خپرې شوي، خو د ځانګړي اثر په توګه لا تراوسه نه دی چاپ شوی.

دري- پښتو فرهنګ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دري پښتو فرهنګ د استاد زيار يو بل ژبنی اثر دی، چې تر اوسه
نه دی خپور شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړونکی زيار

ژباړه سره له دې چې په خپله هغې ژبې ته چې ژباړه پرې کېږي، ګټوره نه پرېوزي، بلکې ژبې ته لا ډېر زيان او تاوان پېښوي. په خپله د استاد زيار خبره ((ژباړه د پښتو پښتنې ماتوي)) او له همدې کبله پر پردو بهرنيو ژبو له لاسبري سره سره ژباړې ته زړه نه ښه کوي او پرځای يې خېړنې او پنځونې ته زيات ارزښت ورکوي. خو بيا هم د ژباړې له لارې کېدی شي، موږ له نړيوالې پوهې او فرهنګ سره اړيکې ټينګ کړو، نور له خپل فرهنګ څخه خبر کړو او د نورو له هغه څخه خپل ځان. بيا هم استاد زيار د ژباړنې په برخه کې د کتنې وړ کار کړی دی، خو د ده ژباړه هسې ژباړه نه ده چې ګنې زموږ د ژبې پښتنې به ماتې کړي. ده چې له هرې ژبې څخه پښتو ته څه راژباړلي دي، ښه يې ژباړلي دي، په ښه پښتو يې ژباړلي دي، په معياري پښتو او سوچه پښتو. دا ځکه چې ژبه د ده رسمي ځانګه ده، دی په ژبه کې استاد دی. د هېواد پر لرغونو او اوسنيو څوارلسو ژونديو او نيم ژونديو ژبو يې خېړنې کړي دي او په علمي ډول پر الماني، روسي، انګليسي، عربي او نورو بهرنيو ژبو پوهېږي او بايد هم د ده په ژباړنه کې د ((خو)) ځای نه وي.

په ژباړه کې هر ګوره له هغو کسانو څخه زياته تېروتنه کېږي، چې په پردۍ او بيا په ځانګړي ډول پر خپله ژبه علمي لاسبری ونه لري. دا دی، دلته د استاد زيار پر ژباړيزو فعاليتونو رڼا اچوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهاند زیار له خپل ژورنالیستیک فعالیت سره سم په ژباړنه لاس پورې کړی دی، چې له ۱۳۳۵ څخه تر ۱۳۳۷ پورې یې له دري څخه او بیا وروسته له انګریزي او الماني څخه راز راز موضوعګانې د مقالو او کتابو په بڼه په پښتو ژباړلې دي.

دلته د استاد د ژباړو یو لنډیز راوړم، خو بیا هم یادونه کوم، چې د ده د ټولو ژباړو موندل او سمهال یو ناشونی کار دی، ځکه چې ده له ډېر پخوا څخه په ژباړو لاس پورې کړی دی او لکه څنګه چې د ژورنالیستیک فعالیت په برخه کې یې یادونه شوې ده، دمخکې کلونو د جریدو، مجلو او ورځپاڼو کلکسینونه په کتابتونونو کې نیمګړي دي. د ده د خپلې وینا له مخې له دري ژبې څخه یې لومړنۍ ژباړې پر ۱۳۳۵ل کال په انیس ورځپاڼه کې خپرې شوې دي.

له انګلیسي څخه یې لومړنۍ ژباړه پر ۱۳۳۷ل کال د هېواد په ورځپاڼه کې خپره شوې ده، چې د دغو کلونو د یادو شویو ورځپاڼو کلکسینونه اوس په کتابتونونو کې نه پیدا کېږي.

دا یې هم د لاسته راغلو ژباړو لنډیز:

طب او حکمت په اسلام کې:

((طب او حکمت په اسلام کې)) د هغه اثر نوم دی، چې استاد زیار پر ۱۳۳۲ل کال کله چې د ښوونځي د یوولسم ټولګي زده کوونکی و، له پارسي ژبې څخه ژباړلی دی او پر ۱۳۳۷ل کال د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښوونې او روزنې موسسې له خوا د خپلواکې رسالې په توګه افسیت شوی دی، د مخونو شمېر یې څه د پاسه ۲۰ ته رسېږي.

د سره کوتل ډبرلیک:

د سره کوتل ډبرلیک یوه بله ژباړه ده، چې استاد زیار له الماني ژبې څخه کړې ده. دا ژباړیز اثر د علومو اکاډمۍ له خوا د ۱۰۰۰ ټوکو په تیراژ پر ۱۳۶۹ کال له چاپه راوتلی دی، چې د مخونو شمېر یې ۱۰۰ ته رسېږي.

پښتانه او ورونه ملیتونه:

پښتانه او ورونه ملیتونه د دیموکراتیک المان د یوه ختیځپوهاند ((بورخارد)) اثر دی چې استاد زیار هغه په پښتو ژباړلی دی. دا اثر پر ۱۳۶۲ل کال د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې له خوا په ښکلې کچه او سکښت له انځورونو او عکسونو سره د ۲۰۰۰ ټوکونو په تیراژ په دولتي چاپخونه کې چاپ شوی دی.

د نوموړي اثر متن ۹۲ مخونه لري او څه د پاسه ۲۰۰ عکسونه، انځورونه او نقشې لري. له دې پرته یې په ۱۷ مخونو کې ویې پانګه راغلې، یو مخ یې د تېروتنو سمونلیک او یو مخ یې نیولیک(فهرست) نیولی دی. د کتاب سرته په دوو مخونو کې په خپله د ژباړن یادښت راغلی دی. دلته د ده د پېژندګلوۍ لپاره د دغه اثر نیولیک راوړم:

مخنۍ خبرې   مخګڼه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی: د اسیا ناسپړلې غوټې ۳
دویم څپرکی: پښتانه، تاجک او نورستانیان ۱۳
دریېم څپرکی: د غرنیو هېوادونو لرغونی مهال ۲۳
څلورم څپرکی: د زرتشت په هېواد کې ۴۸
پنځم څپرکی: د اسلام په څپان کې ۲۷
شپږم څپرکی: د افغانستان پر لوري لار ۸۲
اووم څپرکی: یوه ګرانه پاتمړې (میراث) ۹۲

دلته به د استاد له ژباړې سره د پېژندګلوۍ په موخه د دغه اثر له اووم څپرکي څخه **۹۵** مخ راواخلو:

((یوه ګرانه پاتمړې (میراث):

کله چې ((وسپنیز امیر)) پر ۱۹۰۱م کال ومړ، افغانستان تر بخارا هم وروسته پاتې و، دلته د راپاتې دودیزې (عنعنې) ښوونې ترڅنګه اروپایي فرهنګ او پوهې پښې هومره ټینګې کړې وې. انګرېزانو هم د کرګري فیوډالي ټبرینو ډلو ټپلو په کچه (سطح) د خپل ((سرحدي ولایت)) پښتانه او د سویل بلوڅان له ځان سره وساتل.

د ړنګېدونکې قاجاري واکمنۍ ختیځ چې بلوڅو او پښتنو په کې ژوند کاوه، له هر راز پرمختګه لرې پاتې و. په دې توګه منځنۍ اسیا په یوه بد اکر (حالت) په شلمه پېړۍ کې پل کېښود، چې تاریخ یې په کې د نړیوال تاریخ هغه برخه راخیسته چې د جنګ جګړو او اړپېچونو له لاسه خیرې ویرې وه، دا هغه برخه ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپړنه يې زموږ د دغه کتاب له موخو (هدفو) څخه تېرى کوي او
هغه زموږ د شپو ورځو د جنګ جګړو د مخه تاريخ انځورول وو او
دا دی زموږ د پېړۍ په پای کې د خوشال خان هغه ارمان رښتيا ينه
مومي چې درې سوه کاله مخکې يې داسې انځورلی و:

تر مغولو پښتانه په توره ښه دي
که په پوهه پښتانه وای څه هوښيار

ولسونه چې سندو بله وکا
پادشاهان ورته سجود کاندي اختيار

که نفاق که اتفاق که جهل پوهه
د هر چا د خدای په لاس ده هره چار

دا چې نن سبا د هندوکش پرګنو له شاهانو سره نوره شلولې ده،
نو دا هيله غځوني کوي چې دوی به يو ځل بيا د خوشال خان شعرونه
په نوې مانا راواخلي...)).

بلنه:

بلنه د انګليسي شاعر الفريد د شعر پښتو ژباړه ده، چې د شعر په
نيم ازاد کالب کې اچول شوې او دوه درې کاله وروسته د کابل
مجلې د ۱۳۴۳ل کال په ۳ ګڼه کې خپره شوې ده او په ((ګلکځونه))
نومي شعري غونډ کې يې هم راغلې ده. داسې ښکاري چې دا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد زيار د ازاد شعر لومړۍ ازمېښتي بېلګه ده. دلته يې بشپړ متن وړاندې کېږي، چې د کابل مجلې د يادې شوې ګڼې ۴۷-۴۸ مخونه يې نيولي دي.

بلنه

پرېږدئ
پرېږدئ
زوړ جرس د نهيلو مه کړنګوئ نور
راشئ يه د نړۍ خلکو
دا نغمې مه غږوئ نور
پرېږدئ
پرېږدئ
بدمرغۍ او ناخوالې چې تېرېږي
وروستۍ شپه د زاړه کال ده
ورته ګورئ سبا کېږي

✵✵✵

په ناوړه فکر مه ځئ
نوي نوي شيان واخلئ
د خوښۍ په شورو زوږ کې
نور په سر دا جهان واخلئ

✵✵✵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږدئ
ځئ پر خپله مخه
کال زوړ شوی اوس تېرېږي
رښتیا مل کړئ د خپل ځان
چې:
په دروا غ کلي ورانېږي

❋ ❋ ❋

پرېږدئ، پرېږدئ
چې تېر شوي
زاړه شوي
او ترې نه وینو هېڅ اوس
آ چې غل و پرېږدئ درومي
چې اوس خلاص شو له هغه اوس

❋ ❋ ❋

نور يې هېر کړئ
اخ و ډب د نیستمنانو ، بې شتو پرېږدئ
پر ناسورو پرهرونو د همځېلو ملهم کېږدئ

❋ ❋ ❋

راشئ بس کړئ
د مړ ژواندي حال څه فکر مه کوئ نور
پرېږدئ پرېږدئ
زوړ جرس د نهیلو مه کړنګوئ نور

❋ ❋ ❋

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کړئ
مه کړئ
یو د بل مخ ته ګوزار
خپلو منځو کې
راشئ وکړئ تل لپاره
ښه روزګار خپلو منځو کې

۞ ۞ ۞

په ښه خوی او ښو کړو وړو او
په خوږو پښتو خبرو
شئ راپورته په جګړه
د تورو تبو سره لړو
تنګ نظر کړئ لرې پراخه
له بېځای خوشې کارونو
نور مو ژوند په هوسایۍ کړئ
په زرو زرو کلونو

۞ ۞ ۞

د زرګونو کلو جنګ او
هم نفاق مه یادوئ نور
پرېږدئ پرېږدئ
زوړ جرس د نهیلو مه کړنګوئ نور
راشئ
یه دنړۍ خلکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا نغمې مه غږوئ نور

(ګلکڅونه، ۳۴-۳۷مخونه.

د کنیشکا د سره کوتل ډبرلیک:

دا د استاد زیار بل ژباړیز اثر دی، چې پر **۱۳۲۹**ل کال د افغانستان د علومو اکاډمۍ له خوا په ښکلې قطع او صحافت د پوهنې په چاپخونه کې چاپ شوی دی.

د افغان شوروي فرهنګي اړیکي (د ورزش په برخه کې):

له روسي منابعو څخه د استاد زیار ژباړه ده، چې د دوستي مجلې د ۱۳۲۰ کال د ۷ ګڼې په **۴۳-۵۲** مخونو کې خپره شوې ده.

د افغان شوروي فرهنګي اړیکي (د ورزش په برخه کې):

د استاد یوه ژباړه ده چې له روسي منابعو څخه شوې ده او د دوستۍ مجلې د **۱۳۲۲**ل کال د ۲ ګڼې په **۵۲-۵۸** مخونو کې خپره شوې ده.

له انګلیسي ژبې څخه چې استاد کومې ژباړې کړې دي، د هېواد ورځپاڼې د **۱۳۳۷**او **۱۳۳۸**کلو په ګڼو کې خپرې شوې دي، خو د یادو شویو کلونو ګڼې اوس په کتابتونو کې نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استاد بله ژباړه یو چیني داستان دی، چې یې د چیني اخځونو له انګلیسي متن څخه په پښتو ژباړلی دی، چې د اصلاح ورځپاڼې د ۱۳۳۹ او یا د ۱۳۴۰ کال په څو ګڼو کې خپور شوی، خو ما د اړتیا وړ دا ګڼې پیدا نه کړای شوې.

د واخي ژبې ټولنیز دریځ:

دا د فرانسي افغانپوهاند (شارل کیفر) د هغې وینا پښتو ژباړه ده، چې په الماني ژبه یې د ۱۳۵۷ل کال د تلې پر ځلورمه د ژبو او ادبیاتو په پوهنځي کې اورولې وه. په دې لکینه کې د واخي ژبې پېژندګلوي، له نورو ژبو سره د هغې اړیکې او همدارنګه د ژبې د جوړښت او څرنګوالي په باب معلومات ورکړل شوي دي. دغه ژباړه د وږمې مجلې د ۱۳۵۷ل کال د ۳ ګڼې په ۱۱۸-۱۳۰ مخونو کې خپره شوې ده.

د هنري تندې د ماتولو لپاره چوپړ وهل:

دا د هغې ژباړې نوم دی، چې پوهاند زیار له یوې امریکایي خپرونې ((ریډرډ ایجست)) څخه په پښتو کړې ده او د پوهنې مجلې د ۱۳۳۹ کال د لومړۍ ګڼې په ۳۳-۳۶ مخونو کې خپره شوې ده.

د ساو ژبه په ختیځ افغانستان کې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یوه ژبنۍ څېړنیزه لیکنه ده، چې د الماني افغانپوهاند ګیورګ بودروس له خوا کښل شوې او استاد هغه په پښتو ژباړلې ده. دا ژباړه د کابل مجلې د ۱۳۵۳ل کال د ۲ ګڼې په ۱۰-۱۵ مخونو کې خپره شوې ده.

په زړه پورې خبرونه:

په زړه پورې خبرونه د پوهاند زیار هغه ژباړې دي، چې له الماني ژبې څخه په پښتو ژباړل شوي دي او د کابل پوهنتون (پوهنتو کابل) اوونیزې د ۱۳۲۲-۱۳۲۷ کلونو په ځینو ګڼو کې خپرې شوې دي.

دغه راز د پوهنې مجلې د ۱۳۳۸-۱۳۴۰ کلونو په ځینو ګڼو کې هم له بهرنیو سرچینو څخه د استاد زیار ځینې ژباړې خپرې شوې دي.

همدا رنګه یې د (ګوند) لپاره له الماني او انګلیسي څخه ځینې ځانګړې لیکنې په پښتو ژباړلې دي، په تېره بیا د ۱۳۵۵-۱۳۵۷ل کلونو ترمنځ د ګوند ((د ژباړې بورډ)) د غړي په توګه ((تاریخي ماتریالیزم)) په پښتو ژباړلی، چې یو نقل یې د ((انقلاب)) له راتګ سره له منځه تللی او بل یې له ځانه سره ساتلی دی او همدا ډول یې د ګوند په سپارښتنه وخت ناوخت له ((واشنګټن پوست)) او ((زویدد ایچلند څایتونګ)) څخه یو لړ مطالب په پښتو او دري

(c) ketabton.com: The Digital Library

را اړولي دي. دغه راز يې يوه بله ژباړه د زېرې جريدې د **۱۳۶۴ل** او يا **۱۳۶۵ل** کال په يوه ګڼه کې خپره شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادښت (سریزه) لیکونکی زیار

د غرونو څوکې:

دغرونو څوکې کتاب د عبدالکریم پتنګ له خوا اوډل شوی او پر ۱۳۵۹ کال د کابل پوهنتون د هغه وخت د ژبو او ادبیاتو بشري علومو د پوهنځي له خوا خپور شوی دی چې په دریو مخونو کې یې د کتاب د ارزښت او د لیکوال د هڅې په باب د استاد زیار یو یادښت راغلی دی.

نومورکي مؤرخین:

نومورکي مؤرخین د لوی استاد پوهاند عبدالحی حبیبي اثر دی، چې پر ۱۳۵۹ کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له خوا چاپ شوی او په دوو مخونو کې پرې د استاد زیار یو یادښت راغلی دی.

د میا فقیرالله جلال ابادي فواید فقیرالله:

دا کتاب د پوهاند استاد عبدالشکور رشاد په سریزه، تعلیقاتو او لغتنامې پر ۱۳۵۹ کال د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له خوا چاپ شوی او د استاد زیار له خوا پرې یو یادښت کښل شوی دی.

د پټې خزانې فرهنګ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پټې خزانې فرهنګ د پوهاند استاد عبدالشکور رشاد یو ژبنی اثر دی، چې په هغه کې د پټې خزانې د ځینو لغتونو څرنګوالی ښوول شوی دی. دا اثر پر ۱۳۶۲ل کال د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له خوا چاپ شوی دی او د استاد زیار له خوا پرې په دوو مخونو کې یو یادښت کښل شوی دی.

د میا فقیرالله پېژند لیک:

دمیا فقیرالله پېژند لیک د پوهاند عبدالحی حبیبي اثر دی چې پر ۱۳۵۹کا د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له خوا خپور شوی دی. پر دې اثر باندې د پوهاند زیار له خوا په درېو مخونو کې یو یادښت کښل شوی دی.

د احمد شاه بابا د دېوان غورچان:

دا د هغه کتاب نوم دی، چې د پوهاند استاد عبدالشکور رشاد له خوا ترتیب شوی دی. په دې کتاب کې د احمدشاه بابا د دېوان د ځینو شعرونو انتخاب راغلی دی. دا کتاب پر ۱۳۵۷ل کال د علومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوی دی او د پوهاند زیار له خوا پرې په دوو مخونو کې یادښت راغلی دی.

د چینیانو یونلیکونه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کتاب د عبدالکریم محب له خوا ژباړل شوی دی او د علومو اکاډمۍ له خوا پر ۱۳۵۷ل کال خپور شوی دی. په دې کتاب کې په دوو مخونو کې د پوهاند زیار یو یادښت راغلی دی.

دا لیکوال دا خبرې:

((دا لیکوال دا خبرې)) د هېواد د شاعرانو او لیکوالو تذکره ده، چې د ځوان شاعر او لیکوال افضل ټکور له خوا ترتیب شوې ده. دا اثر د قومونو او قبایلو چارو وزارت د نشراتو او فرهنګي چارو د ریاست له خوا پر ۱۳۶۲ل کال خپور شوی او د استاد له خوا پرې په ځلورو مخونو کې یو یادښت راغلی دی.

مقدمه یی بر زبانشناسی:

د پروفیسور دوکتور عبدالظهور او پوهنمل عین الدین نصر له خوا لیکل شوی او د کابل پوهنتون له خوا پر ۱۳۶۳ل کال چاپ شوی دی. پر دې اثر باندې د استاد زیار له خوا په ۴ مخونو کې یوه پارسي سریزه کښل شوې ده.

زړه پانګه:

د دوست شینواري اثر دی، چې پر ۱۳۶۳ل کال خپور شوی دی او د استاد له خوا پرې په ۴ مخونو کې د (زړه پانګه د نوې پانګې د یوه بشپړاند ټوک په توګه) په نوم یوه سریزه کښل شوې ده.

د خوشال خټک فراقنامه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له خوا پر ۱۳۶۳ل کال خپره شوې ده او د استاد له خوا پرې په ۲ مخونو کې یو یادښت کښل شوی دی.

د کوشنیانو ژبه:

د پروفیسور سیال کاکړ یو اثر دی، چې پر ۱۹۷۹م کال په کوټه کې خپور شوی دی. پر دې اثر باندې په ۲ مخونو کې د (کوچنیانو ژبه) تر سرلیک لاندې د استاد یو یادښت راغلی دی.

ټولنپوهنه:

دا اثر له الماني ژبې څخه د عبدالروف خپلواک له خوا په پښتو ژباړل شوی او پر ۱۳۵۲ل کال د کابل پوهنتون د اقتصاد پوهنځي له خوا خپور شوی دی. پر دې اثر باندې د استاد له خوا یو تقریظ کښل شوی دی.

مینه نه مري:

د باقي بریال د شعرونو دویم غونډ دی، چې پر ۱۳۶۷ل کال خپور شوی دی. پر دې شعري غونډ باندې د (تلپاتې بریال او شعر یې) په نوم په ۷ مخونو کې د استاد سریزه راغلې ده.

پوځ د پېړیو په پوړیو کې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د محبوب سنګر اثر دی، چې پر ۱۳۶۵ل کال خپور شوی دی. پر دې اثر باندې د استاد زیار له خوا یو یادښت کښل شوی و، خو له چاپه پاتې شوی دی.

پښتو روزنه:

د استاد عبدالروف بېنوا اثر دی، چې پر ۱۳۵۷ل کال د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز له خوا خپور شوی دی. پر دې اثر باندې په ۲ مخونو کې د استاد زیار له خوا یو یادښت کښل شوی دی.

د غلام محی الدین افغان افکار او اثار:

د هغه کتاب نوم دی، چې پر ۱۳۶۰ل کال د کابل پوهنتون له خوا خپور شوی او په ۴ مخونو کې پرې د استاد زیار یادښت راغلی دی.

ستا د چم ګلونه:

((ستا د چم ګلونه)) د ښاغلي نصرالله حافظ د شعرونو مجموعه ده، چې پر ۱۳۶۵ل کال د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې له خوا خپره شوې ده. پر دې مجموعه باندې د استاد له خوا په ۵ مخونو کې د (حافظ او د ده نظم او غزل) په نوم سریزه کښل شوې ده.

د افغان یاد:

د محی الدین افغان د شپېتم تلین د سیمینار د لیکنو مجموعه ده، چې پر ۱۳۶۰ل کال د کابل پوهنتون له خوا خپره شوې ده او د استاد زیار له خوا پرې یو یادښت کښل شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شګې او ګلونه:

دا د صدیق کاوون د یوه شعري غونډ نوم دی، چې پر ۱۳۶۸ل کال د افغانستان د لیکوالو انجمن له خوا خپور شوی او استاد پرې یو اته مخیزه سریزه (ازمېښتونه او نوښتونه) کښلې ده.

د پښتني قبایلو اصطلاحي قاموس:

د ابراهیم عطايي اثر دی، چې د پښتو څېړنو د نړیوال مرکز له خوا پر ۱۳۵۷ل کال خپور شوی دی او د استاد زیار له خوا پرې یو یادښت کښل شوی دی.

د کوزې پښتونخوا په معاصر شعر کې د ملي او مترقي افکارو انعکاس:

دا د بريالي باجوړي اثر دی، چې د ماسترۍ د پوهنليک (تیزس) لپاره یې کښلی و، چې د استاد له خوا پرې یوه ارزونه کښل شوې ده. دا اثر تراوسه پورې ناچاپ دی.

ادبي ژانرونه او مکتبونه:

دا د دوکتور محمد ګل نورزي اثر دی، چې پر ۱۳۶۲ل کال یې کښلی او پر ۱۳۷۰کال د کابل پوهنتون له خوا افسیتي چاپ شوی دی. پر دې اثر باندې د استاد له خوا یوه اوږده ارزونه کښل شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(A Camparison of Tani dialect with the standard Pashto)

دا د تڼیو د ګړدود په برخه کې په انګرېزي ژبه د سید کریم شاه نېکمل د ماسټرۍ او پوهنملۍ تیزس دی، چې په ۱۳۶۷ل کال کې پرې دلاربنود استاد په توګه د استاد له خوا یو یادښت کښل شوی دی. همدارنګه یې د نوموړي د ترفیع لپاره یوه جلا ارزونه هم کښلې ده.

ګیتا نجلي:

دا د بنګالي لیکوال رابندرانات ټاګور د اثر پښتو ژباړه ده چې د استاد عبدالروف بېنوا له خوا ترسره شوې ده. دا اثر پر ۱۳۳۲ل کال د راډیو د نشراتو د څانګې له خوا خپور شوی او استاد زیار پرې یو یادښت کښلی دی.

د لمر شغلو ته:

د لمر شغلو ته د کمال الدین مستان د شعرونو غونډ دی، چې پر ۱۳۶۷ل کال خپور شوی او د استاد زیار له خوا پرې یو ارزونه کښل شوې ده.

ارمانونه:

ارمانونه د حبیب الله زړه سواند د شعرونو مجموعه ده، چې پر ۱۳۶۷کال خپره شوې ده. پر دې غونډ باندې د استاد زیار له خوا یوه سریزه کښل شوې وه، خو په مجموعه کې چاپ شوې نه ده.

نوي څنډونه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي څنډونه د فاروق فردا د شعرونو غونډ دی چې لا تراوسه چاپ شوی نه دی. پر دې غونډ باندې د استاد زيار له خوا يوه سريزه کښل شوې ده.

په انګليسي ژبه د حبيب الله تږي ګرامري اثر:

په انګليسي ژبه د حبيب الله تږي ګرامري اثر دی، چې پر **۱۳۵۲**کال د پښتو څېړنو د نړيوال مرکز له خوا چاپ شوی او استاد زيار پرې په انګليسي ژبه يو يادښت کښلی دی.

تلوسې:

د برکت الله کمين د شعرونو غونډ دی، چې استاد زيار پرې يوه وړه سريزه کښلې ده. دا اثر پر **۱۳۵۲**ل کال خپور شوی دی.

خاوره:

د امين افغانپور داستاني غونډ دی، چې استاد پرې يوه وړه سريزه کښلې، که څه هم دغه کتاب پر **۱۳۶۷**ل کال چاپ شوی، خو سريزه له آره پر **۱۳۵۳**کال هغه مهال کښل شوې وه چې افغانپور غوښتل، دغه داستاني غونډ چاپ ته وسپاري. لکه څنګه چې په خپله په غونډ کې کمی زياتی راغلی، نو پر سريزه کې هم ورنده بدلون او سمون راوړل شوی دی.

ډولۍ:

دا د پوهنمل خالق رشيد داستاني غونډ دی چې پر **۱۳۶۸**ل کال د افغانستان د ليکوالو انجمن له خوا خپور شوی دی. استاد زيار پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه اثر یوه هر اړخیزه سریزه کښلې ده چې په هغه کې د پښتو پر اوسني داستاني بهیر هم یوه لنډه کتنه شوې ده.

همدارنګه استاد د عزیز رویش پر شعري غونډ په دري ژبه یوه وېړه سریزه کښلې ده. دغه غونډ پر ۱۳۲۸ل کال د کورنیو چارو وزارت د خپرونو په لړ کې له چاپه راوتلی دی. دغه راز استاد زیار یو ګڼ شمېر تقریظونه د (کتنه، ارزکتنه، ارزونه، یوه لنډه ارزونه...) په نومونو د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي، اقتصاد پوهنځي، انجنیري پوهنځي، د ننګرهار د بایزید روښان پوهنتون د ښوونې او روزنې او پښتو ادبیاتو پوهنځي د لوستلیکیو (درسي کتابونو)، علمي ترفیعاتو او د ماسترۍ پر اثارو کښلي دي، چې یو شمېر یې په کې په دري ژبه هم دي.

پر دغو ټولو لیکنو سربېره یې یو ګڼ شمېر ازادې او لیکلې راډیویي مرکې او ویناوې کړې، چې زیاتره یې چاپ شوي نه دي، چې زه یې دلته د څو بېلګو لنډه یادونه کوم.

راډیویي مرکې:

له ۱۳۵۱- ۱۳۵۳ کال پورې یې په ((موږ او اورېدونکي)) پروګرام کې هره اونۍ یو ځل د ژبنیو مسالو په باب رسېدلو پوښتنو ته ځوابونه ویلي دي.

همدا ډول یې له ۱۳۵۱ل کال راهیسې تراوسه په ((کره کتنه))، بوډۍ ټال، ولولو او داسې نورو پروګرامونو کې لړ و ډېره په لیکنۍ یا ګړنۍ توګه برخه اخیستې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلويزيوني پروګرامونو کې يې د ۱۳۵۸ل کال له مرغومي څخه تر اوسه پورې په ځينو ادبي او سياسي مرکو او ((ګرد مېزونو)) کې برخه اخيستې ده.

د کابل پوهنتون، د علومو اکاډمۍ او د اطلاعاتو او کلتور وزارت، د ليکوالو انجمن او ژورناليستانو ټولنې په يو لړ علمي کنفرانسونو، سيميناررونو او سمپوزيمونو کې يې د ليکنو ترڅنګه ځينې ازادې ويناوې هم کړې دي.

همدا راز د ژوندون او هنر مجلو، هېواد، انيس او کابل ټايمز ورځپاڼو او ځينو نورو مهالنيو خپرونو په ګرديو مېزونو او مرکو کې يې برخه اخيستې ده. د ((يوې يوازينۍ، بشپړې، نګه او کره ليکنۍ پښتو)) په برخه کې يې له ۱۳۵۱ کال څخه تر اوسه پورې د مخامخ خبرو اترو، لکچرونو او ويناوو له لارې د باختر اژانس، راډيو، تلويزيون او د هېواد د زياترو مهالنيو چاپي خپرونو پښتو ليکونکو او ژباړونکو ته وخت پر وخت لارښوونې کړې دي.

پر ۱۳۶۲ کال يې د اساسي قانون، ملي سولې او پخلاينې په تبليغ کې کارنده ونډه اخيستې او په کابل او ننګرهار کې يې په يو لړ کولکتيفونو، فرهنګي، علمي او ټولنيزو سازمانونو کې ويناوې کړې دي.

همدا راز يې د افغانستان د سولې، پيوستون او د دوستۍ سازمان د رئيس او مرستيال او د ليکوالو د ټولنې د استازي په توګه په بېلابېلو سياسي ادبي او ټولنيزو غونډو کې ويناوې اورولې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر هېواده د باندې:

۱- پر ۱۳۴۹ کال چې په سويس کې يې د لوړو زده کړو وروستۍ شپې ورځې تېرولې او په خپل هېواد (افغانستان) کې يې د وچکالۍ له کبله سخته ولږه رامنځته شوې وه، د سويسيانو د انساني مرستو او خواخوږيو د هڅونو لپاره يې د برن ښار په يو کليسا کې ګڼو لمونځغاړو ته په الماني ژبه ليکلې او ازاده وينا کړې ده.

۲- د ۱۳۵۹ل کال د غبرګولي پر دريمه يې د افغانستان د سولې او پيوستون د سازمان د مشر او فوق العاده استازي په توګه په هغه نړۍ واله غونډه کې په انګليسي ليکلې وينا اورولې ده چې د ناپييلو هېوادونو د غورځنګ د پنځه ويشتمې کاليزې د نمانځنې لپاره د سريلانکا په مرکز کولمبو کې جوړه شوې وه.

۳- د ۱۳۵۹ کال د تلې پر اتلسمه يې د افغانستان د سولې او پيوستون د سازمان د پنځه کسيز هئيت د مشر په توګه د مجارستان په مرکز بوداپست کې د صنفي اتحاديو غونډې ته دوه ساعته اوږده وينا کړې ده.

۴- د ۱۳۶۰ل کال دوري له پنځمې تر اتلسمې يې د ژبو او ادبياتو پوهنځي د رئيس په توګه د هند د اتلس ورځني سفر په ترڅ کې د ډيلي پوهنتون، جواهر لال نهرو پوهنتون، پنجاب پوهنتون، حيدراباد پوهنتون او ممبيي پوهنتون او ځينو فرهنګي موسسو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سازمانونو د کتنې پر وخت ویناوې او مرکې کړې دي. د دغه سفر یو ګزارش یې هماغه مهال په هېواد ورځپانه کې هم خپور شوی دی.

۵- پر **۱۳۶۵** او **۱۳۶۰** کال یې د شوروي اتحاد د علمي او فرهنګي سفرونو په ترځ کې د اذربایجان په راډیو او د ازبکستان په تلویزیون کې خبرې اترې او مرکې کړې دي او دغه راز یې د ((شوروي ادبیات)) او ((نوویستي)) له خبریالانو سره یو لړ مرکې کړې دي.

۶- د **۱۳۶۵** کال د زمري میاشتې پر شلمه یې په برلین کې د المان دیموکراتیک جمهوریت د متحد سوسیالیست ګوند خپرنې اورګان ((نوایزد دایچلند)) پازوالو ته د افغانستان د وخت د بدلونونو په باب په الماني ژبه یو نیم ساعته لکچر ورکړی دی.

۷- د المان متحد سوسیالیستي ګوند په یوولسمه کنګره کې یې ((د ثور انقلاب حقیقت ورځپاڼې)) د افتخاري خبریال په توګه ګډون کړی دی، چې د ۱۹۸۲م د اپریل له ۱۸-۲۰ د برلین په جمهوري ماڼۍ کې جوړه شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه

لکه څنګه چې ښکاره ده او موږ هم دمخه ورته ګوته ونیوله، د پوهاند زیار د لیکنو شمېر پرته له ځانګړو اثارو (۱۱۰۰) ټوټو ته رسېږي او کېدی شي له دغو څخه لا زیاتې وي. استاد زیار خپلې دا لیکنې له ۳۰-۳۵ کلونو راهیسې په هېواد او بهر کې په پښتو، دري، انګلیسي او الماني ژبو د بېلابېلو مهالنیو (چاپي، راډیویي او تلویزیوني) خپرونو له لارې خپرې کړې دي. د دغو لیکنو یو شمېر مې د خپلو نژدې ملګرو او په خپله د استاد په مرسته پیدا کړې، هغه هم په ډېره ستونزه، هغه جریدې، مجلې او ورځپاڼې چې د علومو اکاډمۍ، عامه کتابتون او د کابل پوهنتون په مرکزي کتابتون کې موجودې وې، پوره پوره مې ورڅخه ګټه واخیسته، چې یو اوږد زماني واټن یې ونیو، خو بیا هم زه په دې بریالی نه شوم، چې د استاد زیار یو لړ چاپي لیکنې له اخځلیک سره دلته راوړم دا ځکه چې په کتابتونونو کې د ډېرشمو کلونو د جریدو، مجلو او ورځپاڼو کلکسیونونه نیمګړي دي او په تېره بیا د هېواد ورځپاڼه چې ۳۷-۴۳ کلونو پورې په کې د خبریال په توګه د استاد ډېرې لیکنې او راپورتاژونه خپاره شوي دي او د ځینو خو لا هېڅ نه شته. استاد زیار د خپلو چاپي لیکنو یو اخبار هم له ځانه سره نه دی ساتلی. زه له ځینو نورو لیکوالو سره چې ځانګړي کتابتونونه لري هم په تماس کې شوم، له هغوی سره هم زما د اړتیا وړ مواد نه وو. نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وجه مې ونه شو کړای، چې د پوهاند زيار ټولې چاپې ليکنې دلته راوړم.

دا دی دلته د هغو جريدو، مجلو او ورځپاڼو يادونه کوم چې د استاد د ليکنو يوه زياته برخه په کې خپره شوې ده، خو په کتابتونونو کې نه پيدا کېږي او په يوځايي ډول يې موندل ډېر زيات زماني وا ټن غواړي او ځينې بيا هم ښايي هېڅ پيدا نه شي:

۱- د ثور انقلاب حقيقت ورځپاڼې ځينې اړتيا وړ ګڼې.

۲- د (هېواد) ورځپاڼې د ۴۰-۴۱ او ۴۲ ځنې اړتيا وړ ګڼې.

۳- د اصلاح ورځپاڼې د ۳۵-۴۳ کلونو ګڼې.

۵- د ننګرهار ورځپاڼې د ۴۳ او ۴۴ کلونو د حمل او ثور د مياشتو ګڼې.

۶- د (پکتيا وړانګه) ورځپاڼې د ۴۲ کال ګڼې.

۷- د (پلوشه) مجلې د ۵۲-۵۷ کلونو ګڼې.

۸- د زېرې جريده د ۳۵ کال ګڼې او ځينې نورې اړتيا وړ ګڼې.

۹- د مېرمن مجلې ځينې اړتيا وړ ګڼې.

۱۰- د (پوهنتون کابل) اوونيزې د ۱۳۶۲ کال ځينې اړتيا وړ ګڼې.

۱۱- د کابل پوهنتون خبرونه د ۱۳۳۸-۱۳۴۱ کال ګڼې.

۱۲- د (بدني روزنه) مجلې د ۱۳۴۱ کال ګڼې.

۱۳- د کهول مجلې ځينې اړتيا وړ ګڼې.

۱۴- درفش جوانان اوونيزې ځينې اړتيا وړ ګڼې.

۱۵- د حقيقت سرباز جريدې ځينې اړتيا وړ ګڼې.

۱۶- د (ننداره)) مجلې ځينې اړتيا وړ ګڼې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما په خپله دغه څېړنيزه ليکنه کې له خپل واک و وس سره سم هڅه وکړه، چې د استاد زيار پر اند وژوند او فرهنګي شخصيت، د لاسته راغلو اخځونو او توکونو له مخې رڼا واچوم، خو بيا هم هاغسې چې ما غوښتل او ښايي نور يې هم وغواړي، ونه شو کړای او ډېر څه نا سپړلي او ناجوت پاتې شول. له دې کبله مې غوره وګڼله، په خپله له استاد زيار سره هم يو لړ خبرې اترې او مرکې وکړم، چې ګوندې له دغې لارې زما د څېړنې پاتې تشې او نيمګړتياوې څه ناڅه بشپړوالی او کره والی ومومي. دا هم زما پوښتنې او د ده غبرګونې:

۱- پوښتنه: ښاغلی استاد زيار! ما څو ځايه ستا د ژوند ليکونو په ترڅ کې چې ستا د چاپ شويو کتابونو پر دوتنو (پښتيو) او ژوندون مجلې د ۱۳۶۷ل کال په ۴ ګڼه کې خپاره شوي دي، ستا د خپلواکو څېړنيزو، ژباړيزو او زېږندويزو (تخليقي) اثارو شمېر ۱۳۰ او د ليکنو (مقالو) هغه ۱۱۰۰ ښوول شوي دي، خو زما د لړو ډېرې پلټنې له مخې لومړی شمېر تر ۱۳۰ ټوکو هم تېری کوي، مګر ستا د بېلابېلو ليکنو ټول شمېر مې د ورځپاڼو، جريدو او مجلو د کلکسينونو د نشتوالي او نيمګړتيا له کبله پوره نه شو کړای په دغه برخه کې ستا غبرګون څه دی؟

ځواب: څنګه چې زما د بېلابېلو ليکنو (مقالو) شمېر هم زياتره په ژورنالستيک فعاليت پورې اړه لري او په تېره بيا دا چې له ۱۳۳۸ څخه مې تر ۱۳۴۵ پورې د هېواد ورځپاڼې د خبريال په توګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زښتې ډېرې ليکنې خپرې شوې، نو دا کومه هېښنده خبره نه ده، چې د کلکسينونو نشتوالی او نيمګړوالی يې تا دغې پوښتنې ته اړ باسي. زه پوره باور لرم چې که دغه کلکسينونه په لاس درغلي وای، هرو مرو دې زما ((شمېر)) ته د مننې سرخوځاوه، ځکه ښه مې په ياد دي چې د ۱۳۳۸ کال له ژمي بيا د ۱۳۴۱ کال تر پايه د هېواد ورځپاڼې يوه ګڼه هم بې زما له ليکنې خپره شوې نه ده. ان دا سې وخت راغلی چې په بېلابېلو پورنومو (لکه مزينه وال، اخترخېل...) مې په کې تر درو ليکنو هم خپرې شوې دي: يو راپورتاژ، يوه مرکه او يا هم ورزشي او هنري تبصره، که نه يو ښاري خبر خو به مې بې نومه هم په کې خپرېده. نو که په منځنۍ کچه مې يوازې په هېواد ورځپاڼه کې د کال ۳۰۰ ليکنې خپرې شوې وي، نو يوازې مې په نومورو درو کلونو کې د ژورناليستيکو ليکنو شمېر نهو سوو ته رسېږي او همزمان ورسره په نورو ورځپاڼو او مهالنيو کې هم لږ تر لږه ۵۰ ليکنې ورسرباري شوي دي او دغه راز ژورناليستيک فعاليت مې لږ و ډېر تر دې دمه رارسېږي.

زه دا باټې نه وهم چې ګوندې زما ټولې ۱۱۰۰ ليکنې دې يو مخيزه علمي او څېړنيزې وي، دغه راز په پورتني شمېر کې زما ځينو هغو ليکنو هم غبرګون (دوبلکيت) موندلی چې په علمي سيمينارونو او غونډو کې مې اورولي او بيا وروسته په اړوندو غونډونو (مجموعو) کې چاپ شوي دي او يا لکه ژبنۍ هغه چې يوه زياته برخه يې په (ليکلار) او (ويي پوهنه) کې راغلې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور واړه واړه مطلبونه لکه سریزې، یادښتونه، کتنې، ارزونې یا تقریظونه هم په پورتني شمېر کې راځي چې پر ځینو علمي تیزسونو، څېړنیزو اثارو، پوهنتوني لوستلیکیو (درسي کتابونو) او یا شعري او داستاني غونډونو مې کښلي دي او دا هم باید ووایم چې زما د لیکنو شمېر په دوه مخکې کلو اړه لري او نورې لیکنې مې همداسې روانې دي.

هوګوره، زما ادبي زېږندویې (تخلیقات) تر نوموړي شمېر د باندې دي چې تا هم ورته ځانته جلا څېرکی ورکړی دی.

۲- پوښتنه: ستا د ((ملي ریکارډ)) خبره ښایي پر ځینو کسانو دومره ښه ونه لګي، په دغه باب مو څه نظر دی؟

ځواب: ((اختر څه پټ مېږه نه دی)) ترڅو چې پوهاند حبیبي ژوندی و، دا حق مې ځانته نه ورکاوه، ځکه هغه د یوه افغاني لیکوال او پوهاند په توګه په ټول افغاني فرهنګي تاریخ کې نه یوازې د مقالو او کتابونو د څومره والي له پلوه یو ملي ریکارډ ټینګ کړی و، بلکې په ځینو علمي څانګو، لکه تاریخ لیکنه او متن پوهنه کې یې څرنګوالی (کیفیت) هم په برخه و. خو تر ده وروسته په ټوله پازوالۍ (مسوولیت)، په نورو مړو او ژوندیو لیکوالو او څېړنوالو کې په څه دپاسه ۱۳۰ خپلواکو اثارو او ۱۱۰۰ مقالو سره ځان د ((ملي ریکارډ)) څښتن بولم، که څوک یې نه مني، ((دا ګز او دا میدان))، ((که شپه تیاره ده، منې په شمار دي)) په دې کې شک نه شته چې زما په خپلواکو ((کتابي)) اثارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ۱۰۴ ټوکه هغه ډګر څېړنې (فیلډ ریسرچونه) هم راځي چې د هېواد د ۱۰-۱۴ ژبو پر ۱۰۴ ګړدودونو مې ترسره کړې دي او د چا خبره یوازې څېړنیزه او دیتایي بڼه لري، همداسې مې څرمه (ضمیمي) فولکوریکې څېړنې هم دروا خله! خو بیا هم دا په زغرده ویلای شم چې ما د دغو اومو توکونو د علمي اوډون په لومړني پړاو کې هم هغه مهال کارنده برخه اخیستې چې د برن پوهنتون د شپږ کلنې زده کړیزې استوګنې په ترځ کې مې له خپل استاد پروفیسور ژارژ ردار او دوکتور شارل کیفر سره پرځای کړې ده او هر ټوک به یې تر بشپړ اوډون وروسته زما په نامه له چاپه راووځي (د افغانستان د ژبپوهنې اتلس د پروژې په باب خو مې په خپل ځای کې څرګندونه کړې ده). له بلې خوا مې په خپلو ورځنیو لیکنو، څېړنو او کتابونو کې هم له پورتنیو دیتاوو څخه تل ګټه اخیستې او زما د ژبنیو او فولکوریکو څېړنو یوه غوره سرچینه بلل کېږي.

که ځینې را سره رخه لري او د ((ملي ریکارډ)) خبره پرې بده لګي، نه یې نه خوله تړلای شې او نه زه. دغه رخه یوازې له دې سرچینه نه اخلي چې ګوندې د چا خبره اړوندو کسانو نه زور ورکوي، بلکې له هغه ناباندیوالي تومنه اخلي چې دوی یې زما له خوا د ((پښتو لیکنې معیار)) او ((ازاد شعر)) له راپیل کړي غورځنګ او بیا نه ایلېدونکې انتقادي لوبې سره یې لري. له اروابناد استاد حبیبي سره زما د پرتلې په باب ستا بله پوښتنه هم دلته ځواب موندلای شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- پوښتنه: له ډېرو ښاغلو مې اورېدلي دي، چې ته د ځانګړې سياسي او فرهنګي تګلارې له کبله تل ((چپې)) پاتې شوی يې او همدا ناړامه او نه ايليدونکی چپي دريځ دې د لوړو دولتي څوکيو لپاره خنډ ګرځېدلی دی، ايا دا خبره سمه ده؟

ځواب: زه به دا هم زياته کړم، کله چې په ناڅاپي توګه يوې لوړې څوکۍ ته رسېدلی هم يم، د همدغه دريځ له کبله ترې نه يوازې بېرته ژر لرې شوی يم، بلکې جزا مې هم ليدلې ده، يا زندان ته تللی يم او يا بهر ته. د خپلې ګروهې او دريځ، يا په بله وينا له ټاکلو ژوند آرونو (پرنسيپونو) د څوکۍ، بلکې د ژوند پروا مې هم ساتلې نه ده. زه به هېڅکله داسې شرايطو ته سر کښته نه کړم چې زما د ځانګړې سياسي او فرهنګي تګلارې او ټاکلي دريځ په بيه پرېوځي. ښايي ډېر فرهنګيالان لږو ډېر دغه راز نه ايلېدونکی دريځ ولري، مګر ما په کړن کې زباته کړې ده او چاته مې شک او خرخشه پرې ايښې نه دي. له بلې خوا په ټوله مانا د ټولنې او ژوند د ربښتينې خبرې په ځلونه کې زما ناړامه او بې پروا ((زړورتيا او ربښتينتيا)) بس دي چې د وخت واکمنان راباندې کومه پوړۍ او څوکۍ ونه لوروي.

۴- پوښتنه: لکه څنګه چې تا ويلي دي ((ليکوالي زما د ژوند يو نه جلاکېدونکی ټوک دی)) همدا اوس زما د منګ په انډول ستا روغتيايي حالت ښه برېښي، ايا کېدی شي، دا خبره د عمر تر پايه پورې پر ځان ومنئ!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب: هسې خو هر څوک دا هیله لري، په پوره روغتیا سره یو اوږد ژوند په مخ کې ولري او خپلې نیمګړې هیلې او ارمانونه د بري تر بریده ورسوي، مګر له ما سره د روغتیا او ژوند اوږدتیا هیله د همدې لپاره ملګرې ده چې وکړای شم، د ژوند تر وروستۍ ساه پورې لږ تر لږه نو موړی شمېر اثار په چاپ ورسوم او د خپل پښتني، افغاني او بیا بیې د جهاني فرهنګ تاریخ ته وسپارم.

هو ګوره، له دې سره به زما ټوله کازمني (ازمندي) خړوبتیا ونه مومي او غواړم د دغه اوډوني (تدویني) کار تر څنګه په درو ګونو (څېړنیزو، ژباړیزو او زېږندویزو) ډګرونو کې هم خپل نه ستړي کېدونکي کار و زیار پرمخ یوسم. په ځانګړي ډول په ناپیلې (منثورې) زېږندویزې برخه کې همدا اوس بې شمېره اډانې (طرحې) او یادښتونه له ځان سره کښلي لرم چې په کور ناستۍ سره ورته د لنډې، منځنۍ او اوږد داستان (رومان) په بڼه رښتاینه وبښم، هغه هم په دې اړ (شرط) چې تر هغې مې د ((پښتو لیکني معیار)) او هم ((پښتو ازاد شعر)) غورځنګ یو غوڅ بشپړتیایي پړاو ته رسولی وي، د اګاهانه او نا اګاهانه ((مخالفینو)) غوږونه دې کاڼه وي.

۵- پوښتنه: ځینې کسان وایي: ((استاد زیار په خپله علمي-ادبي او همدارنګه سیاسي تګلاره کې له ښندې (افراط) څخه کار اخلي)) ته په دې کې څه وایې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب: په يوه وروسته پاتې ټولنه لکه افغاني او په تېره پښتني ټولنه کې هر نوی ټولنيز او فرهنګي بدلون او غورځنګ هرومرو له نابانديٖ سره مخامخېږي او ذهنيتونه راپاروي که به څه هم د دغې نابانديٖ او پارونې آرلاملونه (اصلي عوامل) ساده او نالوستې پرګنې نه، بلکې تش په نامه ((روښاندان)) وي، چې د خپلو ارتجاعي ګټو په پار د دغو پرګنو له ساده ګیٖ او نالوستیٖ ناوړه ګټه اخلي. د ساري په توګه د ثور او ښتون ضد پارونې له آره له همدغه راز شاتګ پالو او ځانساتو ((روښاندانو)) څخه سرچينه اخلي او فرهنګي بدلون يا اوښتون خو چې د ټولنيز اوښتون يو نه جلاکېدونکی ټوک بلل کېږي، بيا په ځانګړي او سيده ډول د همدوی په خپل لاس له خنډو ځنډ سره مخامخېږي. له کلو راهيسې چې ما د ((پښتو ليکنې معيار)) د رامنځته کولو لپاره غږ پورته کړی او ټولې هاندو هڅې مې ورته راکومارلې دي، د وخت د پښتو ټولنې ټيکه والو راپسې د مخالفت بيرغ راپورته کړی او هماغومره پلويان يې د ځان ملګري کړي، لکه څومره چې ما د ځان ملګري کړي دي. نو دا څرګنده وه، چې هغوی دغه غورځنګ د خپلې ټيکې لپاره خطر انګېره او څه يې چې له لاسه کېدل، ډډه يې ترې ونه کړه.

د دوی همدومره پروپاګند بس و، چې د ((ژبني معيار)) جاج له ((ژبني تصفيې (پيوريزم))) سره په سپسته يې توګه ګډ کړي او د وخت واکمن ځواکونه او ځان ساتي توکونه اګاهانه يا نااګاهانه زما او زما د لارويو پر ضد راوپاروي. (ددغې ربړې په باب زما اړوندې ليکنې او کتابونه هم په پام کې ونيسئ، همداسې د نوي او ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو شعر هاندو هڅې هم درواخله چې په را وروستو څو کلونو کې مې ورته اوړه ورته کړې ده او ته يې ګورې چې تر پايه پورې مې څومره ځوان استعدادونه ملګرتيا کوي او يوازې څو زوړ خوښې مې مخې ته درېږي. د پښتو ټولنې د وخت ټيکه وال چې له لرو ډېر واک و ځواک سره د افغانستان د علومو اکاډمۍ ته په ميراث پاتې دي، سره له دې چې له شعر او شاعرۍ سره دومره سرو کار هم نه لري، خو بيا هم له دغو زوړ خوښيو سره خپل پخواني ګرومونه (کمپلکسونه) ګډوي. نو ته سوچ وکړه چې که دغه راز کسان راته ((افراطي)) ونه وايي، نور به راته څه وو ايي. په سياسي برخه کې هم د هر راز ((افراط)) تور بيا هم تر بل هر چا زيات له همدغو څخه آره اخلي او تصادفي نه ده چې دوی بېلا بېلې سياسي ډلې ټپلې سره اچوي، ما له تا سره او تا له ما سره او خپله د ((اپولوتيستانو)) په توګه د خير پر غونډۍ کښني. پاچاخان (عبدالغفار خان) چې په خپل ژغورنده سياسي غورځنګ کې د ((عدم تشدد)) لار نيولې وه، بيا هم ګوډاګيانو ورته همدغه ټکی پلمه کاوه.

زه له دې هم منکر نه يم چې نژدې شل کاله ((د افغانستان د خلکو ديموکراتيک ګوند)) غړی پاتې شوی يم او د دوران سازې ايډيولوژۍ يو سخت پلوی، مګر کله چې دغه ګوند دولتي ځواک په واک کې راوست، له لومړۍ ورځې يې په بېلاريو پيل وکړ او زه يې هم په زندان وسپارلم. تر شل مياشتني زنديو او زندانونو وروسته چې د ګوند شړل شوې څانګه ((پرچم)) ډګر ته راغله او له ((خلق)) څانګې سره يې په سمه سميا (فيفټي- فيفټي) کې دريېم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلي نیم بند یووالی وکړ، زما پر سترګو هم یو څه رڼا راغله او ازاده ساه مې واخیسته. د لومړي ځل لپاره مې د خپلو کتابونو په چاپولو لاس پورې کړ او ۳-۴ کاله مې یوه نیمه څوکۍ هم وچلوله. دلته پرچمیانو د ((امینیانو- تره کیانو) ضد سیاست د ټولو پښتنو پر وړاندې راواخیست او د انتهي پشتونیزم او پرو تاجکیزم بازار یې تود کړ. ما ولیدل چې نورې دواړې ډلې راته د زغم وړ نه دي، ((نه اشه ښه ده نه ګله، دوی دې وخوري یو تربله)) او په برلین کې مې د استادۍ په پلمه خپله استوګه غوره وګڼله. پر ۱۳۶۵ل کال مې له راستنېدو سره چې دوکتور نجیب د ګوند و دولت مشرتابه ته رسېدلی و، بیا هم په ګوند کې خپل غړیتوب وساته، خو کومه ورته څپه چې د مخه راپیل شوې وه، نوره هم پسې تونده شوه او ورسته د شتو ټولونې سیالي د بډو او چور، غلا او خیانت، جاسوسي، هېواد پلورنې او په پای کې د هېواد د ټوټه کېدو پلان په خپله د مشرتابه د غړیو له خوا شورو زور وموند، نور راته په ګوند کې پاتې کېدل په همدغو جرمونو کې شریکېدل وبرېښېدل او د همدغو لاسوندونو په راوړنه مې خپله استعفا وړاندې کړه. مګر د ((ایډیولوژۍ)) د مثبتو او انساني اړخونو پلوی به مې د ژوند ترپایه کومه وټه ونه مومي.

له دې کبله بې سیاسته ژوند، په ژوند کې نه شمېرم او هنر و ادب هم د ژوند د یوه ټوک په توګه په سیاست پورې تړلی بولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶- پوښتنه: پر تا باندې تل دا انتقاد هم دی چې ستا ليکلار ډېره گرانه ده او په اسانه پرې څوک نه پوهېږي ايا دا انتقاد تر کوم ځايه سمون لري؟

ځواب: لکه پاس مې چې وويل، ما په خپله د ((يوې، يوازينۍ، نگه، بشپړه، کره ليکنۍ پښتو)) يا په لنډ ډول ((معياري پښتو)) غورځنگ راپيل کړی دی، نو بايد زما ليکلار د همدا سې پښتو يوه څرگندويه بېلگه وي او جوته ده چې زما ليکنۍ پښتو د نورو غوندې يوه لنډه تنگه سيمه ييزه پښتو نه ده، بلکې د ټولو سيمو، تاريخي متنونو او نويو رغاونو استازې کوي او يوازې په سلو کې پنځه ويشت پورو ييونه (دخيل لغات) را اخلي. ځکه د نورو سترو نړيوالو ژبو غوندې د معياري پښتو ليکلار هم بايد پر جوړښتي (گرامري) يووالي او لغوي رنگارنگوالي ولاړه وي. دا هم بايد ووايم چې ددغه انتقاد آره چېړې ده ((که ملحد يم د دښنه يم)) په ادبي زېږونو کې پر دغه ژبنۍ خوا سربېره فکري او بديعي پېچلتيا هم کېدی شي، د انتقاد لپاره پلمه شي خو دا پلمه هم بې سرو بوله ده په دې چې هنر زېږونه له گزارش سره همدا تو پير لري.

۷- پوښتنه: د نوي ازاد شعر په باب ځينې پسې شا او ځينې لا مخامخ ستا هلې ځلې انتقادوي، ستا په نظر د دوی دغه کار زموږ ادب ته زيان نه رسوي؟

ځواب: لکه څنگه مې چې ستا د مخنۍ پوښتنې په ځبرگون کې پر دغه باب رڼا واچوله، له عيني پلوه هېڅ رښتينی پرمختللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور ځنګ بې ګټې نه وي او جوته ده چې هر راز ناباندي يې بې ځايه او بې ګټې وي. دلته له دې پرته چې دغه متل را ياد کړم، بل وړ ځواب ورته نه ګورم: ((کاروان به تېرېږي او سپي به غپېږي.)) هيله ده چې زما دغه غبرګون ته په خپله ((افراط)) ونه بولې.

۸- پوښتنه: ستا په نظر د يوه ليکوال هغه هم ستا غوندې د يوه ستر ليکوال لپاره په سياست کې سيده ګډون ښه برېښي او که څه ډول؟

ځواب: که يو ليکوال او بيا اديب غواړي، پرګنو ته لار پيدا کړي او ټولنيز ګرانښت او منښت يې په برخه شي، بايد د خپلې ټولنې په پرمختللې مبارزه کې کارنده ګډون ولري او لاڅه يې تل دا وي چې په مخکښانو کې يې ځای ونيسي. ((ادب د ادب لپاره)) نن سبا هډو هېڅ ارزښت نه لري او ((ادب د ژوند لپاره)) په خپله سياست دی. دا خبره چې ځينې ليکوال وايي ((له سياست سره کار نه لرو يا مو سياست نه خوښېږي)) په خپله يوه سياسي خبره ده. داسې کسان هم له سياسي ګروهې ځان پاکولای نه شي، هرومرو يوه سياسي لار او تګلار لري او په کړن کې ليدل شوي دي، چې تل د پرمختللي سياست او مبارزې په مخالف سنګر کې ټيکاو لري او د دې لپاره چې د خپل ارتجاعي سياسي دريځ د پټولو هڅه يې کړې وي، سياست او ادب سره نه پخلاکېدونکی بولي او له دې انګروزې سره سوچ کوي، نور به وغولوي، له دې ناخبره چې خپل ځان غولوي. هره ادبي زېږنده که شعر دی يا داستان، ننداريک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، که فلمليک، هرومرو يو سياسي، يا په بله وينا يو ټولنيز ارمان او پيغام لري، خو که دغه ارمان او پيغام يو خوا له هنري ارمان سره اخښلی را اخښلی وي او بل خوا د ټولنې له پرمختګ او پرمختيايي بهير سره سمون ولري، داسې چې د اندو جاج (فکرو مفهوم) له پلوه پوره ژور او د ژبنۍ او هنري جولې له پلوه له يوه ښکلاييز خوند او راکښون څخه ډک وي او له دې سره سره يې د انساني ټولنې او ژوند په انځورنه او ځلونه کې پوره رښتينولي نغښتې وي، هغه زېږندې به په رښتيا سره منښت او ګرانښت ولري او له دې سره به يې زېږندوی هم له دغه وياړ څخه برخمن وي.

د نړۍ نوميالي شاعران او ليکوال تل پرمختللي او جنګيالي وي. دلته د سيده او ناسيده پوښتنه سمه نه ده که ستا موخه ګوندي غړيتوب وي، نو ((شنې په غلا نه چيچل کېږي))، د يوه تش ((اپولوتيست)) ليکوال يا په بله وينا د يوه ارتجاعي دريح ليد توګې او نړۍ ليد لرونکي ليکوال پرمخ د پرمختګ ورشو ډېره لنډه تنګه ده او کوم ارت او په زړه پورې ښځونه او لرليدونه په مخ کې نه لري او د چا خبره ((د جولا غوندې يې منډه تر مړوي پورې وي)) او بس.

۹- پوښتنه: ځينې کسان وايي چې ((د استاد زيار د پښتو پالنې روحيه د ده له سياسي تګلارې سره ټکر خوري)) ستا په اند دا خبره سمه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب: دا چې زما پښتو پالنه د ټولنې له کوم ناپښتو ملیت یا ډلې ټپلې په تاوان نه ده، بلکې د افغان ولس د ټولنیز او فرهنګي پرمختګ په ګټه ده او له بلې خوا زما له سیاسي تګلارې او اند پوهې سره پوره اړخ لګوي، نو ولې تر دا منځ ټکر پېښ شي او که کوم ټکر دلته لیدل کېږي، آره (منشا) یې له ما سره نه، بلکې له هماغو لنډ اندو پښتنو او نا پښتنو یا ګوندیانو او ناګوندیانو سره ده چې پښتنو ته د مشر ورور یا اکثریت په سترګه نه ګوري، کاشکې دوی له ما سره، نه یوازې د مارکسیستي- لینیستي آرونو (اصولو) له مخې، بللکې لږ تر لږه د ټولمنلیو نړیوالو آرونو پر بنسټ استدلال کولای، هسې بې آرو بې دلیله ادعاوې ماته کوم ارزښت درلودای نه شي.

۱۰- پوښتنه: لکه څنګه چې څرګنده ده، ته د نورو ټولو مخینه والو او ازمېښتکارو لیکوالو په اندول له ځوانو شاعرانو او لیکوالو سره زیات نږدېوالی او لوربینه لرې او له همدې کبله در نه ډېر ګڼ شمېر تاو راتاو هم دي، علت څه دی؟

ځواب: ما د (نوي- زوړ) د مبارزې سختې شپې لیدلې او تر اوسه یې لاګورم، له دې کبله زه نه غواړم زوړ خوښی پاتې شم او د ((زوړ)) د خوشالونې په بیه ((ځوانان)) له ځانه بېزاره کړم. ما له هغو ((زړو)) څخه ستر لوست اخیستی، چې تل یې پر خپلو ((زړو)) ټینګار کړی او د نوي پښت د نوښتونو پر ضد دریدلي، یا په بله وینا د نوي او ځوان استعداد په غوړېدا کې خپله نیستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويني. دا سې زاړه خپل ځانونه په خپله منفوروي او کوم درناوی چې ځوانان يې ورته بايد وکړي، په لوی لاس له لاسه ورکوي. زه د همدغه رمز په پوهېدو سره دې پايلې ته رسېدلی يم چې نه يوازې ځوانانو ته په کمه سترګه ونه ګورم، بلکې د استعداد د غوړېدا او هڅونې مرسته يې وکړم. همدا سبب دی چې تر ((زړو)) مې له ځوانانو سره ناسته پاسته زياته ده، ليکنې ورسموم او سمه لارښوونه يې کوم، نو ښکاره ده چې تر بل هر چا پر ما ډېر تاو راتاو وي او هماغومره پرې ګران يم، لکه څومره چې دوی پر ما ګران دي. زه که هرڅومره زوړ شم، فکرو خيال، هيله او ارمان به مې زړښت ته پرې نږدي او په دې ډول به تر مرګه له ځوان پښت سره واټن ونه لرم. د نوي ازاد شعر لپاره زما هاند وهڅه د همدې لوښې ښکارندوی دي. زه ددې څه پروا نه ساتم چې زوړ خوښي زاړه دې رانه خوښ وي يا ناخوښ، ځکه بې له هغې دوی د ګور پر څنډه ولاړ دي او له دې سره سره يې بې ګټې اندونه او ازمېښتونه هم يوځای ورسره له منځه تلونکي دي.

حال دا چې ځوانان يوه ويړه راتلونکې په مخ کې لري او زما د پښت د نورو ليکوالو او فرهنګيالانو ورمندون (قضاوت) او ارزونه (ارزيابي) د همدوی په لاس کې دي.

۱۱- پوښتنه: لکه څنګه چې ښکاره ده، اقتصادي حالت د ژوند په ټولو برخو کې خپلې اغېزې ښندي، ستا اقتصادي اکر پر اوس وخت څه ډول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب: زما اقتصادي اکر سمدلاسه په دې بد نه دی چې کار ډېر کوم او له دې سره مې ورځنۍ اړتیاوې هم خړوبېږي. د زېرمې خیال دومره نه ساتم، تش همدومره بو بچت هومره په پام کې نیسم چې زما او زما د کورنۍ غړیو کومې نابېرې پېښې ته ځواب وویلای شي. زه په دې برخه کې د المانیانو نه، بلکې د فرانسیانو لپاره خوښوم، لکه چې وايي: ((المانیان ددې لپاره ژوند کوي چې کار وکړي او فرانسیان ددې لپاره کار کوي چې ژوند وکړي)).

۱۲- پوښتنه: لکه څنګه چې برېښي، ستا روغتیایي حالت ډېر ښه دی او لا تراوسه ځوان ښکارې او د همدغې روغتیا په برکت دې په **۳۵-۳۶** کلن لیکوالي ژوند کې دا دومره کار کړی دی، نو که همدا سې روغ پاتې شې او یو اوږد ژوند ولرې، کله دې دا هیله هم په زړه کې غځونې کوي، چې په لیکوالۍ کې پر ملي کچه سربېره نړیوال ریکارډ هم ټینګ کړای شې؟

ځواب: لکه چې وايي: ((نړۍ په امید خوړل کېږي))، نو زه هم د خپلو ټاکلو ژوند آرونو (پرنسیپونو) د چوکاټ دننه له یوه امید سره ژوند کوم او هغه امید هم دا دی چې په خپل ژوند کې ستر فرهنګي بري او بریاوې ترلاسه کړم. لومړی مې په ملي او بیا په نړیواله کچه، یا مې لږ تر لږه د خپل ملي او بیا جهاني فرهنګ په تاریخ کې نوم په غټو تورو وکښل شي. زه په همدغه هیله او ارمان د یوه روغتیایي اوږده ژوند پلوی یم او له همدې لامله په پرتلیزه توګه تر ډېرو همزولو ځوان پاتې یم. زه د بې خرته دماغي کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅنګه جسمي کار او ورزش، پلي ګرځېدل او هوسايیز پروګرام او بیا سم او ارام خوب او وړنده خوراکي رژیم هم له یاده نه باسم د سویس شپږ کلنې تحصیلي استوګنې زما د مادي او مانیز ژوند کچې په لوړونه کې خورا ستر نقش لوبولی دی او همدغه شپږ کاله مې په خپل ژوند کې شمېرلي دي چې هغه هم د څرخي زندان یو کلن بند راته بېرته له صفر سره ضرب کړل، خو بیا هم د ناخوالو او بېلابېلو رواني فشارونو او اندېښنو زغم مې د رواني تلقین له لارې تل لوړ ساتلی او د ((خوږو)) په پرتله ((ترخه)) ژر ژر هېروم. زما زیات شعرونه له همدغه تلقین څخه رنګ اخلي، که نه هسې خو مې ژوند سر ترپایه رنځ او کړاو، درد او څړیکې دي او د چا خبره هسې ځان غولوم او زړه خوشالوم.

((چې په ناز لوی شي په زیار زړېږي))

زه پـه زیـار لـوی شوم، په ناز زړېږم

۱۳- پوښتنه: لکه څنګه چې وايي، د لوړ استعداد او ذکاوت خاوندان، یا په بله وینا نابغه د ښکاره کړو وړو او ناستې پاستې له پلوه زیاتره نارمل نه وي، یا په ډاګه وواېم له نبوغ سره یو راز لېونتوب هم ملګری وي، نو ته له دغه پلوه د خپل ځان په باره کې څه نظر لرې، ایا لومړی ستا دا دومره فرهنګي او علمي بریاوې د همداسې لوړ استعداد یا ((نبوغ)) ښکارندویي نه کوي او دویم دا چې که دا خبره سمه وي، نو ستا ځینې ناړامۍ او نه سازښتونه یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول (لېونتوب) نه ګڼل کېږي او باور لري چې ته هېڅ راز جسمي او رواني يا دماغي ناروغي نه لرې؟

ځواب: زه څنګه چې د لوړ استعداد، ذکاوت يا نبوغ دعوا نه لرم، نو د لېونتوب تور راباندې هم لګېدای نه شي. زه ګومان نه کوم، زما د ذکاوت کچ و مېچ يا (I.Q) دې دومره لوړه وي او دومره نومرې وو ړلای شم چې زما د فوق العاده ذکاوت يا نبوغ تر بريده ورسي. زه د نژدې دېرش کلنو رسمي او نا رسمي زده کړو په اوږدو کې هماغه مهال د لوړې درجې يا لومړۍ درجې په اخيستلو بريالی شوی يم چې زياته خواري او زيار مې ګاللی دی، که نه کله کله د بې پروايۍ او ناغېړۍ له کبله مې نه يوازې اول نمره ګي بايللې چې لا بېخي په منځنۍ او ټيټه درجه کامياب شوی يم. زه د کرکټر لوژۍ د آرونو له مخې ((دماغي)) کرکټر ارزول شوی او ډلبندي شوی يم (د پوهاند سيد بهاوالدين مجروح د شننې له مخې) او له همدې کبله چې له هرڅومره ګرانې او پېچلې علمي موضوع او مسالې سره مخامخ شوی يم، د پوهېدنې او شننې له توغه يې پوره وتلی يم، خو بيا هم د پرله پسې هاند و زيار په پايله (نتيجه) کې. زه همدومره پوهېږم چې دومره تېز هوشه نه يم او يو څه وخت ته اړتيا لرم چې يوه علمي يا فلسفي پوښتنه او مساله په هر اړخيزه توګه حل کړم او هرو مرو پرې بريالی کېږم. زما پرتليزه روغتيا زما د خپلې پاملرنې او اوډلي ژوند زېږنده ده. يوه نيمه روغتيايي ستونزه به هرومرو ولرم چې يا خو به مور زېږې وي او يا خو به مې د ژوند په لومړنيو پنځلسو کلونو کې راپېښه شوې وي، ځکه دغه کلونه مې له سختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېوزلې او بدويت سره ملګري وو. زه له څو کلو راهيسې پوه شوی يم چې ښي غوږ او کيڼه سترګه مې کمزوري دي او له دې سره متې پر دې هم ورسېدم چې دا دومره عمر او بيا د زده کړو په بهير کې هرومرو زيانمن شوی يم او ډېر څه مې چې بايد لاسته راوړي وای او ژر مې لاسته راوړي وای، له لاسه وتلي دي. حافظه مې هم دومره پياوړې نه ده او د ټولو په پای کې له ارثي پلوه زما د پېژې د څوکې يو څه کږوالی هم تل زما د ناپامۍ او نه ځيرتيا سبب شوی دی. زما نه ژبورتيا هم ښايي د پاسنيو طبيعي او کسبي روغتياييي نيمګړتياوو زېږنده وي او له همدې کبله مې د زده کړو په ګړنيو ازموينو کې تل پوره نومرې نه دي اخيستې او په ليکنيو (تحريري) هغو کې مې بيا پوره پوره وړې دي. اوس هم زه تر وينا په ليکنه کې ځان ډېر پياوړی ننګيرم که دا خبره سمه وي چې د هر چا د استعداد او ذکاوت له لوړوالي سره هماغومره د لېونتوب لوړوالی هم وي، نو کېدای شي، دغه غبرګ ويار زه هم ولرم. خو رښتيا رښتيا دا ده چې زه ټول فرهنګي او علمي بري او برياوې د خپل لوړ استعداد زېږنده نه، بلکې تر هر څه دمخه د خپلو هاندو هڅو او خولې تويونو ييبره بولم، زه دلته د نوميالي مخترع اډيسن د خبرې پخلی کوم چې د اختراعاتو په باب يې د يوې پوښتنې په ځواب کې کړې وه:

((نبوغ پـه سلو کې ۹۹ پـه خولې توينـه اړه لري او يـوازې يـو پـه الهام)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانپېژندنه

(Autobiography)

د ځانپېژندنو ثبت د لیکوال د ځاني، ټولنیز، سیاسي او فرهنګي ژوندانه په څېړنه او سپړنه کې ډېر رول لري، په تېره بیا دا چې دا پېژندنې په خپله د لیکوال په قلم ثبت شوي وي. دا لیکنه یا ځانپېژندنې، چې دلته یې لولئ، پوهاند استاد زیار په خپل قلم لیکلې، نو ځکه دده د ژوند په تشریح کې ډېره مرسته کوي.

کله چې سړی د همېشه بهار ننګرهار له منځي جلال اباد څخه مخ پر سویل یو دېرش څلوېښت کیلومتره د مزینې په ښکلې او سمسوره دره کې پورته ولاړ شي او د سپین غر شنې لمنې ته ورنژدې کېږي، په هر نیم کیلومتري واټن کې یوې لوېې ویالې ته رسي چې لوی لوی کلي او لوړې برجورې کلاوې، شنې کروندې، بڼې دېرې او ښېرازې باغچې ورباندې لکه د مرغلرو لړ پرله پسې پرتې دي. دغه ویالې له پسرلي نیولې، د اوړي تر وروستیو شپو ورځو له مست څپاند ((مزینې)) رود څخه د لویو لویو دودیزو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندونو له لارې اوبه را اخلي او ډکې بهېږي او بیا وروسته یې د چینو او کارېزونو نرۍ نرۍ اوبه ځای نیسي؛ لـه همدې کبله یـې د لرنیو (وروستي ورخو) برخو منګني کښتونه د برنیو (سر ورخو) هغـو هـومره ګڼ سمسـور او ښـېرازه نـه وي- مزینـې رود لـه خپلـې ښکلې او اوږدې درې سره د سپین غر له هغو سویلي سر درو څخه سرچینه اخلي، چې د شینوارو او خوګیانو تـرمنځ تېرنـی او اداري برید جوړوي او شمالي هغه یې د کورمې سیند سرچینه؛ د مزینـې رود پر نویو اوبو (باریکاب) باندې پر کابل سیند پای ته رسي.

دغـه رود لـه کوټ او چپرهار هغـو سره د ((روداتو ولسوالۍ)) رغـوي چې لـومړی تـرې پـه ((تـور راغـه)) او دویـم تـرې پـه ((سـپین راغه)) جلا کېږي.

د همدا سې یوې ویالې له سر ورخ څخه پر شمال د ((اخون کلی)) د کلاوو لړۍ رانښلي چې څلورمه یې د ملک میرسید کلا نومېږي او ځینې یې د ملا رحمت الله کلا هم بولي، ځکه د دواړو مخورو ترمنځ سمه پر دوو برخو وېشل شوې او دواړه یو برابر اړوندان او ګاونډیان لري. دغه کلا تر ټولو هملړو کلاوو ډېره لوړه او برجوره ده او مخه یې د تلبهاندې ویالې له کبله تل په شنو کروندو، ښو دېرو او ښکیو ښکلې او ښېرازه برېښي. د مزینې رود منځ لار چې اوس سړک شوی دی، د دغې کلا له سویلي اړخه تېرېږي.

زما مور وپلار تر یوه لانجمن واده دولس- دیارلس کاله وروسته له یو زوی لور سره له پاسني حصارک، میدانک او بیا روغانیو څخه دغې کلا ته راالېږد بدلي وو او د ملک میرسید د ګاونډي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

توګه يې په يو خونيز کور کې استوګنه غوره کړې وه، چې له
څارويو سره په کې يوځای اوسېدو. زه د خپلې مور د وينا له مخې
په همدغه کورګي کې د ۱۳۱۵ل کال پر دويمه يا دريمه مياشت
زېږېدلی يم، چې د صفرې له مياشتې او د مندتو (زردالو) له موسم
سره يې سمون درلود؛ دا ځکه چې دغه تازه راوتې مېوه يې راباندې
وېشلې وه دا هغه شپې ورځې وې چې زما د دوو خوېندو ترمنځ
يوازينی اووه- اته کلن ورور د کوي د ناروغۍ له کبله له نړۍ څخه
تازه سترګې پټې کړې وې. له دې لامله زما زېږېدنې دغې کوچنۍ
کورنۍ ته نوې رڼا وبښله او له ټولې بېوزلۍ سره سره يې د ناز او
هوسايۍ په غېږ کې رالوييدلم او په مينه مينه يې پاللم او روزلم.
پلار به مې په هر اختر کې په ښايسته کاليو پټولم او په کال کې به
يې د سيالۍ په توګه د ولسوالۍ بازار (شيرشاهي) ته پر شا
لېږدولم او يوه ښکلې چرمه يې ټټرۍ (سدرۍ)) به يې راته پر درزي
باندې ګنډله. د پلار د ځوانۍ د ځواکمنو متو او نه ستومانېدونکي
کارو زيار په برکت مو يو شډل، مګر څه ناڅه هوسا او بسيا ژوند
درلود. له کرګرۍ او جولاګرۍ سره يې د غوا خوسي او مېږې وزې
ساتنه پالنه هم کوله. له همدې کبله مو د شودو، شړومبو کوچو او
غوړيو کمی نه و او هېڅ ژمی مو بې لاندې نه تېراوه.

له فرهنګي پلوه ميرسيد کلا تر نورو کلاوو پوره دمخه وه، هسې
خو ټول اخون کلی، لکه څنګه يې چې له نامه ښکاره وه، يو ديني-
فرهنګي کلی و او د سيمې د يوه مخور او ستر ځمکوال اخون په
نامه نومول شوی و چې شاهي دربار ته يې هم لار درلوده او امير

(c) ketabton.com: The Digital Library

حبیب الله خان ورته د ورځې تر اوو وژنو (قتلونو) فرمان ورکړی و.
خو کله چې ورباندې د اوبخرې (حقابې) د بلوسنې له کبله یو سر تېر بزګر غلیلاک راوړ او له غټو زامنو سره یې یو ځای بلې نړۍ ته ولېږه او ساتندوی امیر یې هم همهال د خپلو چړچو بلهاري شو، نو یوې نوې را لېږد بدلې فرهنګي ((قاضي امین جان)) کورنۍ یې ځای ونیو. دغې کورنۍ هم نژدې شل کاله پر اسکیرلې ولس باندې د یوه ځېښنا ګګر په توګه خپله واکمنې وچلوله، تر څو یې د جاسوسۍ په تور له چوچو پوچو سره د کابل د همزنګ ځای شو او ترې راپاتې سمسور باغ او د هره یې د یوه لومړنې ښوونځي د پرانیستنې لپاره په زړه پورې انګېزه شوه چې د مزینې حصارک ښوونځي په نامه یې د تېر فرهنګي برم یوازینی پاتوړی او ځای ناستی وګرځېد.
زموږ کوچنۍ کورنۍ د نورو دوه درو ګاونډیو کورنیو غوندې د کلا د دوارو ځمکوالو دیني فرهنګي کورنیو له اغېز سره سره زما نورو خویندو ورونو له لیک لوست سره کومه لېوالتیا نه درلوده.
خو کله چې زه تر شپږ کلنۍ واوښتم او د کال مخکې جوړ شوي ښوونځي پلټونکي راپسې راغلل، نو پلار مې له ټولو هلو ځلو سره ونه شو کړای، ما ترې د کلا د یوازیني ښوونځي منګې هلک په توګه وژغوري. له دې سره یوه اندېښنه دا وه چې زه نه چېرې د یوه نارامه هلک په توګه کوم سرکاري کتاب څیرې کړم او ده ته خطره پېښه شي. یوه همداسې ورته اندېښنه ورته بله هغه مهال پیدا شوه چې ما ترې د سرښوونکي په سپارښتنه د یوې بغدادۍ سیپارې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانيونې غوښتنه وکړه. دا يې بيا دا سې انګېرله، ګوندې چې هغه راڅخه ځيرې يا تر پښو لاندې شي، غاړه به يې راسره بنده شي، خو مور مې دغه کار يو ستر ثواب ګاڼه، سيپاره يې راته پيدا کړه. د هغې له پای ته رسولو سره يې راته (عم) سپياره او بيا يې په هغې پسې قران شريف هم د ملا او ملک له کورنيو څخه راته په سوال وغوښتل او د هماغو کورنيو له ښځمنو سره مې لوستل. پلار مې له دغه کار څخه متې هماغه مهال خبر شو چې زما تربور استاد ترې د مبارکۍ ويلو په ترڅ کې د پګړۍ غوښتنه وکړه، بيا يې نو په هسکه غاړه هغه ته پګړۍ ورکړه او زه يې ونازولم. مګر تر څو چې ژوندی و، د ښوونځي د يوې سليټ تختې اخيستنه يې را باندې ونه لوروله. دريم ټولګي ته نوی بريالی شوی وم چې د پلار سيوری مې له سره پرېوت او ما ددې لپاره چې متې راته مور سليټ تخته واخيسته، مړينې يې دومره اندېښمن نه کړم. له دې ناخبره چې يوازينی رزمنه وال (نفقه رسان) مو له لاسه ورکړ او د مشروټې نرينه غړي په توګه د درو نورو غړو (مور او دوو کشرانو ورونو) کالخوا يي همدا زما تر غاړې شوه. زه اړوم چې په هماغه نه کلنۍ کې تر ژرندې او لو و لور پورې ټولې بهرنۍ چارې پرمخ يوسم. له پلاره راته دومره پانګه پاتې وه چې متې مو پرې يوه وزه واخيسته، نور نو د خدای اسرې ته کېناستو. له بده مرغه هماغه ژمی له سختو واورو سره ملګری و او بل کال ته ورپسې پر ټوله سيمه د يوې بېسارې وچکالۍ او قحطۍ ناتار راخپور شو. ځوانې جانې کونډې مور مې نوره اړووته چې د کور څلور د ېوالي پرېږدي، تور ټيکری

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر سر کړي او لـه مـوږ درو سرو زامنو سره پـه کوچياني ژوند پيـل وکړي؛ دواړي مشـرې خوينـدې مـو خـو لا د پـلار پـر ژونـد پـه خپـل بخـت پسـې تللـې وې. مـور بـه مـې د لـو و لـور او مـزدورۍ لپـاره کشروټۍ درې کلن ورور پـه غېږ کې ونيو او موږ دوه لږ شان غوټکي (نه کلن او شپږ کلن) ورونه به يې لـه لاسـه ونيـوو او د کـامې، جلال اباد او نورو لريو نژديو سيمو پـه تکل بـه مـو خپـل ((عـاريتي)) کـورو کلي پرېښوول. يا بـه مـو د غنمـو وږي ټولـول، يـا کـودي، يـا بـه مـو د جوارو وږي سپينول، يا به مو پـومبه اوبله او يا خو بـه مـو لـه چـا سـره پـه يوه خېټه مزدوري کوله.

ما له دغو ټولو خواريو مزدوريـو او لـولنګريو سـره سـره بيـا هـم د زده کړې لړۍ نه پرېښووه او لـه څلورم ټولګي څخه مې تر شـپږمه څـه پـر مزينـه او څـه پـر کامـه د يـوه او بـل پـه مـزدورۍ پـرمخ بوتلـه. دغـه مهال ۱۳۲۸مو لـه ميرسيد کلا څخه خپـل پلرني کلي حصارک ته کډه وکړه. هلته مـو د خپـل پخـواني ځـای ځـايګي او پـولې پټـي څـه نښـه نښانه او قباله پاتې نـه وه او تـر کلونـو کلونـو ګاونډيتوب وروسـته مو متې په خپلو متو ځانته کلاګۍ جوړه کړه او جريب نيم ځمکه مـو ورسره هم وپېرله. د ښوونځيوالي زده کړې ترڅنګه مې هـر سـهار او مازيګر ديني هغه هم پرې نه ښووه او تر شپږم ټـولګي وروسـته راتـه د همدې مزدکي زده کړې کېدون راترلاسه شو او د چړې پـه تـوګه مې پوره څلور کاله د ننګرهار پـه بېلابېلـو لريـو نـژديو سيمو کـې عربـي او پارسـي زده کـړې پـرمخ يـوړې، ترڅـو رابانـدې د کـوم زړه سـوانـد فرهنګيالي زړه وسوه او پـه جلال اباد کـې يـې تـر ازمـوينې وروسـته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۳۲ تعلیمي کال لپاره د کابل لیلیه ښوونځي ((دارالمعلمین)) ته راواستولم. دا زما په ژوند کې لومړی اوړون ټکی و چې هم یې له بېوزلۍ او لوږې وژغورلم او هم یې له ناپوهۍ او بې لیکلوستۍ.

کابل د هېواد د یوازینۍ غورې فرهنګي منځۍ په توګه زما د هر اړخیزې روحي او ذهني ودې او غړېدا لپاره لیاره اواره کړه او زما پرمخ یې د پراخو علمي- فرهنګي پرمختیاوو روښانه څنډونه او لرلیدونه پرانیستل. په ابن سینا ښوونځي او دارالمعلمین کې زما شپږ کلنې زده کړې له ډېرو بریو او بریاوو سره ملګرې وې. له اتم ټولګي څخه مې د شاعرۍ او لیکوالۍ وړتیا غځونې وکړې او زه یې دې ته وهڅولم چې په ټولو پوهنتوني څانګو کې له چانس درلودنې سره سره ژبې او ادب ته مخه وکړم او همدا مې تر پایه د ژوند یو نه بېلېدونکی ټوک وګرځي. له دې سره سره مې له لسم ټولګي څخه تر دولسمه د ژمنۍ رخصتۍ له خوا د هلمند ناوې په پروژه کې له امریکایانو سره لومړی کال د ډیزاینر او پر دویم کال د افیس انجنیر په توګه کار کاوه چې پر جیب خرڅ سربېره مې خپله انګلیسي زده کړه هم پراخوله د تعلیمي کال په اوږدو کې مې هر ګوره ادبي او ژورنالیستي لړۍ هم پرمخ وړه او د باسکټبال د ټیم د غړي او مشر په توګه مې وزګار وخت هم هسې وزګار نه تېراوه. پر ورځپاڼو، مهالنیو او اوونیزو سربېره مې سر له دولسم ټولګي ۱۳۳۷ څخه له راډیو افغانستان سره د همکارۍ لړۍ هم رانښلولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه او په پوهنتوني دوره کې مې پرې د څو ورځپاڼو او مجلو پرله پسې خبريالي هم ور زياته شوه.

پر ۱۳۴۱ل کال له پوهنځي څخه له وتلو سره سم له سمونې په علمي کدر کې ونيول شوم او د ژبپوهنې د نوې پرانيستل شوې څانګې (موسسې) په چوکاټ کې راته ((د افغانستان د ژبپوهنې اتلس)) لپاره د ژبنيو څېړنو کار را تر غاړې شو چې پر ۱۹۲۰م کال په ويانا کې د يونسکو د ختيځپوهنې د ځليرويشتمې کانګرې له خوا يې سپارښت شوی و او د اروپايي ژبپوهانو په علمي تخنيکي او مالي مرسته د يوې اوږد مهالې پروژې په توګه پرمخ وړل کېده. ما نژدې پنځه کاله د هېواد په غرو رغو او کليو بانډو کې د هېواد د څوارلسو ژبو څه د پاسه سل ګړدوده د جلا جلا اثارو په بڼه وڅېړل او وکښل. دغه ډګر څېړنې (فيلډ ريسرچونه) چې د هېواد او سيمې په کچه يې مخينه نه درلوده، زما د راتلونکو لورو څانګيزو زده کړو په برياليو پرمخوړنه او علمي فرهنګي بشپړتيا کې يو ښساري غوره نقش ولوباوه.

ما په دغه ترڅ کې د نورو دوه درو ملګرو په توپير يوازې د ګړدودو پر څېړنه، کښنه او ټولونه بسنه نه کوله، بلکې ورسره ورسره مې د هرې اړوندې ژبې او سيمې فولکور او دودونه جالونه هم کښل او راټولول. له دې سره سره مې ژورناليستي هڅې هم پرمخ وړې او د بېلابېلو خپرونو د همکار او په تېره د هېواد ورځپاڼې د لومړني او همېشني خبريال په توګه مې د هر څېړنيز سفر يو اوږد انځوريز راپورتاژ هم را برابراوه. د علمي او فولکوريکو څېړنو يوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه مې علمي خپرونو لکه کابل مجلې او ورمې مجلې ته سپارله او بله مې له ځان سره په ځانګړو څرمه کتابچو کې راخوندي کوله؛ ثبت کړې هغه خو مې له ژبنیو څېړنو سره یوځای د پروژې د امانت په توګه د اړوندو ځانګو په واک کې ورکوله چې آر (اصل) یې سویس ته استول کېده او کاپي یې د پوهنځي د ژبپوهنې په موسسه کې خوندي کېدله.

زما د علمي- فرهنګي بشپړتیا دویم اوړون ټکی د لوړو ځانګیزو زده کړو لپاره هغه بورس و چې د نوموړو پنځه کلنو څېړنو د پاداش په توګه د سویس ملي فونډ راپه برخه کړ. ما ددغه هېواد د پایتخت برن په دولتي پوهنتون کې شپږ کاله د ټولیزې (عمومي) ژبپوهنې هندو اروپایي او هندو ایراني فیلولوژۍ او په څرمه توګه د وګړ پوهنې (اتنولوژۍ) او ادبپوهنې زده کړې پرمخ بوتلې. چې لومړي درې کاله مې د الماني او انګلیسي ژبو زده کړې او پیاوړتیا او ماسترۍ ونیول او درې وروستي مې د یفل دوکتورا. ما د سویس په ښکلي هېواد کې له شپږ کلنې استوګنې څخه نه یوازې د خپلې ځانګیزې پرمختیا او بشپړتیا لپاره ګټه واخیسته چې لا تر څنګه مې له خپل استاد پروفیسور ژارژردار سره د افغانستان د ژبپوهنې اتلس د تیارونې په بهیر کې هم خپله مرسته ونه سپموله، په تېره د خپلو څېرلیو او کښلیو ګړدودو په برخه کې. پروفیسور ژاردار د سویس د ناسیونال فونډ درې- څلور ټوکه چاپ ته چمتو کړي او پاتې کار ته له کور ناستې سره سره دوام ورکوي. له هېواد سره مې پرله پیېلي ژورنالیستي او ادبي اړیکي دپخوا په څېر پالل. د شعر

(c) ketabton.com: The Digital Library

په برخه کې مې ښېخي يوه نوې لياره ونيوله او دا نه يوازې له دې لامله چې د اروپايي ادبي او شعري بهير تر اغېزې لاندې راغلی وم، هغه هم زياتره له جوليز (فورمال) پلوه، بلکې نوي طبيعي، ټولنيز او فرهنګي چاپېريال راباندې نوې اغېزې وښندلې، په تېره د سويس ښېساري ښکلي او الهام ښښونکي پنځ زما پر شاعرانه ولولو يو نه اټکلېدونکی اثر واچاوه. ما په وزګار او ازادو ورځو کې له غر ګرځيو او سکي لوبغاړو سره يوځای پر واورينو الپونو او ښېرازو ځنګلونو، سيندګيو او سيندونو او ټولو جنتي منظرو ګرځېدم او د ايشيا د جنت ((افغانستان)) په ياد به مې ترې شاعرانه الهامونه اخيستل، په سويس او نورو اروپايي هېوادو کې زما د شعرونو ښېلګې په ښېلا ښېلو غونډونو کې له ځای او نېټې سره راخوندي شوې دي. ما د سويس له ديموکراسۍ څخه په ګټه اخيستنه د خپل يوه شعر الماني ژباړه د پوهنتون په يوه کينلاسي اوونيزه ((برنرستوډنټ)) کې خپره کړه چې ډېره هنګامه او انګازه يې پيدا کړه او د اړوندو زده کړيالو (محصلينو) د ټولنې ((فوروم پوليتيکوم)) له تاوده هر کلي سره سره راباندې په وروستيو دوو کلو کې يو نيم زريز بورس پر پنځه سويز بدل شو. هماغه وو چې له سياسي شعرونو سره مې هغه پخوانۍ لېوالتيا کمه شوه او له ټولنوال رياليزم سره مې د روماتنتيسيزم او سمبوليزم راګډولو ته هڅه ډېره شوه، يا د چا خبره د ((شعريت)) په هڅه کې شوم. که څه هم زما دغه هڅه هېواد ته له راستنېدو او ګوندي فعاليت سره نيمزالې غوندې پاتې شوه او متې يې د شپېتمو کلونو له پيل سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېرته ساه واخیسته. هسې خو سیاست زما له شعر سره نه بېلېدونکی پیوند لري. ځکه زه شعر او هر هنر په ژوند پوري تړلی بولم او سیاست ور پوري د ژوند د یوه واقعیت په توګه اړوند ګڼم خو دومره نه چې هغه د شعار تر بریده ورسوي. ما د همدې وروستۍ لسیزې په سر کې پاسني آر ته خپله پاملرنه زباته کړه او په پای کې مې هم کره کتونکو ته زباته کړه چې نور مې وچ او سپېره شعار ته پای ټکی ایښی دی او دا دی د همدې لړۍ تر دوه ګونو غونډونو (اور او وینې- ګلولې) پسې مې درېیم غونډ چاپ ته چمتو دی چې په یو مهال کې د ازاد پښتو شعر لومړنۍ بشپړې بېلګې هم ګڼل کېږي او له دې سره سره زما د شل کلن ازاد شعر غورځنګ له عملي او لارښودو بېلګو څخه شمېرل کېدای شي. د ۱۳۵۱ په درشل کې مې له سویس څخه له راستنېدو سره د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې د ژبپوهنې د استاد په توګه خپله رسمي او مسلکي دنده له سره پیل کړه او د تدریس ترڅنګه مې د څېړنو او لیکنو او له دې سره د ژورنالیستي فعالیت لړۍ هم په نوي دود او سبک راونښلوله. د پوهنځي د دوې میاشتنۍ مهالنۍ (وږمې) را تر غاړه کېدل مې د دوو غبرګو غورځنګونو د سیستماتیکولو او رښتیاینې لپاره ښه فال وګانه چې لومړی مې د ((یوې یوازینۍ ګډې نړه بشپړې کره لیکنۍ پښتو)) او دویم مې د ((نوي ازاد پښتو شعر)) په نامه ان د سویس د استوګنې په وروستیو کلو کې د کابل مجلې او ځانګړو لیکونو له لارې اعلام کړي و. په دغه (وږمې) مجله کې مې ټولې رارسېدلې لیکنې له پورتني آرو معیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سمې کره کولې او بيا مې چاپ ته سپارلې او همدا سې يې د ازادو او نيم ازادو شعري ښېلګو خپرول دروا خله. له هماغې لومړۍ ګڼې څخه مې پر وړاندې ټينګار (مقاومت) پيل شو ، خو ما خپله درسته پر ځمکه ونه غورځوله ، کتونکې ډله او همکاران مې په منطق او استدلال له ځان سره ملګري کړل او د پښتو ټولنې رسمي او نيم رسمي ګوا ښونه مې د پوهنتوني اتاريتۍ او علمي ځوابيه ليکنو سره شنډ کړل.

هغه مهال چې لومړۍ ډله ييز ټکر مې پر **۱۳۵۴** کال د پښتو څېړنو د نړيوال مرکز په پرانيستونکې نړيوال علمي سيمينار کې له دوديزو پښتو پوهانو او ټيکه والو سره پېښ شو او ځوان زده کړوال پښت او د اروا ښاد ناروېژي استاد پروفيسور مورګن ستيرن تر مشرۍ لاندې مې ټول مېلمانه اروپايي ژبپوهان او ختيځپوهان پر خوا ودرېدل او د چا خبره هغو ته مې علمي او رواني ماته ورکړه. نور مې زوړ اندو بډانو له ډاګيزې (علني) مخامختيا څخه لاس واخيست او له هغې ورځې راهيسې يې چې له سرکاري واک وويسا څخه په ګټه اخيستنه زما مخې ته هر څومره کرکندې راغورځولې، له پښو يې غورځولای نه شوم، که څه هم توکيز او مانيز زيانونه يې ډېر راورسول، نه مې کوم اثر جايزه وړای شوه او نه يې د چاپ کابو پيدا کوله، مګر يو مخيزه يې زما د علمي او ژورناليستي هلو ځلو مخه نيولای نه شوه. هغه ټول څېړلي او ليکلي اثار مې پرله پسې زېرمه کول او متې مې د ثور اوښتون له دويم پړاو راهيسې د هغو د چاپ لړۍ راونښلوله چې اوس يې شمېر ۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته رسېږي. دا زما د ګوند يتوب يوازينۍ ګټه وه چې د نورو ليکوالو او پوهانو غوندې زما اثارو ته هم د چاپ لاره اواره شوه. نور خو يې تر اوښتونه پوره اووه کاله د سر په کاسه اوبه راکړې او را وروسته مې هم يو کلن څرخي زندان د همدغه ګوند پر سر وګاله چې په جنتي سويس کې يې زما د ربښتيني ژوند شپږ کاله بېرته له صفر سره برابر کړل او دا بايد اعتراف وکړم چې ګوند يتوب زما د ((معياري پښتو)) او ((ازاد پښتو شعر)) د غبرګو غورځنګونو د خنډ و ځنډ تل يو غوره لامل بلل شوی دی. په علمي، ژورناليستي او زېږندويي (ايجادي) ډګر کې هر ګوره زه ډېر لږ د ګوند د ديکتې او دوکتورين اړوند شوی يم او که په يوه ليکه کې ورسره راغلی يم، هغه مې ورسره له ښه يا بد مرغه اند پوهيز (ايډيولوژيکي) ګډوالی و. اوس چې مې د واکمن ګوند له ليکو څخه د وتو دوه کاله تېر شوي هم دي، د خپل پاټکيز رغښت او د افغان ولس د وروسته پاتېوالي په غوښتنه له خپلې اند پوهې او نړۍ ليد څخه تېرېدونکی نه يم. زه د يوه نړيوال سيستم په توګه د ستاليني سوسياليزم د راپرځېدنې هر کلی کوم، خو کپيتاليزم يې هېڅکله يوازينی الترناتيف او ځايناستی نه بولم او د يوه منځګړې هومانيستي ژغورنده نړيوال غورځنګ منځته راتګ ته سترګې پر لار يم له دې سره په زېږندويي ډګر کې هم د سوسياليستي رياليزم پر ځای د يوه ربښتيني هومانيزم لاروي خوښوم او د هېڅ بېلارې کوونکي پانګوالي (ايزم) لاره به ونه نيسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځان پوره بريالی ننګيرم چې زما شل کلنو غبرګو غورځنګونو نن سبا خپلې ييبرې او اغېزې ښندلې له يوې يوازينۍ کره پښتو سره په لره بره پښتونخوا کې ((ازاد)) يا په بله وينا ((نوي ازاد پښتو شعر) نور له هغې کړغېړنتيا (ابتذاله) را ژغورل شوی دی چې تر شپېتمو کلونو دمخه ورسره لاس و ګرېوان و. دا کومه پوچه او بې سرو بوله ادعا نه ده، بلکې د زبات لپاره يې عيني لاسوندونه لرم. د ساري په توګه د نوي او نوي ازاد شعر او ان نوي داستان هېڅ يو ځوان نوښتګر زما له سيده او ناسيده شاګردۍ او لارښوونې څخه انکار نه شي کړای. دا ماته نور کوم ارزښت نه لري چې څوک مې د شاګردۍ يا لارښوونې پاسلنه مني يا نه مني مګر د غورځنګ وياړ راځنې هېڅکله اخيستلای نه شي.

زما ټولې ليکنې، خبرني، علمي، ژورناليستيکي او زېړندويي کارونه په لومړي سر کې په خپله مورنۍ ژبه دي او کله نا کله مې په کې له پارسي، انګليسي او الماني څخه هم کار اخيستی. لومړی شعري ازمېښت مې هم په پارسي ژبه و چې د اتم ټولګي په پای کې مې ويلی و او د ۱۳۳۴ل کال د ابن سينا ښوونځي په پسرلنۍ غونډه کې مې اورولی و. همدارنګه له پارسي څخه زما لومړۍ پښتو ژباړه له لسم ټولګي، له انګليسي څخه له دولسم ټولګي او له الماني څخه له ماسترۍ مهاله را پيلېږي دا چې پارسي شعر مې دومره نه دی پاللی، ښايي چې چا به ورهڅولی نه يم، خو هڅه مې کړې چې په هر شعري غونډه کې يې يوه نيمه شعر ډوله ښلګه را واخلم. په کتابي بڼه زما لومړۍ ژباړه هم له دري څخه په پښتو وه چې د ((طب

(c) ketabton.com: The Digital Library

او حکمت په اسلام کې)) تر سرلیک لاندې مې په یوولسم ټولګي کې پر ۱۳۳۲ل کال تر سره کړی او پر ۱۳۳۷ل کال د وخت د ښوونې او روزنې د موسسې له خوا په افسیټ چاپ خپره شوې ده.

زما ادبي ژباړې له انګلیسي څخه پر ۱۳۳۹ کال د الفردو موسس د یوه شعر او د یوه چیني لیکوال د داستان له پښتو کولو سره پیل کېږي او له الماني څخه پر ۱۳۴۸کال د سویسي ګتهیلف، الماني ګویتې، برتولت برېښت او داسې نورو شاعرانو د شعرونو له ژباړې سره. د پارسي شعر را اړونه مې خو ټیک له هماغه شپږم ټولګي څخه رانښلي چې په جومات کې مې د سعدي ګلستان او بوستان، د جامي یوسف و زلیخا، د نظامي سکندر نامه او د داسې نورو کلاسیکو شاعرانو او ناثرانو اړوند اثار د یوه ټاکلي دودیز کریکولم په چوکاټ کې له عربي هغو سره یوځای یو بل پسې لوستل او ورسره ورسره مې پارسي لیک زده کاوه. د همدغه کار له برکته مې وکړای شول، کابل ته له رسېدو او د اووم ټولګي له پیلونې سره مې پر پارسي باندې د لاسبرې بهیر تر نورو پښتو ژبیو ډېر ګړندی و، تر دې کچې چې دوه کاله وروسته مې په کې خپل لومړی شعر هم وکښه.

زه دا خپله ستره نېکمرغي ګڼم، تر هغې مخکې چې له بهرنیو ژبو سره مې پېژندويي پیدا شي، د مورنۍ ژبې ((پښتو)) تر څنګه دغې دویمې غورې هېوادنۍ ژبې زما په علمي- فرهنګي بشپړتیا کې یوه نه هېرېدونکې اغېزمنه ونډه اخیستې ده او پر دې ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویاړم او ښاغم چې د ناپلیون له خبرې سره سم دغې دویمې زده کړې ژبې ما ته دویم شخصیت را ښېلی دی.

ما په **۲۹** کلنۍ کې د یوې اوږدې سوځنده مینې تر بریالنۍ پایلې وروسته واده وکړی او د همدغه بریالیتوب له کبله یې راته د ((پښتیان)) او ((پښتیانا)) په نومونو دوه غبرګ نښانونه د مینه وړې برخلیک پر تتېر راځړولي دي.

دا دی، په څرمه ډول خپل ژوند لیک له یوې لنډې کرونولوژۍ سره د خپلو لیکنو څېړنو، ژباړو او ادبي زېږونو بشپړ لیکلو ستاسې مخ ته ږدم چې په لنډ ډول زما له پېژنلې، مګر ویاړلي اندو ژوند سره پېژندګلوي پیدا کړئ.

په توله فرهنګي او شاعرانه مینه
پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار
کابل، مرغومی، ۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخځونه

ددغه اثر په کښلو کې له دغو لاندې اخځونو او يادښتونو څخه ګټه اخيستل شوې ده:

۱- دوکتور عبدالحکيم طبيبي، تلاشهای سياسی سيد جمال الدين افغاني، ۱۳۵۵ل کال، ۲۰مخ.

۲- د پوهاند زيار پنځوسمه کاليزه، د اکبر کرګر له خوا د استاد زيار اورول شوی ژوند ليک.

۳- ژوندون مجله ۱۳۲۷ل کال، د ميزان-عقرب ګڼه، ۷۸-۸۰مخونه او د پښتنې څلورم مخ.

۴- د نورمحمد سهيم مقاله، د استاد زيار پنځوسمه کاليزه، ناچاپه.

۵- ورمې مجله، ۱۳۴۲ل کال، ۹ ګڼه، ۳۵-۴۳ مخونه.

۶- پوهنې مجله، ۱۳۳۹ل کال، ۹ ګڼه، ۶۷-۷۴ مخونه.

۷- پوهنې مجله، ۱۳۳۹کال، ۱۰ ګڼه، ۵۷-۶۲ مخونه.

۸- د ثور انقلاب حقيقت ورځپانه، ۱۳۶۴ل کال ۲۵۵ ګڼه، ۵ مخ.

۹- د ثور انقلاب حقيقت ورځپانه، ۱۳۶۶ل کال د ۷ مياشتې د ۱۴ نېټې ګڼه، لومړی مخ او دريم مخ.

۱۰- ورمه، ۱۳۵۱ل کال، ۴-۵ ګڼه، ۱-۲مخونه.

۱۱- کابل مجله، ۱۳۴۹ کال، ۴ ګڼه، ۵۷-۵۸ مخونه.

۱۲- ورمه، ۱۳۵۳ل کال، لومړی ګڼه، ۱-۲ مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳- پوهنتون کابل (اوونیزه) ، ۱۳۵۳ل کال ، ۱۲ گڼه ، ۲مخ.
۱۴- درفش جوانان (اوونیزه) ۱۳۶۰ل کال ، د ۱۱ میاشتې د ۲۷ نېټې گڼه.
۱۵- پوهنتون کابل (اوونیزه) ۱۳۶۷کال د ثور د اوومې نېټې گڼه.
۱۶- زنان مجله ، ۱۳۶۰کال ، ۲ گڼه ، ۱۹ مخ او ۳۳ مخ.
۱۷- هېواد (ورځپاڼه) ، ۱۳۶۰کال ، ۱۰ میاشت ، ۲۳ نېټې گڼه.
۱۸- هېواد (ورځپاڼه) ، ۱۳۶۰کال ، ۳ میاشت ، ۱۲ نېټې گڼه.
۱۹- عبدالروف بېنوا ، اوسنی لیکوال ، ۳ ټوک ، ۱۳۴۲کال ، ۱۱۰۸ مخ.
۲۰- د اصف بهاند مقاله ، د پوهاند زیار پنځوسمه کالیزه ، ناچاپه.
۲۱- وینه او مینه (شعري غونډ) پوهاند زیار ، ۱۳۶۰کال.
۲۲- اور او وینې (شعري غونډ) پوهاند زیار ، ۱۳۶۰کال.
۲۳- د ثور انقلاب حقیقت ورځپاڼه ، د ۱۳۶۲کال ، ۳مه میاشت ، د ۱۱ نېټې گڼه ، د ن. سیوري یا (اسحق ننگیال) لیکنه.
۲۴- زیار ، مجاوراحمد: گلکڅونه (شعري غونډ) ، ۱۳۶۷ل کال.
۲۵- پوهاند زیار: زنداني نغمې (شعري غونډ) ، د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې خپرونه ، ۱۳۶۴ل کال.
۲۶- سوزونه او سازونه (شعري غونډ) ، د چاپ او خپرونې د دولتي کومېټې خپرونه ، ۱۳۶۴ل کال.
۲۷- پوهاند زیار: اند و ژوند (شعري طرحې او څلوریزې) د سرحدونو چارو وزارت ، ۱۳۶۸ل کال.
۲۹- ژوندون مجله ، ۱۳۶۷ل کال ، ۱ گڼه ، ۵-۲۲مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- ورمه، ۱۳۵۲ال کال، ۴ گڼه، ۵۰-۵۷ مخونه.
۳۱- د عبدالحمید مومند یاد، د علومو اکاډمی خپرونه، ۱۳۶۲ ل کال.
۳۲- ژوندون مجله، ۱۳۶۲ال کال، لومړۍ گڼه، ۴۷-۵۴ مخونه.
۳۳- د حمزه یاد، ۱۳۶۲ال کال، ۱۱ گڼه، ۲۹-۲۸ مخونه.
۳۴- کابل مجله، ۱۳۶۲ال کال، ۱۱ گڼه، ۳۴-۴۲ مخونه.
۳۵- د محمد هوتک یاد، ۱۳۶۲ال کال، ۱۴۵-۱۵۲مخونه.
۳۶- کابل مجله، ۱۳۴۲ کال، ۷-۸ گڼه، ۲۳-۳۲ گڼه.
۳۷- کابله مجله، ۱۳۴۲ال کال، ۹ گڼه، ۱۴-۳۶گڼه.
۳۸- کابل مجله، ۱۳۴۳ال کال، ۴ گڼه، ۷-۲۳مخونه
۳۹- کابل مجله، ۱۳۶۲ال کال، ۲ گڼه، ۱۲-۱۳ مخونه
۴۰- کابل مجله، ۱۳۶۳ل کال، لومړۍ گڼه، ۲۹-۳۹ مخونه
۴۱- کابل مجله، ۱۳۶۲ال کال، ۱۲ گڼه، ۱-۸ مخونه
۴۲- ژوندون مجله، ۱۳۶۲ال کال، لومړۍ گڼه، ۹-۲۱مخونه
۴۳- ژوندون، ۱۳۶۲ال کال، ۲ گڼه، ۵۵-۶۲ مخونه
۴۴- ژوندون، ۱۳۶۲ال کال، ۲ گڼه، ۷۲-۸۰مخونه
۴۵- ژوندون، ۱۳۶۲ال کال، ۳ گڼه، ۵-۹ مخونه.
۴۶- ژوندون، ۱۳۶۲ال کال، ۴ گڼه، ۹-۱۵ مخونه.
۴۷- فولکور مجله، ۱۳۵۵ال کال، ۱۱ گڼه، ۱۵۷- ۱۶۲ مخونه.
۴۸- فولکور، ۱۳۵۵ل کال، ۶ گڼه، ۲۶-۲۹ مخونه
۴۹- فولکور، ۱۳۵۵ال کال، ۳ گڼه، ۳۵-۳۹ مخونه.
۵۰- فولکور، ۱۳۵۵ال کال، ۲ گڼه، ۳۹-۴۲مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۱- فولکور، ۱۳۵۵ال کال، ۴ گڼه، ۳۲-۳۵ مخونه.
۵۲- فولکور، ۱۳۵۲ال کال، ۳ گڼه، ۲۸-۲۹ مخونه.
۵۳- فولکور، ۱۳۵۵ال کال، ۵ گڼه، ۲۹-۳۱ مخونه.
۵۴- فرهنګ خلق مجله، ۱۳۵۷ال کال، لومړۍ ګڼه، ۲۴-۲۵ مخونه.
۵۵- هنر مجله، ۱۳۵۷ال کال، لومړۍ ګڼه، ۲۴-۲۵ مخونه.
۵۶- هنر، ۱۳۵۹ال کال، لومړۍ ګڼه، ۵-۶ مخونه.
۵۷- هنر، ۱۳۵۸ال کال، ۴-۵ ګڼه، ۱۸ او ۸۴ مخ.
۵۸- هنر، ۱۳۶۱ال کال، قوس، حوت، ګڼه، ۳-۶مخونه.
۵۹- هنر، ۱۳۵۹ال کال، ۴ ګڼه، ۵-۷ مخونه.
۶۰- هنر، ۱۳۵۹ال کال، ۵-۶ ګڼه، ۱۷-۱۸ مخ.
۶۱- پوهنې مجله، ۱۳۴۱ال کال، ۴ ګڼه، ۲۳ مخ.
۶۲- پوهنې مجله، ۱۳۴۱ال کال، ۳ ګڼه، ۲۰-۲۳ مخونه.
۶۳- پوهنې مجله، ۱۳۴۱ کال، ۳ ګڼه، ۱۸-۱۹ مخونه.
۶۴- بلخ مجله، ۱۳۵۷ ل کال، لومړۍ ګڼه، ۱۴-۱۵ مخونه.
۶۵- ژوندون مجله، ۱۳۶۲ال کال، ۳ ګڼه، ۵-۹ مخونه.
۶۶- ژوندون، ۱۳۶۱ال کال، لومړۍ ګڼه، ۱۲-۱۵ مخونه.
۶۷- ژوندون، ۱۳۶۱ال کال، ۳ ګڼه، ۱۱-۱۴ مخونه.
۶۸- ژوندون، ۱۳۶۱ال کال، ۴ ګڼه، ۴۴-۴۷ مخونه.
۶۹- اجتماعي علوم مجله، ۱۳۶۱ال کال، ۳ ګڼه، ۱۶۳-۱۷۲ مخونه.
۷۰- تحقیقات کوشاني مجله، ۱۳۵۹ال کال، ۲ ګڼه، ۱۱-۱۱۶ مخونه.
۷۱- دوستي مجله، ۱۳۵۹ال کال، ۲-۳ ګڼه، ۴-۳۸ مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- بدني روزنه مجله، ۱۳۳۹ کال، لومړۍ ګڼه، ۱۲-۱۴ مخونه.
۷۳- بدني روزنه، ۱۳۳۹ کال، لومړۍ ګڼه، ۱۱-۱۳ مخونه.
۷۴- مېرمن مجله، ۱۳۴۴ کال، د اسد د میاشتې ګڼه، ۱۱ او ۱۳ مخونه.
۷۵- مېرمن، ۱۳۴۴ کال، د سنبلې- میزان ګڼه، ۲۳ او ۵۳ مخ.
۷۶- دوستي مجله، ۱۳۶۲ کال، ۳ ګڼه، ۸۰-۸۴ مخونه.
۷۷- دوستي، ۱۳۶۳ کال، ۴ ګڼه، ۲۷-۲۹ مخونه.
۷۸- دوستي، ۱۳۶۰ کال، ۸ ګڼه، ۴۴-۴۸ مخونه.
۷۹- دوستي، ۱۳۶۲ کا ، لومړۍ ګڼه، ۵۱-۵۷ مخونه.
۸۰- دوستي، ۱۳۶۱ کال، ۱۱ ګڼه، ۵۷-۲۳مخونه.
۸۱- ژوندون مجله، ۱۳۶۷ کال، میزان-عقرب ګڼه، ۵۳-۵۴ مخونه.
۸۲- ژوندون، ۱۳۶۵ کال، ۵-۶ ګڼه، د پښتنۍ خلورم مخ.
۸۳- محمد صدیق روهي، ژوندون مجله، ۱۳۶۳ کال، ۵ ګڼه، ۸ مخ.
۸۴- محمد صدیق روهي، ژوندون مجله، ۱۳۶۳ کا ، ۵ ګڼه، ۱۳ مخ.
۸۵- کابل مجله، ۱۳۵۲ کال، ۱-۲ ګڼه، ۲۵-۳۷-۱۸۰مخونه.
۸۶- وږمې مجله، ۱۳۵۲ کا ، ۱-۲ ګڼه، ۱۷۴-۱۸۰ مخونه.
۸۷- کابل مجله، ۱۳۴۹ کا ، ۸ ګڼه، ۴۴-۵۱ مخونه.
۸۸- کابل مجله، ۱۳۶۲ کال ۸ ګڼه، ۴۱-۵۱ مخونه.
۸۹- ننګرهار مجله، ۱۳۵۴ کال، د حوت میاشتې ګڼه، ۱۰ او ۳۲ مخ.
۹۰- ننګرهار مجله، ۱۳۵۴ کال، د سلواغې ګڼه، ۱۵ او ۳۹ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹۱- ننگرهار، ۱۳۵۴کال، د مرغومي او سلواغې ګڼه، ۲۷ او ۳۰ مخ.
۹۲- پکتيا مجله، ۱۳۵۲کال، ۴ ګڼه،۴ مخونه.
۹۳- پکتيا، ۱۳۵۲کال، ۴ ګڼه، ۲۲-۲۳ مخ.
۹۴- پکتيا، ۱۳۵۲کال، ۲ ګڼه، ۱۲ مخ.
۹۵- ورمه، مجله۱۳۵۴کال، ۳ ګڼه، ۱۷۳-۱۷۷ مخونه.
۹۶- پکتيا مجله، ۱۳۵۲کال، ۷ ګڼه، ۸ مخ
۹۷- پکتيا، ۱۳۵۲کال، ۸ ګڼه، ۱۲ مخ
۹۸- پکتيا، ۱۳۵۲کال، ۹ ګڼه، ۸ مخ.
۹۹- پکتيا مجله، ۱۳۵۷ال کال، ۱-۲ ګڼه، ۱۲ مخ.
۱۰۰- پکتيا مجله، ۱۳۵۷ال کال، ۳ ګڼه، ۲۸ مخ.
۱۰۱- پکتيا مجله، ۱۳۵۷ال کال، ۷ ګڼه، ۲۳ مخ.
۱۰۲- پکتيا مجله، ۱۳۵۷ال کال، ۴ ګڼه، ۱۵ مخ.
۱۰۳- پکتيا مجله، ۱۳۵۲ال کال، ۵ ګڼه، ۱۵ مخ.
۱۰۴- ننګرهار مجله، ۱۳۵۳کال، مرغومي-سلواغې ګڼه، ۲۷ او ۳۰ مخ.
۱۰۵- ورمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۳ ګڼه، ۱۱-۱۱۲ مخونه.
۱۰۶- ورمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۴-۵ ګڼه، ۱۲۴- ۱۷۸ مخونه.
۱۰۷- ورمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۲ ګڼه، ۱۷۲-۱۷۶ مخونه.
۱۰۸- ورمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۳-۴ ګڼه، ۱۵۲-۱۹۴ مخونه.
۱۰۹- ورمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۵ ګڼه، ۱۲۱- ۱۲۹ مخونه.
۱۱۰- ورمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۲ ګڼه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۱- سباوون مجله، ۱۳۲۲کال، ۵ ګڼه، ۳۵ او ۲۳ مخ.
۱۱۲- زرین انځور، کابل مجله، ۱۳۲۴کال، لومړۍ ګڼه، ۱ مخ.
۱۱۳- سباوون مجله، ۱۳۲۷کال، ۲ ګڼې، ۱۸-۱۹- مخونه.
۱۱۴- مېرمن مجله، ۱۳۲۷کال، ۲ ګڼې، ۱۸-۱۹ مخونه.
۱۱۵- کابل مجله، ۱۳۵۵کال، ۷-۸ ګڼه، ۷۱-۷۴ مخونه.
۱۱۶- پوهنتون کابل، (اوونیزه)، ۱۳۲۲کال، ۵ میاشت، ۲۷ نېټې ګڼه.
۱۱۷- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۳ ګڼه، ۶۹-۷۱ مخونه.
۱۱۸- ژبنۍ څېړنې، نوراحمد شاکر، ۱۳۵۲کال.
۱۱۹- وږمه مجله، ۱۳۵۰کال، ۵-۶ ګڼه، ۱۱۲-۱۱۵ مخونه.
۱۲۰- خراسان مجله، ۱۳۶۰-، ۵-۶ ګڼه، ۱۵۰-۱۵۳ مخونه.
۱۲۱- وږمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۶ ګڼه، ۴۷-۴۸ مخونه.
۱۲۲- وږمه، ۱۳۵۲کال، ۶ ګڼه، ۵۵-۵۶ مخونه.
۱۲۳- پښتو څېړنې، (د مقالو مجموعه) د علومو اکاډمۍ خپرونه، ۱۳۵۲کال.
۱۲۴- وږمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۵ ګڼهو ۵۷-۵۹ مخونه.
۱۲۵- وږمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۱-۲ ګڼه، ۹۰-۹۱ مخونه.
۱۲۶- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۱-۲ ګڼه، ۹۸-۱۰۲ مخونه.
۱۲۷- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۶ ګڼه، اته مخیزه.
۱۲۸- وږمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۶ ګڼه، اته مخیزه.
۱۲۹- وږمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۵ ګڼه، ۲۳-۲۷ مخونه.
۱۳۰- وږمه مجله، ۱۳۵۲کال، ۱-۲ ګڼه، ۱۱۳-۱۲۲ مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۱- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۱-۲ ګڼه، ۱۳۹-۱۴۰ مخونه.
۱۳۲- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۶ ګڼه، ۸۹-۹۲ مخونه.
۱۳۳- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۶ ګڼه، ۴۷-۴۸ مخونه.
۱۳۴- وږمه مجله، ۱۳۵۴کال، ۴ ګڼه، ۸۷-۱۲۰ مخونه.
۱۳۵- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۴-۵ ګڼه، ۷۳-۷۶ مخونه.
۱۳۶- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۴-۵ ګڼه، ۱۱۷-۱۲۲ مخونه.
۱۳۷- وږمه مجله، ۱۳۵۱کال، ۳ ګڼه، ۱-۳ مخونه.
۱۳۸- ۳ ګڼه، ۸۲-۸۷ مخونه.
۱۳۹- عرفان مجله، ۱۳۵۷کال، ۴-۵ ګڼه، ۲۱-۲۷ مخونه.
۱۴۰- د امیر کروړ یاد، د علومو اکاډمۍ خپرونه، ۱۳۶۴کال، ۳۹۰-۳۹۹ مخونه.
۱۴۱- وږمه، ۱۳۵۲کال، ۳-۴ ګڼه، ۱۲۵-۱۳۲ مخونه.
۱۴۲- وږمه مجله، ۱۳۵۲کا، ۶ ګڼه.
۱۴۳- وږمه، ۱۳۵۲کال، ۳-۴ ګڼه، ۶۹-۷۰ مخونه.
۱۴۴- کابل مجله، ۱۳۴۲کال، ۹ ګڼه، ۲۰-۳۰ مخونه.
۱۴۵- کابل مجله، ۱۳۵۷کال، ۲ ګڼه، ۱۰۲-۱۰۷ مخونه.
۱۴۶- کابل مجله، ۱۳۵۹کال، ۲ ګڼه، ۱۹-۳۵ مخونه.
۱۴۷- کابل مجله، ۱۳۵۹کال، ۳ ګڼه، ۱۳-۱۸ مخونه.
۱۴۸- کابل مجله، ۱۳۶۱کال، ۲ ګڼه، ۵۴-۸۲ مخونه.
۱۴۹- خراسان مجله، ۱۳۶۲کال، ۱۲ ګڼه، ۵۴-۸۲ مخونه.
۱۵۰- ننګرهار مجله، ۱۳۵۳کال، لومړۍ ګڼه، ۳۰ مخ.
۱۵۱- ننګرهار مجله، ۱۳۵۳کال، د ثور میاشتې ګڼه، ۲۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۵۲- ننګرهار مجله، **۱۳۵۳** کال، د غبرګولي میاشتې ګڼه، ۳۷-۳۸ مخونه.
۱۵۳- ننګرهار مجله، **۱۳۵۵**کال، د وږي میاشتې ګنه، ۱۵ مخ.
۱۵۴- ننګرهار مجله، **۱۳۵۳**کال، د وږي میاشتې ګڼه، ۳۴ مخ.
۱۵۵- ننګرهار مجله، **۱۳۵۵** کال، د لړم میاشتې ګڼه، ۲۹ او ۳۶ مخ.
۱۵۶- ننګرهار مجله، **۱۳۵۶**کال، د لیندۍ میاشتې ګڼه، ۱۳ مخ.
۱۵۷- ننګرهار مجله، **۱۳۵۳**کال، د لیندۍ میاشتې ګڼه، ۲۳ مخ.
۱۵۸- ننګرهار مجله، **۱۳۵۳**کال، د مرغومي او سلواغې میاشتو ګڼه، ۴۸ مخ.
۱۵۹- عرفان مجله (میاشتنۍ)، **۱۳۵۶**کال، لومړۍ ګڼه، ۱۴۱-۱۴۶ مخونه.
۱۶۰- عرفان مجله، **۱۳۵۵** کال، ۱۱ ګڼه، **۱۵۷**-۱۶۶ مخونه.
۱۶۱- پکتیا مجله (میاشتنۍ)، **۱۳۵۶**کال، لومړۍ ګڼه، ۱۲ او ۳۷ مخ.
۱۶۲- پکتیا مجله، **۱۳۵۵** کال، ۲ ګڼه، ۲ مخ.
۱۶۳- پکتیا مجله، **۱۳۵۶** کال، ۲ ګڼه، ۱۸ مخ.
۱۶۴- وږمه مجله (درې میاشتنۍ)، **۱۳۵۴**کال، ۴ ګڼه، ۸۷-۱۰۸ مخونه.
۱۶۵- وږمه مجله، **۱۳۵۱** کال، ۶ ګڼه، ۳۷-۴۲ مخونه.
۱۶۶- وږمه مجله، **۱۳۵۱**کال، ۶ ګڼه، **۸۵**-۹۲ مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۶۷- ننگرهار مجله (میاشتنۍ)، ۱۳۵۲ کال، د وږي میاشتنۍ گڼه، ۳۷-۳۹ مخونه.

۱۶۸- ننگرهار مجله، ۱۳۵۷ کال، ۶ گڼه، ۲۲ مخ.

۱۶۹- ننگرهار مجله، ۱۳۵۷ کال، ۴ گڼه، ۲۲ مخ.

۱۷۰- ننگرهار مجله، ۱۳۵۷ کال، ۱-۲ گڼه، ۱۵ او ۴۹ مخ.

۱۷۱- ننگرهار مجله، ۱۳۵۷ کال، ۳ گڼه، ۱۳ او ۲۸ مخ.

۱۷۲- ننگرهار مجله، ۱۳۵۷ کال، ۵ گڼه، ۱۳ مخ.

۱۷۳- وږمه مجله، ۱۳۵۳ کال، لومړۍ گڼه، ۱۰۴-۱۰۶ مخونه.

۱۷۴- وږمه مجله، ۱۳۵۳ کال، لومړۍ گڼه، ۱۲۲-۱۲۴ مخونه.

۱۷۵- وږمه مجله، ۱۳۵۳ کال، لومړۍ گڼه، ۱۳۱-۱۴۰ مخونه.

۱۷۶- وږمه مجله، ۱۳۵۳ کال، ۳ گڼه، ۱۲۹-۱۳۱ مخونه.

۱۷۷- وږمه مجله، ۱۳۵۳ کال، ۴ گڼه، ۱۵۹-۱۶۲ مخونه.

۱۷۸- وږمه مجله، ۱۳۵۳ کال ۱۲۱- ۱۳۵ مخونه.

۱۷۹- پښتو څېړنې، د علومو اکاډمۍ خپرونه، ۱۳۶۷ کال، ۴۱۲-۴۵۹ مخونه.

۱۸۰ کابل مجله، ۱۳۴۷ کال، ۱۱-۱۲ گڼه، ۱۰۹ مخ.

۱۸۱- ننگرهار مجله، ۱۳۵۳ کال، د وږي میاشتې گڼه، ۲۳ او ۳۳ مخ.

۱۸۲- بیاض، فارسي هندوستاني خپرني اورگان، ۱۹۸۳م کال، لومړۍ گڼه،

۱۸۳- هېواد ورځپاڼه، ۱۳۵۹ کال، وږی، ۱۳۱ نېټې گڼه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸۴- پوهاند زیار: ویي پوهنه، کابل پوهنتون خپرونه، ۱۳۶۰ کال.
۱۸۵- پوهاند زیار: ویي رغاونه، د کابل پوهنتون گستنر چاپ، ۱۳۵۵ کال.
۱۸۶- پوهاند زیار: د ژبپوهنې بنسټونه، د کابل پوهنتون گستنرچاپ، ۱۳۵۳ کال.
۱۸۷- پوهاند زیار: نظر کوتاهی بر زبان و زبانشناسی، د کابل پوهنتون گستنر چاپ، ۱۳۵۶ کال.
۱۸۸- پوهاند زیار: پښتو لیکلار، ننگرهار پوهنتون خپرونه، ۱۳۶۰ کال.
۱۸۹- پوهاند زیار: پښتو نومترنگونه، د سویس د برن پوهنتون خپرونه، ۱۹۷۴م کال.
۱۹۰- وږمه مجله، ۱۳۵۷کال، ۳ گڼه، ۱۱۸-۱۳۰ مخونه.
۱۹۱- پوهنې مجله، ۱۳۳۹ کال، لومړۍ گڼه، ۲۳-۳۶ مخونه.
۱۹۲- کابل مجله، ۱۳۵۳ کال، ۲ گڼه، ۱۰-۱۵ مخونه.
۱۹۳- پوهاند زیار: پښتانه او ورونه ملیتونه،ژباړه، ۱۳۶۶ کال.
۱۹۴- کابل مجله، ۱۳۴۳ کال، ۳ گڼه، ۴۷-۴۸ مخونه.
۱۹۵- دوستي مجله، ۱۳۶۰ کال، ۷ گڼه، ۴۳-۵۲ مخونه.
۱۹۶- دوستي مجله، ۱۳۶۲کال، ۲ گڼه، ۵۲-۵۸ مخونه.
۱۹۷- عبدالکریم پتنگ: د غرونو څوکې، د کابل پوهنتون خپرونه، ۱۳۵۹ کال.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹۸- عبد الحی حبیبي: نوموركي مورخین، د ژبو او ادبیاتو پوهنځي خپرونه، **۱۳۵۹**کال.

۱۹۹- میا فقیر الله جلال ابادي: فوايد فقیرالله، د ژبو او ادبیاتو پوهنځي خپرونه، **۱۳۵۹** کال.

۲۰۰- عبد الشكور رشاد: د پټې خزانې فرهنګ، د ادبیاتو پوهنځي خپرونه، **۱۳۶۲** کال.

۲۰۱- عبد الحی حبیبي، د میا فقیرالله پېژند لیک، د ادبیاتو پوهنځي خپرونه، **۱۳۵۹**کال.

۲۰۲- عبد الشكور رشاد: د احمدشاه بابا د دېوان غورچاڼ، **۱۳۵۷** کال.

۲۰۳- عبد الكريم محب: د چینیانو یونلیكونه، ژباړه، د علومو اكاډمۍ خپرونه، **۱۳۵۷**کال.

۲۰۴- افضل ټكور: دا لیكوال دا خبرې، د قومونو او قبایلو چارو وزارت د نشراتو او فرهنګي چارو د ریاست خپرونه، **۱۳۶۲**کال.

۲۰۵- عبدالروف خپلواک: ټولنپوهنه، ژباړه، **۱۳۵۲**کال.

۲۰۶- پروفیسور دوكتورعبدالظهور او پوهنمل عین الدین نصر: مقدمه بر زبانشناسی، د كابل پوهنتون خپرونه، **۱۳۶۳**کال.

۲۰۷- دوست شینواری، زړه پانګه، د افغانستان د علومو اكاډمۍ **۱۳۶۳**کال.

۲۰۸- پروفیسور سیال كاكړ: د كوشنیانو ژبه، د كوټې چاپ، **۱۹۷۹**م كال.

۲۰۹- باقي بریال: مینه نه مري، شعري غونډ ، **۱۳۶۷** کال.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۱۰- عبدالروف بېنوا: پښتو روزنه، د پښتو ټولنې د نړیوال مرکز خپرونه، ۱۳۵۷ کال.
۲۱۱- د غلام محی الدین افغان افکار او اثار، د کابل پوهنتون خپرونه، ۱۳۶۰ کال.
۲۱۲- نصر الله حافظ: ستا د چم ګلونه، د چاپ او خپرونې د دولتي کومیټې خپرونه، ۱۳۶۵ کال.
۲۱۳- کاوون توپاني: شګې او ګلونه، د چاپ او خپرونې د دولتي کومیټې خپرونه، ۱۳۶۶ کال.
۲۱۴- ابراهیم عطایي: د پښتني قبایلو اصطلاحي قاموس، د پښتو ټولنې د نړیوال مرکز خپرونه، ۱۳۵۷ کال.
۲۱۵- دوکتور ګل محمد نورزی: ادبي ژانرونه او مکتبونه، ۱۳۷۰ کال.
۲۱۶-پوهاند زیار: ګلکڅونه، د لیکوالو انجمن خپرونه، ۱۳۶۷کال.
۲۱۷- کابل مجله، ۱۳۴۳ کال، ۳ ګڼه، ۴۷-۴۸ مخونه.
۲۱۸- د خوشال خټک فراق نامه، د کابل پوهنتون خپرونه، ۱۳۶۳ کال.
۲۱۹- د راحت یاد، د کابل پوهنتون خپرونه، ۱۳۶۳ کال، ۵۷-۶۵ مخونه.
۲۲۰- پښتو پښویه (ګرامر)، پوهاند زیار، د کابل پوهنتون خپرونه، ۱۳۶۲ کال.
۲۲۱- مېرمن مجله، ۱۳۶۴ کال، ۵ ګڼه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۲- څارندوی مجله، ۱۳۶۷کال، ۱۰ ګڼه.
۲۲۳- پوهنتون کابل اوونیزه، ۲۱-۵-۱۳۶۶ نېټې ګڼه.
۲۲۴- وږمه مجله، ۱۳۵۱ کال، ۳ ګڼه، ۶۹-۷۱ مخونه.
۲۲۵- پښتو مجله، ۱۳۶۰ کال، لومړۍ ګڼه، ۴۵-۴۷ مخونه.
۲۲۶- پښتو مجله، ۱۳۵۹کال، ۴ ګڼه، ۱۱۸-۱۳۰ مخونه.
۲۲۷- پښتو مجله، ۱۳۵۹کال، لومړۍ ګڼه، ۹۲-۱۰۵ مخونه.
۲۲۸- پښتو مجله، ۱۳۶۰ کال، ۳ ګڼه، ۶۵-۷۰ مخونه.
۲۲۹- پښتو مجله، ۱۳۶۲کال، ۳ ګڼه، ۴۵-۵۰ مخونه.
۲۳۰- کابل مجله، ۱۳۵۷کال، ۲ ګڼه، ۱۰۲-۱۰۷ مخونه.
۲۳۱- کابل مجله، ۱۳۵۹کال، ۳ ګڼه، ۱۳-۱۸ مخونه.
۲۳۲- پلوشه مجله، ۱۳۵۷کال، ۱-۲ ګڼه، ۲۴-۲۶ مخونه.
۲۳۳- پلوشه مجله، ۱۳۵۷کال، ۳ګڼه، ۳۴-۳۵مخونه.
۲۳۴- پلوشه مجله، ۱۳۵۶کال، ۴ ګڼه، ۲۵-۳۲ مخونه.
۲۳۵- پلوشه مجله، ۱۳۵۵کال، ۲ ګڼه، ۲۳-۲۸ مخونه.
۲۳۶- برکت الله کمین: تلوسې، شعري غونډ ، ۱۳۵۲کال،
۲۳۷- کابل مجله، ۱۳۶۷کال، ۵ ګڼه، ۳۵-۵۴ مخونه.
۲۳۸-زیار: د کنیشکا د سره کوتل ډبرلیک (ژباړه) ، ۱۳۶۹کال.
۲۳۹- خاوره، امین افغانپور، ۱۳۶۷کال.

یادښت: ما په پورتنیو یاد شویو اخځونو کې د هغوی ټول یاد شوي مخونه نه دي را اخیستي، یوازې مې د لیکنو څرنګوالی او د هغوی سرلیکونه را اخیستي دي او په ځینو ځایو کې مې د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول مخونه هم را اخیستي دي. د پوره مخونو راوړنه مې په دې خاطر کړې ده، چې شمېر او څومره والی یې څرګند شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ بشپړونه

د کتاب د چاپ چمتو کېدنې په وروستیو شېبو کې د استاد زیار د تازه زېږونو او خپرونو دا لنډیز برابر کړای شو:

۱- په ادبي برخه کې یې څلور شعري غونډونه (د سبرونو نڅا، ګلوییونه، رزم و بزم، څڅواکي) او یو داستاني اثر (مینه د زړه په وینه) له چاپه راووتل. همدارنګه یې یو ننداریک (ډرامه) چې پر ۱۳۵۷ کال یې کښلې وه او چاپ و نندارې ته لا نه ده وړاندې شوې، دلته د یاد وړ ده.

۲- په څېړنیزه برخه کې یې یوه نوې څېړنه ((د پټې خزانې لیکزیکي شننه)) چې برخه برخه د ((وفا)) په اوونیزه کې خپره شوې ده، په همدغه روان کال کې په کتابي بڼه چاپ ته سترګې پر لار ده. د پېښور پوهنتون پښتو څانګې او پښتو اکېډمۍ د باړه ګلۍ د تېر او سږ کال په غبرګو سیمینارونو کې یې اوږدې اوږدې څېړنې وړاندې کړې دي. همدا راز یې د بېلابېلو غونډو او خپرونو لپاره یو لړ لیکنې څېړنې، کره کتنې او سریزې کښلې دي او د لوی احمد شاه بابا د ۲۲۰ تلین په نمانځنه کې یې یوه لیکنه په وفا اوونیزه او بله د خلیل ولسي ادبي جرګې د اړوند سیمینار په غونډه کې چاپ شوې ده.

۳- په ژباړیزه برخه کې یې ((د هند و اروپایي ژبو لرغونی تاریخ)) د یادونې وړ دی چې له الماني سرچینو څخه یې را ژباړلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د کابل مجلې د ۱۳۷۰ کال د دريمې گڼې برابر ۳۴ مخه يې پرې نيولي دي.

د فرانسې افغانپوهاند کيفر لپاره يې ((د پټې خزانې الماني ژباړه او گرامري شننه)) خو تراوسه کوړتۀ هېره وه، همداسې يې په څلورو ژبو ليکلې ((ځانپېژندنې)) هم دروا خله.

يون، ۱۳۷۲ل کال، مرغومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمدخان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولې دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته دپښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د ماسټرۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او((شمشاد))مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، د دې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا د دې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوا ترسره شول استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرگه کې د نوموړې جرگې د دارالانشا د غړي په توگه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنگسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملگرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره گوښه شو. ملگرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده در وسپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملگرو په زیات ټینگار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنگي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن گډې جرگې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توگه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکیډمیکو اړیکو ترڅنګ، په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د و اقعیتونو او حقایقو د څرګندیدو لپاره د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اینښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې) او(د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي. دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• مټکور	لومړۍ شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هیلې	ګڼه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
- نیمګړي ارمانونه	د حیران شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
- د لوونو فصل	ګڼه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
- د نازو انا یاد	د سیمینار د لیکنو ټولګه	دویم ۱۳۸۷
- د استاد الفت نثري کلیات	د استاد الفت نثرونه	دریېم ۱۳۸۷
- سیندونه هم مري	د اسحق ننګیال شعري منتخبات	دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  د پوهنوال روستار تره کي اثر	دویم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر	دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر	دویم ۱۳۸۷

د - یونلیکنې:

- د اماراتو سفر	د اماراتو یونلیک	دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی	د اروپا یونلیک	لومړی ۱۳۸۷
- د پنټاګون ترڅنډو	د امریکا یونلیک	لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه	دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری	دویم ۱۳۸۷
- د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود	دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه	دویم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دويم ۱۳۸۷
- ساينسي پرمختياوې دويم ۱۳۸۷
- ببړنۍ لويه جرګه ولسواکي او زورواکي دويم ۱۳۸۷
- اند يال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هيله د خپلو سريزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري يون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷
- مرګه او مرګې لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ايډيال لومړی ۱۳۸۷
- د کتابونو په وربمو کې لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سياسي کړليچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو ليکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړيوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای(ج) دې استاد يون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زيار کې ورته د نور زغم او وسېلې هيله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

Ostad Zeyar,

a bright star of pashton's culture

By:

M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-06-8

9 789936 500068 >

د خپرونو لړ: (۷)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library